



ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 530 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 1 ΝΟΕΜΒΡΗ 2008 **1 ΕΥΡΩ**



ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 7 ΝΟΕΜΒΡΗ, 7μμ

**Συζητάμε για την
κρίση, τις συνέπειές της
 στους εργαζόμενους,
 την αναγκαιότητα της
 επαναστατικής
 στρατηγικής**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Η κυβέρνη-
ση δεν δίνει
ούτε τα
ψίχουλα**

ΣΕΛΙΔΑ 7

**Η
στρατηγική
του φόβου**

ΣΕΛΙΔΑ 6

**Ισχυρό
χαστούκι
η απόφαση
του
Ευρωπαϊκού
Δικαστηρίου
για τα
κολέγια**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Πλασάρουν
ανυπόστατα
βιολογικά
προϊόντα**

ΣΕΛΙΔΑ 10

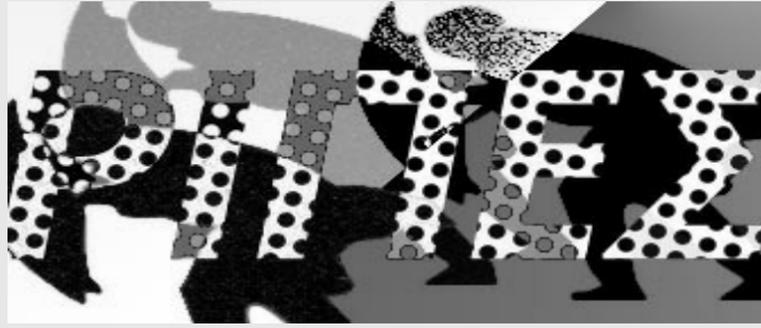
Ο πλούτος σ' αυτούς που τον παράγουν



ΤΟ ΕΠΙΤΕΛΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

1/11: Παγκόσμια ημέρα χορτοφαγίας, Αλγερία, Βιετνάμ: Ημέρα επανάστασης (1954-1963) 1/11/1986: Δηλητηρίαση Ρήνου από τη Sandoz 1/11/1968: Θάνατος Γεώργιου Παπανδρέου 1/11/1800: Ο John Adams πρώτος ένοικος του Λευκού Οίκου 1/11/1991: Κήρυξη ανεξαρτησίας Τσετσενίας 1/11/1977: Βόμβα στο δικαστικό μέγαρο Τζβαϊμπήγκεν (Σάαρ) παρά τα πρωτοφανή αστυνομικά μέτρα (RAF) 1/11/2000: Σκοτώνεται ο αλβανός Bledar Qoshku από αστυνομικούς 2/11: Μεξικό, Πορτογαλία: Ημέρα ρεκαρνών 2/11/1789: Η γαλλική επανάσταση εθνικοποιεί την εκκλησιαστική περιουσία 2/11/1914: Η Ρωσία κηρύσσει πόλεμο κατά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας 2/11/1977: Απαλλάσσεται ο βεσσανιστής Καλύβας. Την ίδια μέρα έντεκα μεταλλωρύχοι (Μαντέμ Λάκο) καταδικάζονται σε 56 μήνες φυλάκισης συνολικά 2/11/2002: Σκοτώνεται 32χρονος αλβανός από συνοριοφύλακες (Καστοριά) 2/11/1995: Αρχίζει απεργία πείνας ο Χριστόφορος Μαρίνος 3/11: Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας (1903), Ιαπωνία: Ημέρα πολιτισμού 3/11/1968: Κηδεία Γεώργιου Παπανδρέου, διαδήλωση, παραπομπή 41 ατόμων σε στρατοδικείο 4/11: Παναμάς: Ημέρα σημαίας 4/11/1862: Εφεύρεση πολυβόλου 4/11/1912: Απελευθέρωση Ικαρίας 4/11/1973: Πορεία 5.000 ατόμων μετά το μνημόσυνο Παπανδρέου, οδοφράγματα-συγκρούσεις με αστυνομία, πυροβολισμοί, 37 συλλήψεις 4/11/1995: Δολοφονία ισραηλινού πρωθυπουργού Yitzhak Rabin 5/11/1605: Σύλληψη Gay Fawkes σε τούνελ κάτω από τη Βουλή των Λόρδων, με 36 βαρέλια πυρίτιδα 5/11/1789: Συνέλευση των Τάξεων (Γαλλία) 5/11/1821: Ο άγγλος αρμοστής του Ιονίου Mighland εκδιώκει τους ελληnes πρόσφυγες από τα Επτάνησα 5/11/1914: Προσάρτηση Κύπρου στην Αγγλία 5/11/1944: Ο Γεώργιος Παπανδρέου, εν αγνοία του υπουργικού συμβουλίου, ανακοινώνει διάλυση του ΕΛΑΣ και άλλων οργανώσεων! 5/11/2006: Το ανώτατο ποινικό δικαστήριο του Ιράκ καταδικάζει σε δι' απαγχονισμού θάνατο τον Σαντάμ Χουσεΐν 5/11/2006: Θάνατος Αντώνη Δροσογιάννη 5/11/2007: Πακιστανός κρατούμενος (Κασσάνδρα) με εκκρεμή απόφαση απέλασης βρέθηκε απαγχονισμένος στο κελί του 6/11: Ημέρα παρεμπόδισης εκμετάλλευσης του περιβάλλοντος στον πόλεμο 6/11/1958: Εγκαίνια διυλιστηρίου Ασπρόπυργου 6/11/1987: Θάνατος Αγί Στίνα (Σπύρος Πρίφτης) 6/11/1967: Σύλληψη 200 Κρητικών, εξάρθρωση ΔΑΚ 7/11: Ημέρα κατά λογοκρισίας στο Internet 7/11/1874: Το κόμμα των Ρεπουμπλικανών (ΗΠΑ) επιλέγει ως σύμβολο τον ελέφαντα 7/11/1879: Γέννηση Leon Trotsky 7/11/1917: Ξεσπά η ρωσική επανάσταση 7/11/1992: Θάνατος Αλεξάντερ Ντούμπτσεκ 7/11/1997: Ψήφιση σχεδίου «Καποδιστριας» για συνένωση δήμων-κοινοτήτων 7/11/1967: Πανό για τα 50 χρόνια της οκτωβριανής επανάστασης απέναντι από το δημαρχείο Αθηνών, 30 συλλήψεις 7/11/1988: Ο Μίκης Θεοδωράκης προτείνει σχηματισμό κυβέρνησης συνεργασίας ΝΔ-Αριστεράς.

●●● Μετά από πολλή σκέψη και περίσκεψη και αφού συμβουλευτήκα φίλους και φίλες, σας ανακοινώνω με υπερηφάνεια ότι πλέον μπορείτε να με αποκαλείτε ●●● «Ο γιος του φαγανιέρη» ●●● Βέβαια, ο μακαρίτης ο πατέρας μου χειριζόταν και φαγάνες και μπουλντόζες και γκρέιντερ κι ό,τι άλλο βαρύ μηχανήμα εμφανίστηκε στην Ελλάδα από την πρώτη μεταπολεμική δεκαετία ●●● Δε γίνεται όμως να με αποκαλείτε «ο γιος του χειριστή βαρέων μηχανημάτων» ●●● Έτσι, επέλεξα ως αυτοπροσδιορισμό το μηχάνημα που, όπως έλεγε, χειριζόταν πιο καλά από τα άλλα ●●● Και δε μπορεί να μου την πει και ο Χεριχέρης, όπως την είπε του Ρουσό, ότι γι' αυτό το πάει το γράμμα ●●● Τι ευφολόγημα να βρει με κοτζάμ φαγάνα και μάλιστα από εκείνες τις τεράστιες τις «Λάιμαν»; ●●● Τι γνώμη να έχει άραγε η σύζυγος μπουμπόκου για την αποχώρηση του μπουμπόκου και των άλλων μπουμπουκικών από τη συζήτηση για την προανακριτική, την οποία μετά πάθους ήρτουςαν; ●●● Θα ρωτούσαμε τη Στέλλα, αλλά δε θέ-



λουμε να φέρουμε σε δύσκολη θέση ένα λαϊκό κορίτσι ●●● Ενώ η κυρία μπουμπόκου είναι από σπίτι, μορφωμένη, με το πιάνο και τα γαλλικά της ●●● Και γιατί παρουσιάζει ένα καρα-ριάλπι με τέτοια προσόντα; ●●● Μα γιατί της το ζήτησε ο μπουμπόκος ●●● Ασε που κοτζάμ πρόεδρος Χεριχέρης της ευχήθηκε καλή επιτυχία ●●● Ένα μικροπροβληματάκι υγείας αντιμετώπισε ο Σουφλιάς στον Εβρο και στο Mega έπαθαν ταράκουλο ●●● Εντάξει, ρε παιδιά, μη κάνετε έτσι, δε θα χάσουν το μουστερή ο κύριος Γιώργος και ο κύριος Χρήστος ●●● Θα συμφω-

νήσουμε με την πολιτική εκτίμηση που δημοσιεύτηκε στη διπλανή σελίδα στο προηγούμενο φύλλο ●●● Πραγματικά, δεν υπάρχει μεγαλύτερη κατάντια από το να επιδιώκεις διάλογο με τον Παπανδρέου και στο φινάλε να διαλέγεις μόνο με τον Καρατζαφέρη ●●● Και να σε τελειώνει ο Χεριχέρης με μια ατάκα ●●● «Το τέχνασμα "ο στόχος είναι ο πρωθυπουργός" είναι ππαλιό και το διδάσκαμε στις δημοσιογραφικές σχολές. Αν και δεν θυμάμαι να τον είχα μαθητή» ●●● Άλλος Καρατζαφέρης τον διδάξε δημοσιογραφία, αλλά ο μαθητής ξεπέρασε το δάσκαλο, γιατί είχε στόχους

●●● Όπως κάθε φτωχόπαιδο που θέλει ν' ανέβει ψηλά ●●● «Ο Καραμανλής είναι ο Φον Κάραγιαν της ορχήστρας του Βατοπεδίου», κρούαζε ο πάντα λυρικός Τράγκας από τη ραδιοφωνική του εκπομπή ●●● Σωστός ο τύπος, διότι τα λεφτά δεν του τα έδωσε ο Καραμανλής, αλλά ο «καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός» ●●● Ανέλαβε, λοιπόν, με τον τρόπο που μόνο αυτός ξέρει, να αποφορτίσει το σε βάρος του «προστάτη» του κλίμα ●●● Προφανώς στο Κατάρ δεν υπάρχει Μπαϊρακτάρης (άλλωστε, οι μουσουλμάνοι δεν τρώνε χοιρινό) ●●● Γι' αυτό και ο Καραμανλής δεν είχε που να πάει και έκανε μια περατζάδα από το εργοτάξιο της «Ακτωρ» ●●● Ναι, ναι, της εταιρίας του «νταβατζή» που κατακεραύνωνε σε κείνη την ιστορική σύναξη του Μπαϊρακτάρη, όπου του είχε πέσει βαρύ το χοιρινό κεμπάπ ●●● Ξαλαφρωμένος τώρα, έκανε το προσκύνημά του στην έδρα του Μπόμπολα ●●● Θυσίασα το Θόδωρο, τι άλλο δέλετε για να μ' αφήσετε για λίγο ήσυχο; ●●● Αντε να δούμε πόσα προσκυνήματα του μένουν ακόμα του σεμνού ●

◆ Η ΚΟΕ εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία άσκησε κριτική στο μέλος της ΚΠΕ του ΣΥΝ Ρένα Δούρου, διότι σε τηλεοπτική εμφάνισή της δήλωσε κατηγορηματικά ότι δεν υπάρχει έδαφος συνεργασίας με το ΠΑΣΟΚ, αλλά έδειξε να συζητά αυτή την προοπτική. Για τις δεξιότατες θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για την αντιμετώπιση της κρίσης, οι οποίες ονειρεύονται έναν... ηθικό και φιλολαϊκό καταπιταλισμό, η ΚΟΕ δεν εξέδωσε καμιά ανακοίνωση. Προφανώς συμφωνεί, όπως συνάγεται και από άλλα κείμενα της οργάνωσης.

◆ Ένας κάποιος Αναστάσιος Πάλλης, 38 ετών, εφοπλιστής κατά δήλωσή του, εμφανίζεται ως το πρόσωπο που συνδέει τις ιερές μπίζνες της Μονής Βατοπεδίου και τις ακόμα πιο ιερές μπίζνες της Μονής Τοπλού. Το ενδιαφέρον στην όλη ιστορία είναι πως πριν μια δεκαετία ο φέρελπις αυτός καταπιταλιστής ήταν μισθοφόρος πενταετούς θητείας στην Αεροπορία, απ' όπου παραιτήθηκε! Είδατε τι σημαίνει να είσαι ευσεβής άνθρωπος; Μέσα σε μια δεκαετία μετατρέπεται από καραβανιάς παλαι-



άς κοπής σε καπιταλιστή νέας κοπής...

◆ Τον παρεξήγησαν τον Ρουσόπουλο για τη δραματική αναφορά στην ταπεινή του καταγωγή («ο γιος του ταχυδρόμου»), εν αντιθέσει με τον «πορφυρογέννητο» Γιωργάκη (αλλά και Καραμανλή και Ντόρα και πολλούς/ές άλλους/ες). Εκείνο που ήθελε να πει είναι πως αυτός, ο γιος ενός απλού ταχυδρόμου, δεν βρήκε τίποτα έτοιμο και έπρεπε όλα να τα φτιάξει μόνος του. Να μην τον κατηγορούν, λοιπόν, για τις τέσσερις βίβες που έχτισε. Αυτοί τις βρήκαν έτοιμες από τους πατεράδες τους.

◆ Ο Τατούλης—όπως αναμενόταν—χαρακτήρισε λάθος την αποχώρηση της ΝΔ από τη

Βουλή στη συζήτηση για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής. Αφρησε δε να εννοηθεί πως ο ίδιος μπορεί και να ψήφισε υπέρ του σχηματισμού αυτής της επιτροπής. Ουδείς από την κυβέρνηση του απάντησε, ενώ ο Ζαγορίτης προφασίστηκε ότι... δεν έχει διαβάσει τις εφημερίδες (προφανώς ούτε τηλεόραση είδε από το μεσημέρι του Σαββάτου που βομβάρδιζαν με τα της συνέντευξης Τατούλη). Η κυβέρνηση δε θέλει μπλεξίματα και ο Τατούλης πρέπει να «ζωηρέψει», γιατί με τέτοιες «κυριλέ» δηλώσεις σε λίγο κανένας δε θα του δίνει σημασία.

◆ «Σύμφωνα με τις πλέον με-

τριοπαθείς εκτιμήσεις, η παρουσία των ασφαλιστικών φορέων έχει μειωθεί τουλάχιστον κατά 5 δισ. ευρώ, ενώ ήδη ορισμένοι αναλυτές μιλούν και για απώλειες που ανέρχονται στο ποσό των 6

δισ. ευρώ, υποστηρίζοντας ότι από το σύνολο των 29 δισ. που είχαν ανακοινωθεί στις 31/12/2006 η κινητή και ακίνητη περιουσία δεν υπερβαίνει τα 23 δισ. ευρώ. Πρόκειται για απώλεια ιστορικής σημασίας εάν αναλογιστεί κανείς ότι το ποσό αυτό αντιστοιχεί σε αξία με το σύνολο του τραπεζικού χαρτοφυλακίου που είχαν τον Δεκέμβριο του 2006». Τα παραπάνω γράφτηκαν στη συντηρητική και φιλοκυβερνητική «Καθημερινή». Καραμανλής και Αλογοσκούφης, όμως, κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν (η θεία Φάνη όντως δεν καταλαβαίνει).

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του αναθεωρημένου Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, η Επιτροπή συστήνει τα κράτη μέλη να επωφεληθούν από την ευελιξία που προτείνει το Σύμφωνο, χωρίς ωστόσο να υπερβαίνουν τις «κόκκινες γραμμές». Το περιθώριο ελιγμού είναι διαφορετικό για την κάθε χώρα. Το Σύμφωνο Σταθερότητας αποτελεί το κατάλληλο πλαίσιο για την αντιμετώπιση της οικονομικής επιβράδυνσης, προτείνει ευελιξία σε καιρούς ισχνών αγελάδων και λέει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να αλληλοστηρίζονται σε δύσκολες καταστάσεις όπως αυτές που περνάει σήμερα η ΕΕ

Χοακίν Αλμουΐνα

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Το ερώτημα τι θα συμβεί αν έχουμε μπροστά μας μια δεκαετία ύφεσης θέτει, σχολιάζοντας την έκθεση (σ.σ. του ΟΟΣΑ), ο σημαντικότερος ίσως μελετητής των ανισοτήτων, καθηγητής Αντονι Ατκινσον. Η απάντηση θα εξαρτηθεί από τις πολιτικές. Οι κρατικοί προϋπολογισμοί τελούν υπό πίεση, αναγνωρίζει ο Ατκινσον. Αν όμως οι κυβερνήσεις αναλαμβάνουν το ρόλο του δανειστή ύστατης καταφυγής, τότε θα θέλαμε να τις δούμε και ως εργοδότη ύστατης καταφυ-

γής, τονίζει.

Ελιζα Παπαδάκη (Νέα)

Ομολογουμένως, πρέπει να εθελουφλεί όποιος πιστεύει ότι μπορούμε να οδηγηθούμε σε μία Ευρώπη των Λαών, αγνοώντας την προσεκτικά προαναταλισμένη οικοδόμηση της τελευταίας, την προσεκτική επιλογή των υλικών στο κτίσιμό της και το πλήθος των μηχανισμών άμυνας που διαθέτει. Για να μεταβάλεις ένα αυτοκρατορικό σύστημα διακυβέρνησης (πολλαπλά από-

μακρο και οχυρωμένο απέναντι στους λαούς) από «τα μέσα», χρειάζεσαι όχι έναν αλλά πολλούς πρίγκιπες του παραμυθιού. Οι τελευταίοι όμως υπάρχουν μόνο στα παραμύθια και δε νομίζουμε ότι η προσήλωση στα τελευταία είναι μία σωστή επιλογή για αριστερούς και προοδευτικούς ανθρώπους που θέλουν να ανατρέψουν τον άδικο κόσμο μέσα στον οποίο ζούμε.

Γ. Μαργαρίτης, καθηγητής Ιστορίας (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ)

Στις ΗΠΑ η ανεργία έχει φθάσει ήδη στο 6,1% αλλά αυτό δεν

περιλαμβάνει και τους «μεταμφιεσμένους» ανέργους, δηλαδή αυτούς που απασχολούνται ακούσια σε καθεστώς μερικής απασχόλησης. Αν αυτοί συμπεριληφθούν στο ποσοστό, τότε η συνολική ανεργία θα ξεπεράσει το 11%. Και είναι πιθανόν να αυξηθεί σε επίπεδα που δεν έχουμε δει από τη μεγάλη ύφεση του 1929.

Τζ. Στίγκλιτς (Ελευθεροτυπία) Κατηγορηθήκαμε από τον ελληνικό λαό για πολλά στο παρελθόν. Για κοινωνική αναληγσία, για σκληρή οικονομική πολιτική.

Ουδέποτε, όμως, κατηγορηθήκαμε για συλλογική διαφθορά. Ουδέποτε χαρακτηρίσθηκαμε φυτώριο διαπλοκής. Αυτήν την παρακαταθήκη που κινδυνεύει να χαθεί (αν δεν έχει ήδη αλωθεί) σφειλούμε να τη διασφαλίσουμε πριν είναι πολύ αργά.

Πέτρος Τατούλης

Ο δεξιός Σαρκοζί δήλωσε ότι «εάν δεν επανιδρυθεί το καπιταλιστικό σύστημα, θα σημειωθεί επανάσταση παγκοσμίου κλίμακος». Έχω ιδιαίτερα καλή γνώμη για τον Σαρκοζί.

Μ. Δεληπέτρος (Απογευματινή)

■ Πλασιέ κρατικής παρουσίας

Δεν είναι και τόσο δύσκολο να διαπιστώσει κανείς αν ο Καραμανλής πήγε στο Κατάρ για να ξεφύγει από το βάρος του σκανδάλου του Βατοπεδίου ή για να πλασάρει την πώληση της Ολυμπιακής στον αερομεταφορέα του εμιράτου. Ισχύει πρωτίστως το δεύτερο. Επί τη ευκαιρία, βέβαια, έκανε και μια προσπάθεια να ξεφύγει από την πίεση του σκανδάλου, κεφαλαιοποιώντας –όσο αυτό είναι δυνατό– το κλίμα μετά την αποπομπή Ρουσόπουλου. Άλλωστε, σε μια συμβολική κίνηση, επισκέφτηκε και το εργοτάξιο του «Ακτωρα» στο Κατάρ, της εταιρίας του «μεγάλου νταβατζή» Γ. Μπόμπολα, οι φυλλάδες του οποίου (με ναυαρχίδα το «Πρώτο Θέμα») σήκωσαν το μεγαλύτερο βάρος της κατά Ρουσόπουλου επίθεσης. Ο Καραμανλής πήγε στο Κατάρ όχι για να προσελκύσει κεφάλαια, έτσι γενικά και αόριστα (άλλωστε, στη δίνη της κρίσης τα κεφάλαια δεν προσελκύονται εύκολα), αλλά συγκεκριμένα για να πλασάρει την Ολυμπιακή. Το επιβεβαίωσε ο ίδιος δημόσια, όταν ρωτήθηκε σχετικά, το επιβεβαίωσε και ο εμίρης του Κατάρ.

Περιττεύει να σημειώσουμε πως ειδικά αυτή την εποχή δε μπορούμε καν να μιλάμε για ξεπούλημα, αλλά για κάτι ακόμα χειρότερο, που δεν έχει βρεθεί λέξη για να το περιγράψει. Η «Κατάρ Ερβουέις» είναι μια αναπτυσσόμενη εταιρία και αναζητά το φτηνότερο τρόπο για να διεισδύσει στην ευρωπαϊκή αγορά. Η Ολυμπιακή είναι μια παλιά αεροπορική εταιρία με πολύ καλό όνομα και με κάμποσα πολύ σημαντικά slots (χρονοθυρίδες) στα σημαντικότερα ευρωπαϊκά αεροδρόμια. Οπως είπε πριν από λίγες μέρες στη Μάλτα ο Καραμανλής, οι επενδυτές σε τέτοιες περιστάσεις αναζητούν ευκαιρίες και η Ολυμπιακή είναι ευκαιρία, διότι «πωλείται ως ένα καθαρό προϊόν»!

ΥΓ: Σημειώστε πως όταν ξεκίνησε η νέα επίθεση για ιδιωτικοποίηση και ξεπούλημα της Ολυμπιακής η κυβέρνηση διέψευδε τις ειδήσεις ότι βρίσκεται σε μυστικές διαπραγματεύσεις με το Κατάρ. Λέτε να πήγε ο Καραμανλής στη Ντόχα χωρίς να έχει προηγηθεί προετοιμασία;

■ Αντιπολίτευση με ίδια πολιτική

Με την πρόταση για τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής τυπικά υπό μάλης (ουσιαστικά έχει παραπεμφθεί στις ελληνικές καλές, αφού η κυβέρνηση δεν πρόκειται να την ψηφίσει και αν κατατεθεί ξανά), το ΠΑΣΟΚ ακολουθεί κατά πόδας τον Καραμανλή και στρέφει την προσοχή του στην οικονομία, με στόχο να στηρίξει τις επιλογές υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου ασκώντας ταυτόχρονα κριτική στην κυβέρνηση κατηγορώντας την ως αναποτελεσματική. Στη Χαρ. Τρικούπη είναι σίγουροι πως ο Καραμανλής επενδύει πολιτικά στην κρίση, αναπτύσσοντας μια στρατηγική καλλιέργειας του φόβου, που οι επικοινωνιολόγοι του θεωρούν ότι μπορεί να συσπειρώσει την «κινούμενη άμμο» των ψηφοφόρων γύρω από την κυβέρνηση. Χαράζουν, λοιπόν, και τη δική τους στρατηγική στην ίδια κατεύθυνση, προσπαθώντας να μην αφήσουν στον Καραμανλή ελεύθερο το πεδίο. Αν στο μεταξύ «σκάσει» και κανένα άλλο σκάνδαλο, δε θα πουν όχι στην πολιτική εκμετάλλυσή του, αλλά δε μπορούν να «τραβούν από τα μαλλιά» σκάνδαλα που έχουν «κάνει τον κύκλο τους».

Θυμίζουμε πως πρώτα ο Παπανδρέου και μετά η Κατσέλη χαιρέτισαν τα μέτρα της κυβέρνησης για την προκλητική στήριξη του τραπεζικού κεφαλαίου και ειδικά την απόφαση των Αλογοσκούφη-Προβόπουλου να βάλουν ως όρο για την παροχή ρευστότητας σε μια τράπεζα την υποχρεωτική έκδοση προνομιούχων μετοχών τις οποίες αγοράζει το ελληνικό δημόσιο. Η ουσία είναι αυτή, αυτό είναι που μετράει η αστική τάξη. Από εκεί και πέρα αρχίζει η αντιπολιτευτική δημαγωγία, η οποία θεωρείται θεμιτή για ένα κόμμα που φιλοδοξεί να καταλάβει και πάλι την κυβερνητική εξουσία. Το ΠΑΣΟΚ κατηγορεί την κυβέρνηση, ότι έχει βάλει την οικονομία «στον ολισθηρό δρόμο της επιβράδυνσης, της ακρίβειας, της δημοσιονομικής εκτροπής, της έλλειψης επενδύσεων, της επιδείνωσης της ανταγωνιστικότητας» κι ότι προσπαθεί να καλύψει την αποτυχημένη οικονομική πολιτική της. Ταυτόχρονα, παίρνει διάφορες «προτάσεις» του και τις ανασυσκευάζει σε ένα «πακέτο εφτά μέτρων», που ο Παπανδρέου, η Κατσέλη και τα άλλα στελέχη θα αναλάβουν να στηρίξουν με εμφανίσεις στη Βουλή, στα ΜΜΕ και σε κομματικές εκδηλώσεις. Καρδιά αυτών των προτάσεων είναι η στήριξη των τραπεζών, για να στηρίξουν «την πραγματική οικονομία». Τα ίδια, δηλαδή, που λένε και ο Καραμανλής με τον Αλογοσκούφη. Αντιπολίτευση, όμως, χωρίς φιλολαϊκή σάλτσα δε γίνεται. Αφού, λοιπόν, συμφωνεί στο άδειασμα των κρατικών ταμείων για να στηριχτούν οι τραπεζίτες, το ΠΑΣΟΚ θυμάται να ζητήσει απόσυρση του σχεδίου του κρατικού προϋπολογισμού, επαναφορά του αφορολόγητου για τους ελευθεροεπαγγελματίες, αύξηση των δημόσιων επενδύσεων (με τι κεφάλαια;) και μείωση των φορολογικών βαρών για τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα (με τι αντιστάθμισμα, αφού το ΠΑΣΟΚ διαφωνεί στην αύξηση της φορολογίας των επιχειρήσεων;). Προσθέτει από τώρα και τη γνωστή τριπλέτα «χρηστή έκτακτου επιδόματος αλληλεγγύης, επιδόματος θέρμανσης και αύξηση του συντελεστή επιστροφής του ΦΠΑ στους αγρότες», γιατί ξέρει ότι κάποια φιλοδωρήματα ετοιμάζεται να μοιράσει και ο Καραμανλής, μπας και μπορέσει να πεί σε εκλογές την άνοιξη.

■ Θάφτηκε και το σκάνδαλο του Βατοπεδίου

Αμωμοί εν οδώ, αλληλούα...

Η συζήτηση της περασμένης Παρασκευής στη Βουλή, που δεν κατέληξε σε ψηφοφορία, απέτελεσε ουσιαστικά την ταφόπλακα στο σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Η κυβέρνηση, μπροστά στον κίνδυνο διαρροών που θα έσπαγαν το νεοδημοκρατικό μπλοκ και θα οδηγούσαν στη δημιουργία επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, έστω και για έναν υπουργό ή υφυπουργό, αποφάσισε την τελευταία στιγμή να απόσχει, προτιμώντας να εισπράξει τις δυσμενείς εντυπώσεις αυτής της πράξης, παρά τις ακόμα πιο δυσμενείς του σπασίματος της πειθαρχίας των βουλευτών της και της ανακύκλωσης της «εσωστρέφειας» από τη μια και της σκανδαλολογίας από την άλλη.

Ο Καρατζαφέρης, με την αποπομπή Ρουσόπουλου να ικανοποιεί ένα από τα αιτήματά του, πήρε την ομάδα του ΛΑΟΣ και αποχώρησε. ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ έπεισαν το ΠΑΣΟΚ να μην επιμείνει σε διεξαγωγή ψηφοφορίας, δίνοντας έτσι την ευκαιρία μιας «έντιμης υποχώρησης», όπως και έγινε. Ο Σιούφρας αναγκάστηκε να θεωρήσει τη συζήτηση ως μη γενόμενη, αφού δεν έκλεισε με ψηφοφορία και το ΠΑΣΟΚ έχει να λείπει πως η προοπτική της προανακριτικής επιτροπής παραμένει ζωντανή, αφού η πρότασή του δεν απορρίφθηκε. Όμως, όλα πλέον εξαρτώνται από την κυβέρνηση.

Την Πέμπτη συγκροτήθηκε η εξεταστική επιτροπή η οποία σε ένα μήνα θα πρέπει να παραδώσει το πόρισμα της. Όμως, είναι βέβαιο ότι δεν πρόκειται να εκδοθεί ένα πόρισμα. Το πιθανότερο (για να μην πούμε το σίγουρο) είναι να εκδοθούν πέντε, όσα είναι και τα κόμματα. Η ΝΔ αποκλείεται να συμφωνήσει ότι έχουν ποινική ευθύνη οι υπουργοί της. Το ΠΑΣΟΚ αποκλείεται να συμφωνήσει ότι έχουν ευθύνη και οι δικοί του υπουργοί. ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ αποκλείεται να δώσουν συγχωροχάρτι στο ΠΑΣΟΚ, ενώ πρέπει να... γκρεμιστούν πολλοί φούρνοι για να οδηγηθούν σε δικό τους κοινό πόρισμα (ο ΣΥΡΙΖΑ θα το ήθελε, αλλά ο Περισσός μάλλον αποκλείεται να συμφωνήσει). Όσο για τον Καρατζαφέρη, δεν έχει κανένα λόγο να μην παίξει το δικό του παιχνίδι.

Βεβαίως, το ΠΑΣΟΚ μπορεί να προτείνει μετά τη σύσταση προανακριτικής επιτροπής, ανεξάρτητα από τα χωριστά πορίσματα της εξεταστικής, δεδομένου ότι τυχόν ευθύνες δικών του κυβερνητικών στελεχών έχουν ήδη παραγραφεί. Ακόμα και να συμφωνήσουν, όμως, ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, πρώτο είναι αμφίβολο αν θα συμπράξει το ΛΑΟΣ και δεύτερο θα είναι εξαιρετικά δύσκολο να υπάρξουν διαρροές κυβερνητικών βουλευτών, γιατί τότε θα τεθεί ζήτημα κομματικής πειθαρχίας και κάθε διαρροή θα σημαίνει ευθεία

αμφισβήτηση της κυβέρνησης. Η ευκαιρία ήταν τώρα, που υποτίθεται ότι δεν έχει ερευνηθεί τίποτε και η επιτροπή του άρθρου 86 του συντάγματος θα διενεργούσε προκαταρκτική εξέταση για να διαπιστώσει αν τυχόν υπάρχουν ποινικές ευθύνες υπουργών. Από δω και πέρα, αυτή την υποτιθέμενη διερεύνηση θα την κάνει η εξεταστική επιτροπή, οπότε οι βουλευτές της ΝΔ θα έχουν να διαλέξουν: ή θα συμφωνήσουν με το νεοδημοκρατικό πόρισμα της εξεταστικής, οπότε δεν έχουν κανένα λόγο να ψηφίσουν τη δημιουργία προανακριτικής, ή δε θα συμφωνήσουν, οπότε μάλλον θα υπάρξει τέτοια κρίση που θα οδηγήσει σε εκλογές. Ας μην ξεχνάμε ότι η ψηφοφορία στην εξεταστική είναι φανερή. Αν, λοιπόν, το νεοδημοκρατικό πόρισμα πάρει 152 ψήφους και το ΠΑΣΟΚ επιμείνει σε ψηφοφορία για προανακριτική, η κυβέρνηση θα μπορέσει, με μικρότερο κόστος αυτή τη φορά, να απόσχει και πάλι από την ψηφοφορία, στο όνομα της υπεράσπισης του κύρους των θεσμών. Και «ανταρσία» να υπάρξει, όμως, και να πάει ο Καραμανλής σε εκλογές, και πάλι θα επέλθει παραγραφή για όλους. Δε νομίζουμε όμως ότι θα υπάρξει «ανταρσία». Ποιος γαλάζιος θα ρίξει την κυβέρνηση και θα ρισκάρει να βρεθεί ο ίδιος εκτός νυμφώνος (εξουσίας);

Σεμνά και ταπεινά... ρουσφέτια

Η «σεμνότητα και ταπεινότητα», σήμα-κατατεθέν της καραμανλικής ρητορικής κατά την έναρξη της «γαλάζιας» διακυβέρνησης το 2004, έχει προ πολλού θαφτεί στα θεμέλια των βιλών του Ρουσόπουλου, έχει προ πολλού παρασυρθεί από τα απόνερα της νέας θαλαμηγού του Βουλγαράκη, για να αναφερθούμε σε δυο μόνο από τα πρόσωπα που έχουν συμβολίσει το καραμανλικό πρόσωπο της αστικής εξουσίας. Όμως έως πρότινος οι «επικοινωνιολόγοι» μιλούσαν για «ηθική υπεροχή» της ΝΔ έναντι του ΠΑΣΟΚ, η οποία άρχισε να χάνεται μετά τα διάφορα σκάνδαλα που ξέσπασαν. Αν ψάξει κανείς, όμως, στα ψιλά των διάφορων υπουργικών αποφάσεων, αν κάνει ρεπορτάζ στα υπουργεία και τους εποπτευόμενους απ' αυτά οργανισμούς, θα διαπιστώσει πως εκείνο που βασιλεύει είναι η οικογενειοκρατία, η ευνοιοκρατία και η φραυλόληψη. Σε ορισμένες μάλιστα περιπτώσεις, σε προκλητικό βαθμό.

Ακολουθώντας το παράδειγμα της Ντόρας και εκμεταλλευόμενος το θεσμικό πλαίσιο που δημιούργησε το

ΠΑΣΟΚ για να παρακάμπτει το ΑΣΕΠ, ο υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός διόρισε το γιο του στο Πολιτικό Γραφείο του. Και καλά, ο γιος της Ντόρας έχει κι ένα πτυχίο από ξένο πανεπιστήμιο για να μοστράει ότι διαθέτει τα τυπικά προσόντα για να γίνει σύμβουλος της υπουργού μαμάς του, όμως ο υιός Κοντός δε φαίνεται να διαθέτει τίποτα. Οπως διαπιστώνουμε από την απόφαση διορισμού του, αυτός διορίζεται σε κενή θέση μετακλητού υπαλλήλου, με βαθμό Γ' και Μισθολογικό Κλίμακιο 17ο κατηγορίας ΔΕ. Κοντολογίς, ο υιός Κοντός διαθέτει μόνο ένα απολυτήριο Λυκείου, σαν κι αυτό που διαθέτουν εκατοντάδες χιλιάδες νέοι και νέες που στριμώχνονται στις ουρές των ανέργων ή εργάζονται σε δουλειές του ποδαριού. Όταν είσαι γιος υπουργού, όμως, το απολυτήριο Λυκείου γίνεται εισιτήριο για να εισέλθεις ως μισθωτός στην καρδιά του κράτους. Εχουμε την απορία τι ακριβώς υπηρεσίες προσφέρει ο γιόκας του υπουργού, αλλά δεν προλάβαμε να το ψάξουμε.

Αν μη τι άλλο, ο κ. Κοντός αποδεικνύεται καλός οικογενειάρχης και πιστός στις

παραδόσεις. Πέρα από το γιο του, έχει προ πολλού φροντίσει να αποκαταστήσει και τον πατέρα του. Όταν αποχώρησε ο ίδιος από το ΔΣ της ΣΕΚΕ ΑΕ (Συνεταιριστική Ένωση Καπνοπαραγωγών Ελλάδας) για να συμμετάσχει στην κυβέρνηση, φρόντισε να βάλει στη θέση του τον πατέρα του, συνταξιούχο του Ταμείου των εργαζόμενων σε συνεταιριστικές οργανώσεις.

Από τον ωκεανό των αποφάσεων με τις οποίες ο Α. Κοντός διορίζει διάφορους «ημετέρους» σε διάφορα πόστα αλιεύουμε δυο ακόμα περιπτώσεις. Η υπάλληλος Ξανθοπούλου Ελένη, του κλάδου ΠΕ60 Νηπιαγωγών, αποσπάστηκε από το 1ο Νηπιαγωγείο Κενταύρου Ξάνθης στο Πολιτικό Γραφείο του υπουργού σε προσωρινή ομοίοβαθμη θέση που συστήθηκε με την υπουργική απόφαση απόσπασής της. Εύλογα θα αναρωτηθεί ο φορολογούμενος εργαζόμενος, που ψάχνει παιδικό σταθμό ή νηπιαγωγείο για να στείλει το παιδί του, γιατί δεν άφησαν τη νηπιαγωγό στη θέση της, αλλά με το ερώτημα θα μείνει.

Αν όμως για τη νηπιαγωγό μπορεί να προβληθεί το

επιχείρημα ότι ήταν απαραίτητη στον υπουργό (λέμε τώρα), τι να πει κανείς για την υπάλληλο Κριτοσίνη Αναστασία, του κλάδου ΥΕ Προσωπικού Εστίασης, που αποσπάστηκε από το Γενικό Νοσοκομείο Ξάνθης στο Πολιτικό Γραφείο του υπουργού, σε προσωρινή ομοίοβαθμη θέση. Προφανώς ο υπουργός είναι μερακλής και προχώρησε σ' αυτή τη ρύθμιση. Μην πάει ο νους σας στο πονηρό (άλλωστε, ο κ. Κοντός δε μπορεί να κατηγορηθεί για παρεκκλίσεις από τα χρηστά ήθη), για μερακλή στο φαγητό τον κόβουμε. Η εν λόγω κυρία υπηρέτησε στο Νοσοκομείο Ξάνθης ως μαγειρίσα ή ως τραπέζοκομος. Αν κρίνουμε από τα τυπικά της προσόντα, κάτι ανάλογο θα κάνει και στο Πολιτικό Γραφείο του υπουργού. Επειδή το βλέπουμε χλομό να ψήνει σαγανάκια στην καρδιά του υπουργείου, μάλλον για σερβίρισμα θα χρησιμοποιείται. Όσο για τα τεράστια κενά στο Νοσοκομείο Ξάνθης (σχετικό ρεπορτάζ είχαμε δημοσιεύσει προ καιρού), δε βαριέσαι, τόσα κενά έχουν ένα ακόμη τι πειράζει;

■ Σομαλία

Αναζητούν διέξοδο διαφυγής

ΚΟΛΟΜΒΙΑ: Ο βουλευτής Οσκαρ Τούλιο Λισάνο, που επί 8 χρόνια ήταν αιχμάλωτος των FARC, βρέθηκε από τον κολομβιανό στρατό στη ζούγκλα της επαρχίας Τσόκο, μαζί με έναν αντάρτη που η κυβέρνηση του αντιδραστικού Ουρίμπε υποστηρίζει ότι συνεργάστηκε και βοήθησε τον αιχμάλωτο βουλευτή να δραστηρευτεί, επειδή του υποσχέθηκαν άσυλο στη Γαλλία. Το «σχέδιο Σαρκοζί» φαίνεται πως δουλεύει ακόμα, όμως με τέτοια κόλπα δεν νικείται ένα τόσο έμπειρο αντάρτικο.

ΚΙΝΑ: Μετά το γάλα, μελαμίνη βρέθηκε και σε αυγά που εξήχθησαν από την Κίνα στο Χονγκ-Κονγκ. Η ποσότητα της μελαμίνης που ανιχνεύτηκε ήταν διπλάσια της επιτρεπόμενης (η οποία θα έπρεπε να είναι μηδέν, αλλά δεν είναι). Το διατροφικό σκάνδαλο δεν έχει τέλος.

ΗΠΑ: Υστερία έχει καταλάβει τον Μακ Κέιν και το επιτελείο του, καθώς βλέπουν ότι η διαφορά που τους χωρίζει από τον Ομπάμα μειώνεται μεν αλλά παραμένει μεγάλη. Την ώρα που οι πιο έγκυρες φωνές της αμερικάνικης ολιγαρχίας τάσσονται στο πλευρό του υποψήφιου των Δημοκρατικών (μετά τους New York Times και οι Financial Times τάχθηκαν ανοιχτά υπέρ του Ομπάμα), ο Μακ Κέιν καταφεύγει σε προπαγανδιστικά τεχνάσματα. Αφού απέτυχε η κατηγορία για συνεργασία με την Αλ-Κάιντα, εφευρέθηκε η κατηγορία του... σοσιαλιστή, διότι είχε σχέσεις με έναν πρώην «εξτρεμιστή», τον Ουίλιαμ Αγιερς! Μπορεί με τέτοιες παπαριές ο Μακ Κέιν να συγκινήσει κάποιους τρομαγμένους νοικοκυραίους της λεγόμενης «μεσαίας τάξης», όμως με τα βασικότερα ολιγαρχικά κέντρα στο πλευρό του ο Ομπάμα δύσκολα θα χάσει. Άλλωστε, το δικό του προπαγανδιστικό επιχείρημα, ότι ο Μακ Κέιν είναι κλώνος του Μπους, πιάνει καλύτερα στα φτωχά στρώματα που πλήττονται από την κρίση.

ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ: Ιδιαίτερα θερμός, όπως φαίνεται, ξεφεύγοντας από την παράδοση, θα είναι ο φετινός χειμώνας στο Αφγανιστάν, καθώς οι επιθέσεις κατά νατοϊκών και κυβερνητικών στόχων έχουν επεκταθεί από το νοτιοανατολικό στο βορειοδυτικό Αφγανιστάν, γύρω και μέσα στην Καμπούλ.

Στις 29 Οκτωβρίου, στόχος των ανταρτών ήταν το υπουργείο Πληροφοριών και Πολιτισμού, που βρίσκεται, αυστηρά φρουρούμενο, στο κέντρο της Καμπούλ. Τρεις ένοπλοι, αφού άνοιξαν πυρ κατά των αστυνομικών φρουρών στην είσοδο του υπουργείου, εισέβαλαν στην μεγάλη αίθουσα υποδοχής, όπου αναπνιχτήθηκε ένας απ' αυτούς. Ένας από τους τοίχους του κτιρίου κατέρρευσε, τα σπασμένα τζάμια γέμισαν τους κοντινούς δρόμους και ο εξοπλισμός σκορπίστηκε σ' όλη τη γύρω περιοχή. Ο πρώτος απολογισμός είναι τουλάχιστον 5 νεκροί και 21 τραυματίες.

Δuo μέρες νωρίτερα, στις 27 Οκτωβρίου ένοπλοι πυροβόλησαν και κατέρριψαν ένα αμερικάνικο ελικόπτερο Black Hawk, στην επαρχία Wardak, κοντά στην Καμπούλ. Την ίδια μέρα, ένας βομβιστής αυτοκτονίας μπήκε και αναπνιχτήθηκε σε αστυνομικό σταθμό, όπου γινόταν συνάντηση αφγανών αστυνομικών και αμερικάνων εκπαιδευτών στο πλαίσιο ενός εκπαιδευτικού προγράμματος, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν δύο και να τραυματιστούν τρεις Αμερικάνοι.

Από το κακό στο χειρότερο πάνε τα πράγματα για τους Αμερικάνους και στο τρίτο μέτωπο του «πολέμου κατά της τρομοκρατίας», στη Σομαλία, όπου εισέβαλαν αιθιοπικά στρατεύματα, κατ' εντολή του Λευκού Οίκου και με αμερικάνικη ναυτική και αεροπορική υποστήριξη, το Δεκέμβριο του 2006 και απομάκρυναν από την εξουσία την Ένωση των Ισλαμικών Δικαστηρίων, που είχε καταφέρει να επιβάλει μια σχετική ασφάλεια και σταθερότητα στην πρωτεύουσα και στο μεγαλύτερο μέρος της νότιας Σομαλίας.

Σήμερα, πριν ακόμη συμπληρωθούν δύο χρόνια, οι ένοπλες ομάδες των ισλαμιστών μαχητών έχουν καταφέρει να ελέγξουν το μεγαλύτερο μέρος της νότιας Σομαλίας, πόλεις στρατηγικής σημασίας και συνεχίζουν να δίνουν σκληρές μάχες με τα αιθιοπικά στρατεύματα και τον αδύναμο κυβερνητικό στρατό για τον έλεγχο της πρωτεύουσας Μογκαντί-



σου, μεγάλα τμήματα της οποίας έχουν ισοπεδωθεί. Στο διάστημα αυτό, 10.000 περίπου άμαχοι έχουν σκοτωθεί, περισσότεροι από ένα εκατομμύριο άνθρωποι έχουν ξεριζωθεί από τις εστίες τους και ο μισός περίπου

πληθυσμός έχει ανάγκη κατεπείγουσας ανθρωπιστικής βοήθειας.

Τα αιθιοπικά στρατεύματα έχουν εγκλωβιστεί σε ένα δαπανηρό πόλεμο που δεν μπορούν να κερδίσουν και η διορισμένη από τον ΟΗΕ μεταβατική κυβέρνηση είναι έτοιμη να εγκαταλείψει τη χώρα, αν αποχωρήσει ο αιθιοπικός στρατός που την κρατά στην εξουσία. Αναζητούν λοιπόν εναγωνίως έναν εύσχημο τρόπο διαφυγής, με τις λιγότερες δυνατές απώλειες για τους ηττημένους. Γι' αυτό, όπως στο Αφγανιστάν και στο Πακιστάν, έβαλαν μπροστά τη φάμπρικα των ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων.

Την περασμένη Κυριακή,

26 Οκτωβρίου, στο γειτονικό Τζιμπουτί, υπογράφηκε ανάμεσα στη μεταβατική σομαλική κυβέρνηση και ένα πιο μετριοπαθές τμήμα που διαστάστηκε από τη «Συμμαχία για την Επανάσταση της Σομαλίας» μια συμφωνία, που προβλέπει τη σταδιακή αποχώρηση του αιθιοπικού στρατού από τη χώρα και την ένταξη των ανταρτών στις γραμμές του κυβερνητικού στρατού. Ωστόσο, δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι η συμφωνία αυτή θα υλοποιηθεί, γιατί η μεγαλύτερη και ισχυρότερη πολυφυλετική ένοπλη δύναμη, η al Shabaab, δήλωσε ότι απορρίπτει τη συμφωνία και θα συνεχίσει τον πόλεμο μέχρι να αποχωρήσουν όλα τα αιθιοπικά στρατεύματα από τη χώρα.

■ Πακιστάν

Στα πρόθυρα χρεοκοπίας

Στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο αναγκάστηκε τελικά να καταφύγει η πακιστανική κυβέρνηση για να αποσοβήσει την επικείμενη χρεοκοπία, αφού πρώτα οι ΗΠΑ και έπειτα η Κίνα και η Σαουδική Αραβία απέρριψαν τις απεγνωσμένες εκκλήσεις της για επείγουσα οικονομική στήριξη. Το Πακιστάν, στρατηγικός εταίρος των ΗΠΑ στον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», πληρώνει πολύ ακριβό τίμημα στις συνθήκες της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης. Η βία κλιμακώνεται και εξαπλώνεται στη χώρα, οι στρατιωτικές επιχειρήσεις στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές του δυτικού Πακιστάν αποδεικνύονται αναποτελεσματικές, οι αμερικάνικες πιέσεις εντείνονται, η λαϊκή οργή φουντώνει, η οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση οδηγεί τη χώρα στα πρόθυρα του χάους, με απρόβλεπτες συνέπειες όχι μόνο στο Πακιστάν αλλά και στην ευρύτερη περιοχή.

Οι υπέρογκες στρατιωτικές δαπάνες και ο υπερβολικός εξωτερικός διανεισμός είναι ένας από τους βασικούς παράγοντες της οικονομικής κρίσης. Υπολογίζεται ότι τα συναλλαγματικά αποθέματα του Πακιστάν θα εξαντληθούν σε εφτά περίπου βδομάδες, που σημαίνει ότι δεν θα μπορεί να πληρώσει τις δόσεις του εξωτερικού χρέους, ενώ η κεντρική τράπεζα διαθέτει ξένο συνάλλαγμα για να καλύψει τις εισαγωγές μόνο για πέντε βδομάδες, γεγονός που έχει οδηγήσει στην ακύρωση παραγγελιών ύψους 67 εκατομμυρίων δολαρίων. Ο πληθωρισμός τρέχει με ρυθμό 25 - 30%, οι τι-

μές των βασικών αγαθών έχουν διπλασιαστεί και το εθνικό νόμισμα, η ρουπία, έχει χάσει το ένα τρίτο της αξίας της μέσα στο 2008, ενώ η χώρα αντιμετωπίζει σοβαρές ελλείψεις ενέργειας, με αποτέλεσμα τις διακοπές ηλεκτρικού ρεύματος για 12 ή και περισσότερες ώρες σε πολλές περιοχές της χώρας.

Η πακιστανική κυβέρνηση έχει ζητήσει από το Διεθνές

Νομισματικό Ταμείο τη χορήγηση δανείου συνολικού ύψους 15 δισ. δολαρίων και την άμεση καταβολή απ' αυτό 5 δισ. για την κάλυψη άμεσων αναγκών. Με τους γνωστούς φυσικά επαχθείς όρους, την αύξηση της φορολογίας και τη δραστηκή περικοπή των κοινωνικών δαπανών, όχι όμως και των στρατιωτικών, ώστε να μπορέσει η κυβέρνηση να συνε-

χίσει τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας» στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές, όπως απαιτεί ο Λευκός Οίκος, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να εκβιάσει την πακιστανική κυβέρνηση και μέσω της διαπραγματευτικής διαδικασίας με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Άλλωστε η τελευταία έχει ήδη προχωρήσει σε επώδυνα μέτρα, όπως την κατάργηση των

κρατικών επιδοτήσεων σε καύσιμα, ηλεκτρικό ρεύμα και τρόφιμα, ενώ έχει αποφασίσει την επιβολή φορολογίας σε μη φορολογούμενους μέχρι τώρα τομείς καθώς και την αύξηση της φορολογίας σε ποσοστό από 10% σε 15% στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν.

Τα σκληρά μέτρα λιτότητας είναι βέβαιο ότι θα φου-

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7](#)

Νέα εκκαθαριστική επιχείρηση στη Μοσούλη

Μεγάλος αριθμός στρατευμάτων συγκεντρώνονται, με εντολή της ιρακινής κυβέρνησης, στη Μοσούλη, καθώς προετοιμάζεται μια νέα μεγάλη κλίμακας εκκαθαριστική επιχείρηση στην πόλη.

Η Μοσούλη είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη, μετά τη Βαγδάτη, του Ιράκ, με 2 εκατομμύρια πληθυσμό. Χιλιάδες στρατιώτες, με βαρύ οπλισμό, έχουν ήδη αναπτυχθεί μέσα στην πόλη, ιδιαίτερα στη δυτική της πλευρά, μεγάλος αριθμός σημείων ελέγχου έχουν στηθεί και έχουν αποκλειστεί ολόκληρες γειτονίες για την αναζήτηση «υπόπτων».

Θα είναι η τρίτη μεγάλη στρατιωτική επιχείρηση στην πόλη μέσα σε ένα χρόνο, αφού οι δύο προηγούμενες, στις οποίες συμμετείχε μεγάλος αριθμός αμερικάνικων στρατευμάτων, δεν κατάφεραν να σταματήσουν τις επιθέσεις των ανταρτών και να θέσουν υπό έλεγχο την πόλη. Παρά την παρουσία χιλιάδων Κούρδων πολιτοφυλάκων, γνωστών ως Πεσεμεργκά, η ασφάλεια έχει επιδεινωθεί. Παράλληλα, βρίσκεται σε εξέλιξη μια εκστρατεία εναντίον των Χριστιανών, η οποία περιορίζεται μέχρι στη-

μής στις περιοχές όπου επικρατούν οι Κούρδοι και έχει αναγκάσει περισσότερες από 2.500 οικογένειες να εγκαταλείψουν την πόλη για να σωθούν.

Ο φόβος της επικείμενης στρατιωτικής επιχείρησης ωθεί τον πληθυσμό να αποθηκεύει τρόφιμα και άλλα βασικά αγαθά, με αποτέλεσμα οι τιμές να έχουν εκτοξευτεί στα ύψη, ενώ η συχνή απαγόρευση κυκλοφορίας και το κλείσιμο των κεντρικών δρόμων δυσκολεύει σοβαρά τις μετακινήσεις των πολιτών.

Στο μεταξύ, έντονες αντιδράσεις εξακολουθεί να προκαλεί, κυρίως από τις σιιτικές πολιτικές δυνάμεις, το τελικό σχέδιο της συμφωνίας στρατιωτικής συνεργασίας, γνωστής ως SOFA, παρά τις πιέσεις και τους εκβιασμούς των Αμερικάνων, που απαιτούν να εγκριθεί από το ιρακινό κοινοβούλιο πριν από το τέλος του χρόνου, οπότε λήγει η προθεσμία παραμονής των αμερικάνικων στρατευμάτων στο Ιράκ, με εντολή του ΟΗΕ. Παρά τις υποχωρήσεις του Λευκού Οίκου στο ζήτημα του χρονοδιαγράμματος αποχώρησης (τέλος του 2011) και της ασυλίας των αμερικάνικων στρατιωτών και των ξένων εργολάβων,

ο ιρακινός πρωθυπουργός Ζητά να γίνουν κάποιες επιπλέον τροποποιήσεις προτού το καταθέσει για έγκριση στη βουλή, χωρίς και πάλι να είναι βέβαιο ότι θα εγκριθεί. Γιατί υπεισέρχονται διάφοροι παράγοντες που συμβάλλουν στην παράταση της εκκρεμότητας. Η επικείμενη αλλαγή φρουράς στο Λευκό Οικό, οι εκλογές τον επόμενο χρόνο στο Ιράκ και συνεπώς η απροθυμία των πολιτικών κομμάτων να επωμιστούν το πολιτικό κόστος της συμφωνίας, η αντίθεση του Ιράν στην παραμονή των αμερικάνικων στρατευμάτων στο Ιράκ, παράγοντας που επηρεάζει τη στάση των σιιτικών κομμάτων. Η κατάσταση περιπλέκεται ακόμη περισσότερο μετά την εισβολή αμερικάνων κομμάτων από το Ιράκ στο έδαφος της Συρίας και την επίθεση σε υποτιθέμενη βάση «τρομοκρατικού» δικτύου διοχέτευσης μαχητών στο Ιράκ, με αποτέλεσμα το θάνατο 8 ανθρώπων. Γεγονός που έχει προκαλέσει την έντονη αντίδραση της συριακής και της ιρακινής κυβέρνησης και είναι πολύ πιθανό να έχει αντίκτυπο στις διαπραγματεύσεις της ιρακινής κυβέρνησης για τη SOFA.

■ Αμερικάνικη επίθεση στη Συρία

Δείγμα ισχύος ή αδιεξόδου;

Η προκλητικότερη αμερικάνικη επίθεση σε συριακό έδαφος (για πρώτη φορά), που έγινε την περασμένη Κυριακή από τέσσερα αμερικάνικα ελικόπτερα που απογειώθηκαν από το Ιράκ με στόχο γνωστό «τρομοκράτη» που οργανώνει την μεταφορά αράβων μαχητών από τη Συρία στο Ιράκ, φαντάζει «ανεξήγητη». Κι αυτό όχι μόνο γιατί γίνεται σε μία περίοδο που η διέλευση των μαχητών από τα συριακά σύνορα στο Ιράκ φαίνεται να έχει μειωθεί κατά πολύ, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των ίδιων των αμερικάνων στρατηγών (από 100 το μήνα που ήταν το 2006 σε 20 το μήνα τους τελευταίους μήνες), αλλά και γιατί η Συρία έχει δείξει ότι προσπαθεί να εξομαλύνει τις σχέσεις της με τις ΗΠΑ και τους Σιωνιστές έχοντας ανοίξει διάυλο επικοινωνίας και με τις δύο πλευρές. Τον περασμένο μήνα μάλιστα ο σύριος υπουργός Εξωτερικών σε συνέντευξη του στη Wall Street Journal (30/9/08) δήλωσε ότι ο διάλογος με τους Αμερικάνους βρίσκεται σε καλό σημείο, ενώ φαίνεται να βρίσκονται σε εξέλιξη έμμεσες συνομιλίες με το Ισραήλ, με τη μεσολάβηση της Τουρκίας, για τις οποίες ο σύριος πρόεδρος δήλωσε ότι επιζητεί να γίνουν απευθείας τον επόμενο χρόνο (σύμφωνα με την ισραηλινή Haaretz 27/10/08).

Όμως, πίσω από την «ανεξήγητη» αυτή ενέργεια, που στοίχισε τη ζωή σε οχτώ πολίτες (μεταξύ των οποίων ένας ψαράς και



τρία παιδιά), δεν κρύβεται μόνο η «προειδοποίηση» της Ουάσιγκτον προς τους Σύριους να εντείνουν τον κατασταλτικό τους ρόλο στους μαχητές που διέρχονται τα σύνορα με το Ιράκ, όπως ανέ-

φερε ανώνυμος αμερικάνος αξιωματούχος στην Ουάσιγκτον Ποστ (28/10/08). Κρύβεται και η αδυναμία της Ουάσιγκτον να αντιμετωπίσει τη δυσμενή γι' αυτή κατάσταση που έχει διαμορφωθεί

στη Μέση Ανατολή. Στο Ιράν -που αποτελεί το νούμερο ένα αγκάθι για την αμερικάνικη πολιτική- δε μπορεί όχι μόνο να επιτεθεί αλλά ούτε να εφαρμόσει ένα αποτελεσματικό οικονομικό εμπάργκο. Άλλωστε, η πολιτική σταθερότητα στο Ιράκ οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην ιρανική επιρροή. Στο Λίβανο, η Χεζμπολά είναι πλέον μια καταξιωμένη πολιτική δύναμη (μέχρι και ο γιός του Χαρίρι σύρθηκε σε συνομιλίες με το Ναοράλα) και κανείς δε μπορεί να την πειράξει. Τι απομένει λοιπόν; Ο τελευταίος «κρίκος» των χωρών που «αβαντάρουν την τρομοκρατία», δηλαδή η Συρία που την ίδια στιγμή που τείνει χείρα φιλίας στις ΗΠΑ επιτρέπει τη δράση των παλαιστινιακών οργανώσεων και συσφίγγει τις σχέσεις της με το Ιράν και τη Ρωσία.

Οι Αμερικάνοι έστειλαν το μήνυμα ότι όσο θα βρίσκονται στο Ιράκ θα μπορούν να διεξάγουν «χειρουργικές επιθέσεις» στις γειτονικές χώρες, αν αυτές δε συμμορφωθούν στις υποδείξεις τους για συμβολή στον «αγώνα κατά της τρομοκρατίας». Όμως, κι αυτές οι «χειρουργικές επιθέσεις» έχουν τα όριά τους και είναι αμφίβολης αποτελεσματικότητας. Το μόνο που κατορθώνουν τελικά είναι να πυροδοτούν την οργή στους αραβικούς λαούς και να ανατροφοδοτούν τα αμερικάνικα αδιέξοδα σε μια από τις πιο στρατηγικές και συνάμα εκρηκτικές περιοχές του πλανήτη.

Time is not important...

Τη στιγμή που το «Dignity» («Αξιοπρέπεια») κατέφτανε στο λιμάνι της Γάζας μεταφέροντας 27 επιβάτες (μεταξύ των οποίων ο Τζαμάλ Ζαχάλκα, μέλος της ισραηλινής Κνεσέτ, και ο Μουσταφά Μπαργκούθι μέλος του Παλαιστινιακού Νομοθετικού Συμβουλίου, σπάζοντας για δεύτερη φορά τον αποκλεισμό, παρά τις σιωνιστικές απειλές, η αιγυπτιακή κυβέρνηση αποφάσισε να εμποδίσει μια μεγάλη διεθνή αποστολή από βουλευτές 53 χωρών (μεταξύ των οποίων η Βρετανία, η Ιρλανδία, η Σουηδία, η Ελλάδα, η Ιταλία, η Ελβετία, αλλά και αραβικές χώρες και χώρες της Ασίας, της Λατινικής Αμερικής και της Αφρικής, σύμφωνα με το Παλαιστινιακό Κέντρο Ενημέρωσης, 28/10/08) να περάσει τα σύνορα της Αιγύπτου με την Γάζα στη Ράφα. Η αποστολή σχεδιάζόταν για την πρώτη βδομάδα του Νοέμβρη.

Είναι η τρίτη φορά (αν δεν κάνουμε λάθος) που η αιγυπτιακή κυβέρνηση εμποδίζει την προ-



σπάθεια να σπάσει ο αποκλεισμός της Λωριδας της Γάζας, από τότε που τα δύο ελληνικά καΐκια του Free Gaza Movement έσπασαν τον αποκλεισμό δια θαλάσσης, τον περασμένο Αύγουστο. Στις 6 Οκτώβρη, μάλιστα, η αιγυπτιακή αστυνομία έκανε 50 συλλήψεις στην προσπάθειά της να εμποδίσει μια διεθνή αποστολή που μέσω της ερήμου του Σι-

νά επιχειρήσε να φτάσει στα σύνορα με την Γάζα (Al Jazeera 6/10/08).

Την ίδια στιγμή, οι Σιωνιστές πυροβολούν στο ψαχνό στη Δυτική Οχθη (την περασμένη βδομάδα σκότωσαν τρεις παλαιστίνιους νεολαίους, οι οποίοι, κατά τους ισραηλινούς στρατιώτες, επιχειρήσαν να ρίξουν μολότοφ σε εποίκους) και συνεχίζουν κα-

νονικά τις εκκαθαριστικές τους επιχειρήσεις στην περιοχή. Σύμφωνα με καταγγελίες της Χαμάς, ούτε οι Παλαιστινιακές Δυνάμεις Ασφαλείας (της Φατάχ) επιτρέπεται να επεμβαίνουν όταν εκτελεί τις επιχειρήσεις του ο ισραηλινός στρατός. Όπως φαίνεται, οι Σιωνιστές δεν ενδιαφέρονται και πολύ για τη δύσκολη θέση στην οποία φέρνουν τον Αμπάς με αυτές τους τις ενέργειες. Πιο πολύ τους ενδιαφέρει να συνεχιστεί ο αποκλεισμός στη Γάζα και να «καθαρίσει» η Δυτική Οχθη, για να επιτρέψουν την «ίδρυση» ενός... «παλαιστινιακού κράτους» στη Δυτική Οχθη. Αυτά όμως για την ώρα είναι «όνειρα θερινής νυκτός» των Σιωνιστών, που αποδεικνύονται καθημερινώς εφιάλτης για εκατομμύρια Παλαιστίνιους, που παρά τη δυσμενή διεθνή συγκυρία συνεχίζουν να μάχονται για τη λευτεριά τους και θα συνεχίσουν για όσο καιρό χρειαστεί. Time is not important (ο χρόνος δεν έχει σημασία), όπως λένε τα στελέχη της Παλαιστινιακής Αντίστασης.

Σταχυολογώντας τα σημάδια της κρίσης...

Σ' αυτό το φύλλο δεν θα σας κουράσουμε με αναλύσεις για την οικονομική κρίση. Ας αφήσουμε τα ίδια τα οικονομικά έντυπα του συστήματος να μιλήσουν. Είναι άλλωστε τόσο ανάγλυφα που κάθε δικό μας σχόλιο περιττεύει:

«Η οικονομία συρρικνώθηκε για πρώτη φορά σε 16 χρόνια μεταξύ Ιουλίου και Σεπτεμβρίου, επιβεβαιώνοντας ότι η Βρετανία είναι στο χείλος της ύφεσης. Η παραγωγή έπεσε κατά 0.5% σύμφωνα με το Γραφείο Εθνικής Στατιστικής, μια πτώση μεγαλύτερη από την αναμενόμενη, που χτυπά τις βρετανικές μετοχές και αδιονατίζει τη λίρα. Η Βρετανία θα θεωρείται ότι βρίσκεται σε ύφεση αν η οικονομία συρρικνωθεί και στο τέταρτο τρίμηνο επίσης».

BBC, 24/10/08

«Θα προτείνω στις 7 Νοεμβρίου η Ευρωπαϊκή Ένωση, που ήδη διαθέτει 12 δισεκατομμύρια ευρώ σε ρευστό για να υποστηρίξει ορισμένα κράτη της, να ξεπεράσει τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ, ώστε να μπορέσει, αυξάνοντας την οικονομική της ικανότητα, να ανταποκριθεί πληρέστερα στην κρίση».

Νικολά Σαρκοζί

συνέντευξη Τύπου στις Βερσαλλίες, 28/10/08
Στην ίδια συνέντευξη, ο Σαρκοζί υποσχέθηκε στους καπιταλιστές περισσότερες ευκολίες για τη χρησιμοποίηση ελαστικών μορφών απασχόλησης και δουλειά τις Κυριακές.

«Η καταναλωτική εμπιστοσύνη στις ΗΠΑ έπεσε κατακόρυφα στο χαμηλότερο ποσοστό-ρεκόρ αυτό το μήνα, καθώς το βάθεμα της οικονομικής κρίσης έκανε τους Αμερικάνους ξαφνικά πολύ περισσότερο απαισιόδοξους σχετικά με την τρέχουσα κατάσταση και τις προοπτικές της. Η δημοσίευση του δείκτη από το Conference Board χτες θα ενισχύσει τους φόβους ότι οι αμερικάνοι καταναλωτές αποφεύγουν πλέον να ξεδεύουν σε μεγάλο βαθμό, όπως δείχνει η πορεία στην κρίσιμη περίοδο των διακοπών (σ.σ. των Χριστουγέννων), οδηγώντας την οικονομία σε μια βαθιά και παρατεταμένη ύφεση. Ο δείκτης καταναλωτικής εμπιστοσύνης έπεσε από ένα καταγεγραμμένο 61.4 το Σεπτέμβριο στο 38 αυτό το μήνα -το χαμηλότερο επίπεδο από τότε που δημιουργήθηκε ο δείκτης αυτός πάνω από 40 χρόνια πριν- και πολύ κάτω των προσδοκιών των οικονομολόγων ότι θα έπεφτε στο 52. Το προηγούμενο χαμηλότερο ρεκόρ ήταν το Δεκέμβριο του 1974, όταν ο δείκτης έπεσε σε ένα επίπεδο της τάξης του 43.2».

Financial Times, 29/10/08

Ο δείκτης καταναλωτικής εμπιστοσύνης προκύπτει από έρευνα 5.000 αμερικάνικων νοικοκυριών και θεωρείται βαρόμετρο για τις καταναλωτικές δαπάνες των νοικοκυριών.

«Η Ομοσπονδιακή Τράπεζα (σ.σ. των ΗΠΑ) μείωσε το βασικό της επιτόκιο από 1.5% στο 1% σε μια κίνηση που αναμενόταν απ' όλους, καθώς αποσκοπεί στην αποφυγή μιας πιθανής αμερικάνικης ύφεσης».

BBC, 29/10/08

Φτηνότερο το χρήμα για τους καπιταλιστές, χλομό όμως να τους γλιτώσει από την κρίση...

«Οι λιανικές πωλήσεις έπεσαν κατά 1.2% από τον Αύγουστο του 2008 και κατά 1.4% από τον προηγούμενο χρόνο».

Μηνιαία προκαταρκτική έκθεση για το λιανικό εμπόριο στις ΗΠΑ - Σεπτέμβριος 2008

Αμερικάνικο Γραφείο Στατιστικής
Η μεγαλύτερη πτώση, σύμφωνα με τον πίνακα 1 της έκθεσης, σημειώνεται στον τομέα των αυτοκινήτων (Motor vehicle & parts dealers) που έπεσε κατά 18.5% από το Σεπτέμβρη του περασμένου χρόνου. (Και εις κατώτερα...)



Η στρατηγική του φόβου

Μετά το αρχικό σοκ και τα πρώτα σπασμωδικά μέτρα, οι αστικές κυβερνήσεις παίρνουν στα χέρια τους τη διαχείριση της κρίσης. Τα κράτη, ως συλλογικοί καπιταλιστές, ανταποκρίνονται στο καθήκον που τους έχει αναθέσει η κυρίαρχη τάξη, η τάξη των καπιταλιστών.

Βασική τους αποστολή, πέρα από τις κρατικομονοπωλιακού τύπου ρυθμίσεις για την απόσβεση των κραδασμών της κρίσης και τη δρομολόγηση της πορείας προς την έξοδο (αφού πρώτα η κρίση επιτελέσει το καταστροφικό της έργο), είναι η διαχείριση της πλατιάς μάζας των υποζυγίων της κρίσης, των ανθρώπων της δουλειάς.

Εργαλείο τους, όπως φαίνεται καθαρά από τις κινήσεις του τελευταίου δεκαήμερου, είναι η στρατηγική του φόβου. Του φόβου, με τον οποίο προσπαθούν να οδηγήσουν τους εργαζόμενους σαν τρομαγμένα σπουργιτάκια να κουρνιαίνουν στη ζεστή αγκαλιά του κράτους, που θα τους μοιράζει φιλοδωρήματα για να μη ψοφήσουν από την πείνα. Του φόβου που θα μετατρέψει τους εργάτες και τους εργαζόμενους σε ασπόνδυλα όντα, έτοιμα να υποκύψουν στις απαιτήσεις που η κεφαλαιοκρατία υπαγορεύει στο κράτος της.

Αυτοί που έως πρότινος ήταν καθυστερημένοι και απίγγειλοι παραμύθια σχετικά με το εύρος, το βάθος και τη διάρκεια της κρίσης, πλέον μιλούν ανοιχτά για τις νέες στρατιές των ανέργων που θα πλημμυρίσουν τις καπιταλιστικές μητροπόλεις. Κάποιοι άρχισαν να μιλούν –δειλά, γιατί είμαστε ακόμα στην αρχή και το «τάιμινγκ» δε βολεύει– και για περικοπές εργατικών δικαιωμάτων και παραπέρα επέκταση των λεγόμενων ευέλικτων μορφών απασχόλησης, προκειμένου οι επιχειρήσεις να τα βγάλουν πέρα με την πίεση της κρίσης και οι εργαζόμενοι να σώσουν τις δουλειές τους.

Τα ιδεολογήματα δεν είναι καινούργια. Καινούργιες είναι οι συνθήκες της τωρινής κρίσης, πάνω στις οποίες αναπτύσσεται η στρατηγική του φόβου. Οι εργάτες πρέπει να παραμείνουν στη γωνία. Πολιτικά να εναποθέσουν τα πάντα στο σύστημα εξουσίας και οικονομικά να αποδεχτούν πως η σωτηρία των επιχειρήσεων, που προϋποθέτει την κερδοφορία τους, ταυτίζεται με τη δική τους σωτηρία. Πρέπει να υποταχθούν στις ανάγκες της επαναρύθμισης του συστήματος.

Γιατί, όμως, η εργατική τάξη να επιζητά τη ρύθμιση και όχι την απορύθμιση; Γιατί ο καπιταλισμός, η εκμετάλλευση, η καθημερινή βαρβαρότητα, που αποτελούν το παρόν, να αποτελούν και το μέλλον μας; Ο φοβισμένος αναζητά καταφύγιο στον ισχυρό, γίνεται δούλος του. Ο ελεύθερος εργαζόμενος σκέπτεται και αποφασίζει. Σκέπτεται πως αυτός είναι ο παραγωγός του κοινωνικού πλούτου, αλλά τον νέμονται τα παράσιτα του κεφάλαιου. Και αποφασίζει να δράσει όχι μόνο ενάντια στις συνέπειες, αλλά κυρίως ενάντια στα αίτια.



Ben Shahn
Ανεργοί
(1938)

ν' αναζητά την ουσία. Ποια είναι η ουσία γι' αυτόν σήμερα; Πρώτο, να αποσυνδεθεί από το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και να παρουσιαστεί σαν δύμα της συγκυρίας. Δεύτερο, να μην ανοίξει εσωκομματικά μέτωπα, γιατί ξέρει ότι μακριά από το Μαξίμου πλέον δε θα μπορέσει να τα βγάλει πέρα. Σύμφωνα με τα παραγαλάκια, λοιπόν, δεν είναι αυτός που τηλεφωνούσε από το Μαξίμου και έδινε γραμμή στους υπουργούς για το πως θα ρυθμίζουν τις απαιτήσεις του Εφραίμ και των άλλων καλόγερων-μπίζνεσμαν. Είναι

■ Δυο μέτρα και δυο σταθμά

Μέμφεται ο «Ριζοσπάστης» τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, επειδή ζητά λεφτά από την ΕΕ. Αναφέρεται συγκεκριμένα σε επιστολή που έστειλε η ΓΣΕΕ στους έλληνες ευρωβουλευτές, ζητώντας τους να στηρίξουν τροπολογίες που προβλέπουν χρηματοδότηση των συνδικάτων, με το επιχείρημα ότι αυτές «ενισχύουν τον κοινωνικό διάλογο στην Ευρώπη»!

«Ενισχύουν δηλαδή την επιχειρήση χειραγώγησης της εργατικής τάξης και υποταγής της στο μεγάλο κεφάλαιο», σχολιάζει η εφημερίδα του Περισσού. Συμφωνούμε και εμείς. Εχουμε, όμως, και μια... ερωτησούλα. Αν δεν κάνουμε λάθος, ο Περισσός εισπράττει κάθε χρόνο μια παχυλότατη επιχορήγηση από τον ελληνικό κρατικό προϋπολογισμό. Οσο περισσότερες βουλευτές εκλέγει, μάλιστα, τόσο πιο παχιά γίνεται αυτή η επιχορήγηση, την οποία όχι μόνο δεν αρνούνται αλλά θεωρούν και απαραίτητη. Ρωτάμε, λοιπόν, εμείς για ποιο ακριβώς λόγο ζητούν και παίρνουν αυτή την επιχορήγηση και για ποιο λόγο τους τη δίνει το αστικό κράτος; Εκτός αν μας πουν ότι είναι άλλο να τα παίρνεις από το εθνικό αστικό κράτος και άλλο να τα παίρνεις από το διεθνικό αστικό μόνρφωμα, οπότε πάμε πάσο.

■ Ζόρια

Φύναξαν τους εκλογολόγους-γκαλοπολόγους οι Συνασπισμένοι (για την ακρίβεια η επιτροπή προγράμματος και η επιτροπή πολιτικής τεκμηρίωσης) για να συζητήσουν μαζί τους σε δημόσια εκδήλωση. Και πού συμφώνησαν όλες οι φήμες της γκαλοπολογίας; Ότι το πραγματικό ποσοστό του ΣΥΡΙΖΑ βρίσκεται σήμερα στο 7% με 8%, όμως το πρόβλημα είναι πως και αυτό το ποσοστό δεν αντανάκλα την πολιτικοποίηση της ανάγκης της κοινωνίας για αλλαγή. Ετσι, ο ΣΥΡΙΖΑ καλείται να επιλέξει αν θα συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ ή αν η εμβέλεια του θα περιοριστεί και τα πραγματικά εκλογικά του ποσοστά θα συρρικνωθούν σε σχέση με τα σημερινά εκτιμώμενα επίπεδα. Κοινολογίς, οι γκαλοπολόγοι τούς έκαναν την καρδιά περιβόλι.

■ Αυτός πέθανε νωρίς

Ο Γ. Βαρδολομαίος πέθανε νωρίς! Μη ρωτήσετε «πού τον θυμηθήκατε τώρα»; Δεν



τον θυμηθήκαμε ως εραστή, αλλά ως επί σειρά πολλών ετών διαχειριστή του κομματικού ταμείου της ΝΔ, δηλαδή του χώρου όπου συρρέουν τα διάφορα «δωράκια» από τους καπιταλιστές. Και γιατί θυμηθήκαμε τα μυστικά κομματικά ταμεία; Γιατί πρώτο δε χάσαμε (όπως κανένας στην Ελλάδα) τον προκλητικό ισχυρισμό Σανιδά, ότι οι υπουργοί και υφυπουργοί παραπλανήθηκαν και υπέγραψαν τις σκανδαλώδεις ρυθμίσεις υπέρ των καλόγερων-μπίζνεσμαν του Βατοπεδίου. Γιατί δεύτερο δε χάβουμε (όπως δυστυχώς χάβουν αρκετοί) αυτά που κατά κόρον γράφονται στον Τύπο, πασοκικό και εν μέρει δεξιό, ότι όλο αυτό το σκάνδαλο έγινε επειδή ο Ρουσόπουλος είναι πνευματικό τέκνο του δαιμόνιου Εφραίμ. Αυτά είναι παραμύθια της Χαλιμάς. Όλες οι «πνευματικές σχέσεις» στον καπιταλισμό έχουν πίσω τους «αγοραίο» συμφέρον. Όλα έχουν την τιμή τους. Ο Εφραίμ και οι συνεταιίροι του κονόμησαν –και χοντρά μάλιστα– κατέβαλαν όμως και την... «νόμιμον μοίραν» εκεί που έπρεπε να την καταβάλουν. Αποδείξεις, φυσικά, δεν υπάρχουν, αλλά εμείς δε δεχόμαστε να παραστήσουμε τους ηλίθιους, επειδή αυτές οι δουλειές καλύπτονται καλά. Θυμόμαστε τη ρήση του περιβόητου θείου του σημερινού πρωθυπουργού: «στην πολιτική λέγονται πράγματα που δεν γίνονται και γίνονται πράγματα που δεν λέγονται».

■ Παπαγαλάκια

Ο Ρουσόπουλος αναχώρησε για Πάρο, προκειμένου να ξεκουραστεί σε μία από τις βίλες του, δεν παρέλειψε όμως να δώσει γραμμή στα παπαγαλάκια που τόσο καιρό καλοταίριζε να τον αποχαιρέτισουν μ' ένα μπαράζ δετικών γι' αυτόν δημοσιευμάτων. Οχι, δεν είναι βλάκας ο Θεόδωρος να τους βάλει να του γράψουν ύμνους και να καρφωθούν έτσι όλοι μαζί. Χρόνια στην προπαγάνδα, έχει μάθει

άλλο άτομο και το ξέρει ο Καραμανλής, γράφουν. Ποιος είναι; Από το Μαξίμου μένει μόνο ο Αγγέλου. Από τη Ρηγάλλης ουδείς θα τολμούσε να τηλεφωνήσει για τέτοια ζητήματα σε υπουργούς, χωρίς να έχει την έγκριση του Καραμανλή. Ετσι, δημιουργείται μια ομίχλη, ένα σύννεφο από υποψίες που φτάνουν και στον ίδιο τον Καραμανλή, οπότε ο Ρουσόπουλος παρουσιάζεται απλά ως ο εντολοδόχος που θυσιάστηκε για να προστατευτεί ο ίδιος ο Καραμανλής.

■ Διαλέγετε και παίρνετε

«Στον πυρήνα των μεταρρυθμίσεων αυτών (σ.σ. της Μπλολνία) βρίσκεται η αντίληψη περί ελεύθερου ανταγωνισμού δημοσίων και ιδιωτικών πανεπιστημίων. Εμείς εκτιμούμε ότι δεν μπορούν να συνυπάρξουν δημοσια και ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα».

Αλέξης Τσίπρας, ομιλία στη Νομική, 22.10.08

■ Ζητείται τσίπα

Αν υπήρχε τσίπα, ορισμένοι που ωρύονται τώρα κατά της «ελευθερίας της αγοράς» και του «καπιταλισμού-καζίνο» θα το βούλωναν ή θα έκαναν την αυτοκριτική τους δημόσια και παστρικά. Για την ηγεσία του ΣΥΝ λέμε, που το 1992 τάχθηκε υπέρ της συνθήκης του Μάαστριχτ (οι επιφυλάξεις σε τέτοιες περιπτώσεις δεν είναι παρά το αποσμητικό που καλύπτει τη βρομιά του βόθρου). Ήταν ή όχι δεμέλιο του Μάαστριχτ η πλήρης απελευθέρωση των αγορών και η ελευθερία κίνησης των κεφαλαίων; Τι θέλουν τώρα και φωνάζουν για τη φυσική συνέπεια αυτού που στήριξαν με τη δετική τους ψήφο;

«Δεν είμαστε εχθρικοί προς τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Το κύρος του δημόσιου πανεπιστημίου δε θίγεται από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια».

Αλέξης Τσίπρας, συνέντευξη στην κυπριακή «Σημερινή», 16.6.08
Διαλέγετε και παίρνετε. Ανάλογα με το μάγουλο και το μπάτσο, λένε στο χωριό μου. Μόνο που εδώ έχουμε πότε μπάτσο και πότε χάδι...

■ Ξεδιάντροποι γραφειοκράτες

Δεν έκρυβε τη χαρά του ο «Ριζοσπάστης» την περασμένη Τρίτη: «Γύρισε την πλάτη στον καιροσκοπισμό της πλειοψηφίας του ΔΣ της ΟΛΜΕ η βάση των εκπαιδευτικών, καταμφιζοντας μέσα από τις γενικές συνελεύσεις την πρότασή της για απεργία διάρκειας από 1η Δεκεμβρίου!!! Να χαιρέσει επειδή απορρίφθηκε μια πρόταση για απεργία και να παριστάνει ταυτόχρονα τον ταξικό και τον κομμουνιστή, αυτό είναι από τ' ανήκουστα, αλλά οι γραφειοκράτες του Περισοπού έχουν καταστήσει ντιπ ξεδιάντροποι. Εμείς την άποψή μας για την τακτική των πασοκοσυνασπισμένων τη γράψαμε, όπως γράψαμε και ότι η απεργία διάρκειας είναι απαραίτητη. Εκείνο που δε γράφει η φυλλάδα του Περισοπού είναι ότι η πρόταση για απεργία διάρκειας συγκέντρωσε στις συνελεύσεις των καθηγητών ένα σημαντικό ποσοστό ψήφων, μολονότι ήταν υπονομευμένη από τις πολιτικές σκοπιμότητες των πασοκοσυνασπισμένων. Όπως δε γράφει επίσης, ποια ήταν η δική τους πρόταση και τι ποσοστό συγκέντρωσε στις συνελεύσεις. Η πρότασή τους ήταν για δυο 48ωρες μέσα στο Νοέμβριο και την ψήφισαν δυο-τρεις άνθρωποι σε κάθε συνέλευση (πλην Πειραιά που πήρε ένα καλό ποσοστό, λόγω σημαντικών κομματικών δυνάμεων). Αν ακολουθήσουμε τη λογική τους, τότε σ' αυτούς έχει γυρίσει δυο φορές την πλάτη ο κλάδος».

ΥΓ: Στο ίδιο μήκος κύματος η ΔΗΠΑΚ, η συνδικαλιστική έκφραση του Περισοπού στο χώρο των πανεπιστημιακών, κατηγορεί τη «Συσπείρωση», τη μεγαλύτερη παράταξη στην ΠΟΣΔΕΠ, ότι «δεν μπόρεσε να ξεπεράσει τα όρια των συνιστωσών της και να καταδικάσει εκφυλιστικές, τυχοδιωκτικές ενέργειες, που έδωσαν επιχειρήματα στην κυβέρνηση να σπιλώσει το φοιτητικό κίνημα» (Ριζοσπάστης, 28.10.08). Για όσους δεν κατάλαβαν, απαιτούσαν από τη «Συσπείρωση» να καταδικάσει τις μαχητικές ενέργειες των φοιτητών που ακύρωναν τις πρυτανικές, κοσμητορικές και προεδρικές εκλογές που γίνονταν με βάση το νόμο πλαίσιο. Προς τιμήν της η «Συσπείρωση» αρνήθηκε να προχωρήσει σε τέτοια καταδίκη, σεβόμενη την ομόφωνη απόφαση-δέσμευση φοιτητών και διδασκόντων, ότι θα καταργήσουν το νόμο-πλαίσιο στην πράξη. Ο Περισοπούς, όμως, ξεπληρώνει γραμμάτια στο σύστημα (και την κυβέρνηση).

■ Ξεφούσκωμα

«Όπως και η Ιαπωνίδα καθηγήτρια, ο Αμερικανός ιστορικός βλέπει τον κίνδυνο που μπορεί να προκύψει από την αυξημένη αστάθεια και το επερχόμενο χάος: είτε ένας παγκόσμιος ολοκληρωτισμός (Νορίκο Χάμα) με αυξημένη βία και καταστολή (Βαλερσάιν) είτε ένα άλλο σύστημα δικαιοτέρου και περισσότερο αναδιανεμητικό. Φυσικά, το τι τελικά θα προκύψει παραμένει ζήτημα συζήτησης των κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων». Αυτά έγραψε μεταξύ άλλων ο Κ. Βεργόπουλος, σε άρθρο του σχετικό με την καπιταλιστική κρίση (Ελευθεροτυπία, 24.10.08).

Όσο κι αν προσπαθεί να κρυφτεί η «αριστερή» σοσιαλδημοκρατία δεν τα καταφέρνει. Είναι τέτοια η κατάσταση που είσαι αναγκασμένος να πάρεις θέση: υπέρ ή κατά του καπιταλισμού. Η «αριστερή» σοσιαλδημοκρατία, φυσικά, είναι υπέρ του καπιταλισμού. Μπορεί κάποιοι σαν τον Βεργόπουλο να ντρέπονται να το πουν ευθέως και να κάνουν υποκριτικά λόγο για «ένα άλλο σύστημα», όταν όμως χρειάζεται να το προσδιορίσουν, έστω και σε γενικές γραμμές, περιγράφουν έναν... σχετικά εξανθρωπισμένο καπιταλισμό. Όχι ένα δίκαιο σύστημα (που σημαίνει «τελείωμα» του καπιταλισμού), αλλά ένα σύστημα... δικαιοτέρου από το σημερινό. Εκμεταλλευτικό και κοινωνικά άδικο, δηλαδή.

■ Προσέξτε το Μητσοτάκη

Εκεί που οι εν ενεργεία αστοί πολιτικοί μοιράζουν «πολιτικές κατά της ανεργίας» και τάζουν φιλανθρωπικά βοηθήματα, ο βετεράνος Μητσοτάκης «τρέχει» και πάλι μπροστά και δέτει τους εργαζόμενους «προ των ευδυνών τους». Δήλωσε σε ραδιοφωνική του εμφάνιση στις αρχές της εβδομάδας: «Όταν δεν έχεις χρήματα, όταν η Ελλάδα φθάνει σε μια δύσκολη καμπή, οι πάντες πρέπει να προετοιμαστούν. Δεν μπορούμε να κάνουμε ό,τι μας αρέσει. Επειδή έχουμε κεκτημένα δικαιώματα και μαχόμαστε, δεν σημαίνει ότι είναι ιερά και απαραβίαστα».

Φυσικά και πρέπει να δώσουμε σημασία στα λεγόμενα του Μητσοτάκη. Κυβέρνηση και ΠΑΣΟΚ επιδίδονται σε μια απατηλή προπαγάνδα, σύμφωνα με την οποία το κράτος θα μεριμνήσει για τους εργαζόμενους που θα υποστούν τις συνέπειες της κρίσης. Ο Μητσοτάκης προλέγει αυτό που πραγματικά θα γίνει: μια νέα βίαιη επίθεση στα εργατικά δικαιώματα.

Δεν δίνουν ούτε τα ψίχουλα

Τσιγκούνια ακόμα και στα ψίχουλα εμφανίζεται η κυβέρνηση Καραμανλή, όπως αποδείχτηκε στη συνεδρίαση της κυβερνητικής επιτροπής την περασμένη Τετάρτη, η οποία αποφάσισε να βάλει τέρμα σε όλα τα σενάρια περί «πακέτου στήριξης των φτωχών». Σενάρια που διέρρεαν κυβερνητικά στελέχη και είδαν το φως της δημοσιότητας σε όλον τον Τύπο την περασμένη εβδομάδα. Ο Αλογοσκούφης βγήκε από την κυβερνητική επιτροπή και ξεκαθάρισε: «Ακούγονται βεβαίως αυτές τις ημέρες και μια σειρά από προτάσεις στο δημόσιο διάλογο, οι οποίες δεν μπορούν να θεωρηθούν σοβαρές. Ακούγονται προτάσεις οι οποίες, αν επρόκειτο να εφαρμοσθούν, όχι μόνο δεν θα έλυναν προβλήματα, αλλά θα δημιουργούσαν ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα για τους Έλληνες πολίτες».

Βέβαια, αυτά που ακούγονταν τα διέρρεε η Πετραλιά. Αυτή ήταν που δήλωνε δυο μέρες πριν την κυβερνητική επιτροπή, ότι «το υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας επεξεργάζεται ένα ολοκληρωμένο πακέτο παρεμβάσεων για την θωράκιση των θέσεων εργασίας σε αυτή την κρίσιμη συγκυρία». Αυτή τροφοδοτούσε τους δημοσιογράφους με πληροφορίες περί αύξησης του επιδόματος ανεργίας και επιμήκυνσης του χρόνου επιδότησης. Φυσικά, η ίδια δεν είχε κανένα πρόβλημα, μετά τη συνεδρίαση της κυβερνητικής επιτροπής και αφού ο Αλογοσκούφης της τράβηξε τ' αυτί, να δηλώσει με τα θαυμάσια ελληνικά της: «Συμφωνώ με αυτό το οποίο είπε (σ.σ. ο Αλογοσκούφης), διότι πράγματι ο δημόσιος διάλογος, ο οποίος γίνεται, ακούγονται πράγματα που μπορεί να είναι θετικές προτάσεις ή μπορεί να είναι προτάσεις γενικώς αλλά που δεν είναι σε καμία περίπτωση ρεαλιστικές».

Έτσι, μετά απ' ό' αυτά, και ο Καρα-

μανλής αναμενόταν να πάει στη χτεσινή προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση στη Βουλή για την οικονομία, χωρίς να έχει να εξαγγείλει τίποτα συγκεκριμένο, χωρίς να έχει τίποτα ψίχουλα να πετάξει στους ιθαγενείς. Θα περιοριζόταν, λοιπόν, στις γνωστές πομφόλυγες και στην απόκρουση των προτάσεων του ΠΑΣΟΚ για επιδόματα και λοιπά φιλανθρωπικά βοηθήματα.

Τι είναι αυτό που έκανε την κυβέρνηση να υπαναχωρήσει από τις αρχικές της σκέψεις; Καθαρά λόγοι τακτικής. Αν ανακοίνωνε σήμερα αύξηση του επιδόματος ανεργίας και του χρόνου επιδότησης, μετά από λίγο καιρό θα βρισκόταν αντιμέτωπη με το ίδιο αίτημα. Επομένως, ο οποίος σημερινός θετικός αντίκτυπος θα πήγαινε στράφι. Όσο πιο αργά δώσει τα ψίχουλα η κυβέρνηση τόσο καλύτερα για τον κρατικό προϋπολογισμό, που πρέπει να χρηματοδοτήσει τους παχουλούς μποναμάδες προς τους τραπεζίτες. Αν ο Καραμανλής αποφασίσει να πάει για εκλογές την άνοιξη, τότε θα χρειαστεί το πρώτο τρίμηνο της νέας χρονιάς να μοιράσει μερικά ψίχουλα, για να βγάλει και εκλογική υπεραξία. Προς το παρόν και καθώς δεν αντιμετωπίζει εργατικές κινητοποιήσεις, η κυβέρνηση προτιμά να εφαρμόζει την πρώτη φάση της γνωστής τακτικής του Χότζα: αφήνει τα ζώα να αυξάνονται στη στενή κρεβατοκάμαρα του φτωχού χωριάτη. Αργότερα, αν χρειαστεί, τα ζώα θα βγουν από την κρεβατοκάμαρα και ο χωριάτης θα αισθάνεται άρχοντας. Αν χρειαστεί, η κυβέρνηση θα πετάξει μερικά ψίχουλα. Αλλωστε, και το ΠΑΣΟΚ ως αντιπολίτευση ψίχουλα ζητάει, δε ζητάει πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις, ούτε επιδότηση όλων των ανέργων για όσο διάστημα παραμένουν άνεργοι και με επίδομα τουλάχιστον όσο ο βασικός μισθός.

Τα ΜΜΕ δεν ασχολήθηκαν τόσο μ' αυ-

τή την πλευρά (κανένας τους δε θέλει σήμερα να δημιουργήσει προσδοκίες σε εργαζόμενους, συνταξιούχους και ανέργους, γιατί οι προσδοκίες θα φέρουν διεκδικήσεις) όσο με τη σύγκρουση Σουφλιά-Αλογοσκούφη, την οποία ο ίδιος ο Σαρακατσάνος φρόντισε να βγάλει προς τα έξω με δήλωσή του για την ανάγκη να αυξηθούν οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Οι «νταβατζήδες» που ελέγχουν τα ΜΜΕ πιέζουν μέσω Σουφλιά, επειδή φοβούνται ότι οι τραπεζίτες θα στραγγίξουν τον κρατικό προϋπολογισμό και γι' αυτούς δε θα μείνει τίποτα. Ο Καραμανλής, που τους έχει ανάγκη ενόψει εκλογών, καλείται να λύσει και αυτό το γρίφο.

Από την άλλη, καυγάς έχει ξεσπάσει και ανάμεσα στους τραπεζίτες. Ο Βγενοπούλος ξιφουλκεί σαν γνήσιος... κομμουνιστής και καταγγέλλει ότι οι τραπεζίτες κλέβουν τους φορολογούμενους. Στην πραγματικότητα θρηνεί γιατί τρώει δεύτερη «χλαπάτσα» απ' αυτή την κυβέρνηση. Εκεί που ετοιμαζόταν ν' αρπάξει τον ΟΤΕ, του έβαλαν φρένο και τον χάρισαν στη Deutsche Telekom. Τώρα, εκεί που ανακοίνωσε αύξηση μετοχικού κεφάλαιου κατά 5 δισ. ευρώ και ετοιμαζόταν να καταπιεί κάποια από τις μικρές τράπεζες, έρχεται η κυβέρνηση και τους δίνει ανάσα, ενώ ταυτόχρονα προσφέρει ρευστότητα και κεφαλαιακή στήριξη στις άλλες τράπεζες (όχι όμως στον όμιλο της MIG, που έχει έδρα την Κύπρο), οι οποίες θα μπορούν να παίξουν επί ίσοις όροις στο παιχνίδι των συγχυμένων εξαγορών. Γιατί εξαγορές θα γίνουν. Ο Προβόπουλος φρόντισε να το πει ευθέως στους τραπεζίτες των μικρών τραπεζών, στη συνάντηση που είχε μαζί τους την παραμονή της επετείου του «όχι»: μέσα στους επόμενους μήνες πρέπει να βρείτε προσπάθεια, γιατί αλλιώς θα πουληθείτε αντί πιννακίου φακής.

Στα πρόθυρα χρεοκοπίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 4

ντώσουν τη λαϊκή οργή και τα αναπαμερικάνικα αισθήματα, θα βαθύνουν την πολιτική κρίση, και πιθανότατα θα πυροδοτήσουν ανεξέλεγκτες κοινωνικές εκρήξεις. Ο πακιστανικός λαός έχει πληρώσει ακριβά και στο παρελθόν την προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, γι' αυτό και ένα από τα επιτεύγματά του, για το οποίο κόμπαζε ο στρατηγός Μουσάραφ, ήταν ότι κατάφερε να αποδεσμεύσει τη χώρα από το ΔΝΤ.

Στις συνθήκες αυτές, η συνέχιση των στρατιωτικών επιχειρήσεων στις παραμεθόριες φυλετικές περιοχές, με το τεράστιο οικονομικό και ανθρώπινο κόστος και τους 200.000 πρόσφυγες, προκαλεί αντιδράσεις όχι μόνο στις γραμμές των κομμάτων της αντιπολίτευσης αλλά και του κυβερνητικού συνασπισμού. Χαρακτηριστική είναι η ομόφωνη απόφαση της ειδικής συνόδου της πακιστανικής βουλής στις 22 Οκτωβρίου, με θέμα τον «πόλεμο κατά της τρομοκρατίας», ύστερα από συνεδριάσεις δύο εβδομάδων. Η απόφαση, μετα-

ξύ άλλων, καλεί την κυβέρνηση να προχωρήσει «επειγόντως σε αναθεώρηση της στρατηγικής εθνικής ασφάλειας», θεωρεί ότι «ο διάλογος πρέπει να είναι τώρα η ύψιστη προτεραιότητα, το βασικό εργαλείο για τη διαχείριση της σύγκρουσης», ότι «ο στρατός πρέπει να αντικατασταθεί το συντομότερο δυνατόν από πολιτικές υπηρεσίες εφαρμογής των νόμων» και ότι το Πακιστάν πρέπει να ακολουθεί «ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική». Η απόφαση αυτή δεν είναι δεσμευτική για την κυβέρνηση, παρόλο που ψηφίστηκε και από τον κυβερνητικό συνασπισμό, έχει όμως ιδιαίτερη πολιτική σημασία, γιατί αντανακλά το πολιτικό κλίμα στη χώρα, και αναμφίβολα δημιουργεί προβλήματα στο Λευκό Οίκο, ο οποίος συνεχίζει να ασκεί έντονες πιέσεις για συνέχιση και κλιμάκωση του πολέμου, και στον πακιστανό πρόεδρο και εκλεκτό των Αμερικάνων, Αζίζ Ζαρντάρι.

Στην ίδια κατεύθυνση κινείται η απόφαση του διήμερου (27 και 28 Οκτωβρίου) κοινού συμβουλίου (Ζίργκα) 50 αφγανών και πακιστανών πολιτικών και φύλαρχων στην πακιστανική πρωτεύουσα, με την υποστήριξη των δύο κυβερνήσεων, για τη συγκρότηση επιτροπών που θα επιδιώξουν την άμεση επανένωση με Ταλιμπάν, με στόχο τον τερματισμό της εξέγερσης στις δύο χώρες. Χαρακτηριστικά είναι τα λόγια ενός από τους συμμετέχοντες, πρώην πρεσβευτή του Πακιστάν στο Αφγανιστάν, ο οποίος είπε ότι είναι αδύνατο να γίνουν διαπραγματεύσεις με τους Ταλιμπάν όσο τα νατοϊκά στρατεύματα παραμένουν στο Αφγανιστάν και κάλεσε την πακιστανική και την αφγανική κυβέρνηση να σταματήσουν να επιμένουν ότι θα διαπραγματευτούν μόνο με όσους Ταλιμπάν θα καταθέσουν τα όπλα, γιατί δεν είναι στην κουλτούρα των ανθρώπων στο Αφγανι-

σταν και στις φυλετικές περιοχές, που έχουν πάρει τα όπλα και πολεμούν, να τα καταθέτουν».

Τα λόγια του επιβεβαίωσε μια νέα ανακοίνωση των Ταλιμπάν στις 25 Οκτωβρίου, στην οποία δηλώνουν ότι θα συνεχίσουν να πολεμούν στο Αφγανιστάν και αποκλείουν τις ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις με την κυβέρνηση του Χαμίτ Καρζάι όσο τα ξένα στρατεύματα παραμένουν στη χώρα. Ξεκαθαρίζουν ότι η μόνη λύση και ο πιο επιτυχής δρόμος για την επίλυση του αφγανικού προβλήματος είναι η χωρίς όρους αποχώρηση των ξένων στρατευμάτων από τη χώρα. Αρνούται κάθε ανάμειξη τους στις διαπραγματεύσεις στη Σαουδική Αραβία και καταγγέλλουν ότι η σχετική φημολογία έχει στόχο να διασπάσει το κίνημά τους, που έχει επεκτείνει την επιρροή του μέχρι τα περσικά χείματα της Καμπούλ.

Ισχυρό χαστούκι η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα κολέγια

Όπως αναμενόταν, το Ευρωδικαστήριο καταδίκασε την Ελλάδα, επειδή δεν αναγνωρίζει τα επαγγελματικά δικαιώματα, που απορρέουν από «διπλώματα» δικαιόχρησης, που χορηγούν πανεπιστήμια των χωρών της ΕΕ που συνεργάζονται με εγχώρια μαγαζιά, εμπονομαζόμενα και κολέγια. Η καταδίκη αφορά στην προηγούμενη κοινοτική οδηγία 89/48, προπομπή της γνωστής μας οδηγίας 36/05.

Ενα μεγαλοπρεπές ξεφτιλίκι ήταν για την αστική Ελλάδα η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα κολέγια. Οι ισχυροί της ΕΕ, χωρίς ενδοιασμούς, τσαλαπάτησαν την «εθνική αξιοπρέπεια» της ψωροκόστανας και πέταξαν στα σκουπίδια το ελληνικό σύνταγμα. **«Το άρθρο 16 του Ελληνικού Συντάγματος δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής προκειμένου περὶ σπουδών παρεχόμενων βάσει συμφωνιών δικαιόχρησης, εφόσον αυτές δεν εντάσσονται στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα»** αποφάνθηκε το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Τις ενστάσεις της ελληνικής κυβέρνησης (ενστάσεις που προβάλλει και το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΝ), ότι δηλαδή η εκπαίδευση είναι αρμοδιότητα κάθε κράτους μέλους, βάσει των άρθρων 149 ΕΚ και 150 ΕΚ, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τις πετά αουζήτητά στον κάλαθο των αχρήστων, αφού τα «διπλώματα», τα χορηγούν τα ξένα εκπαιδευτικά ιδρύματα, με τα οποία είναι συμβεβλημένα τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών. Δηλαδή, στην ελληνική επικράτεια μπορούν να λειτουργούν ιδιωτικά πανεπιστήμια, εφόσον αυτά δεν είναι ελληνικά και το ελληνικό κράτος οφείλει να κάνει τουμπέκι. Τα ισχυρά ιμπεριαλιστικά κράτη της ΕΕ, τα συμφέροντα των οποίων εκφράζει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, είναι αμελικτα και θρασύτατα όταν πρόκειται για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους. Με βάση αυτή την πολιτική απόφαση πορεύονται και δε διστάζουν να κουρελιάσουν νόμους και συντάγματα, ιδιαίτερα των αδύναμων κρατών μελών της ΕΕ.

Τι άλλη μεγαλύτερη απόδειξη χρειάζεται για να πεισθεί το κίνημα ότι η απόφαση για την υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστημίου στην Ελλάδα είναι καθαρά πολιτική, ότι κερδίζεται στους δρόμους και δε στηρίζεται στη δύναμη των νομικών επιχειρημάτων, όπως κάποιοι του προτείνουν;

Το Ευρωδικαστήριο απαξιώνει πλήρως την ουσία της εκπαίδευσης, που βρίσκεται πίσω από ένα πτυχίο, αποδεικνύοντας ότι για το μόνο που νοιάζεται το ευρωπαϊκό κεφάλαιο είναι η απόκτηση βασικών δεξιοτήτων, που θα καθιστούν εφικτό το μέγιστο βαθμό εκμετάλλευσης των εργαζομένων και την ελεύθερη διακίνησή τους. Γι' αυτό και δηλώνει ξεκάθαρα ότι βασίζει την εκτίμησή του στο γεγονός ότι **«με το σύστημα της οδηγίας 89/48 ένα δίπλωμα αναγνωρίζεται όχι λόγω της ουσιαστικής αξίας της εκπαίδευσής του πιστοποιεί, αλλά διότι καθιστά δυνατή την πρόσβαση σε νομοθετικά κατοχυρωμένο επάγγελμα»**. Απόρροια του σκεπτικού αυτού είναι και η ακόλουθη εκτίμηση, που περιέχεται στην απόφαση του Ευρωδικαστηρίου, ότι **«και σπουδές δεν πρέπει οπωσδήποτε να έχουν πραγματοποιηθεί σε πανεπιστήμιο ή σε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα... αρκεί να**

πρόκειται για ίδρυμα του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου».

Και ποιος θα κρίνει αν το ίδρυμα είναι «του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου» με ένα πανεπιστήμιο ή ένα ανώτατο ίδρυμα; **«Αποκλειστικώς η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που χορήγησε το δίπλωμα»** αποφαιίνεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δηλαδή το ξένο πανεπιστήμιο, που είναι συμβεβλημένο με το Κέντρο Ελευθέρων Σπουδών. Εδώ δεν χωράει καμιά αυταπάτη ότι μπορεί να συμβεί το αντίθετο, αφού χρόνια τώρα οι ίδιες οι κυβερνήσεις των ευρωπαϊκών χωρών έχουν εξωθήσει τα πανεπιστήμια στην αναζήτηση πόρων από «άλλες πηγές», εφαρμόζοντας πολιτική σκληρών περικοπών στη χρηματοδότηση με μοχλό την αξιολόγηση και κατηγοριοποίηση των πανεπιστημίων.

Σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, η Ελλάδα δεν πρέπει ουδόλως να ενοχλείται από το γεγονός ότι στο έδαφός της θα λειτουργούν «μαγαζιά», τα οποία ξένα πανεπιστήμια θα θεωρούν «ιδρύματα του αυτού εκπαιδευτικού επιπέδου» με αυτά και θα συμβάλλονται μαζί τους, χορηγώντας στην ουσία πανεπιστημιακά πτυχία. Αντίθετα **«το κράτος μέλος υποδοχής υποχρεούται ρητώς να δεχθεί, εν πάση περιπτώσει, ως απόδειξη του ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την αναγνώριση διπλώματος, τις βεβαιώσεις και τα συναφή έγγραφα που έχουν χορηγήσει οι αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών. Κατά συνέπεια, το κράτος μέλος υποδοχής δεν μπορεί να ελέγξει τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων χορηγήθηκαν τα έγγραφα αυτά»**.

Αφού οι ευρωδικαστές τοποθετήσουν την πραγματικότητα με το κεφάλι κάτω γιατί έτσι βολεύει τους ισχυρούς της ΕΕ, αποφασίζοντας ότι τα «κολέγια» είναι στην ουσία ξένο έδαφος, στο οποίο η Ελλάδα, παρά το ότι λειτουργούν στο έδαφός της και με δική της υπαίτιότητα, δεν μπορεί να ασκήσει κανένα έλεγχο, μας φυλάνε για το τέλος και μια επισήμανση που απευθύνεται μόνο σε χαχόλους. Μας διαβεβαιώνουν ότι «ο σκοπός της διασφάλισης του υψηλού επιπέδου των ελληνικών πανεπιστημιακών σπουδών δεν τίθεται σε κίνδυνο από τις σπουδές αυτές, η διασφάλιση της ποιότητας των οποίων εναπόκειται στις αρμόδιες αρχές των λοιπών κρατών μελών, οι οποίες χορηγούν τα διπλώματα που πιστοποιούν τις εν λόγω σπουδές». Τώρα μάλιστα, ησυχάσαμε!

■ Η απόφαση συνοπτικά

♦ Η Ελλάδα καταδικάζεται γιατί

«αρνείται συστηματικά την αναγνώριση των διπλωμάτων τα οποία έχουν απονεμηθεί κατόπιν σπουδών που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο "συμφωνιών επικυρώσεως" (γνωστών και ως "συμφωνιών δικαιόχρησης"), βάσει των οποίων σπουδές που πραγματοποιούνται σε ιδιωτικό εκπαιδευτικό ίδρυμα στην Ελλάδα επικυρώνονται από αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους, η οποία, βάσει προγενέστερης συμφωνίας των δύο ιδρυμάτων, χορηγεί το δίπλωμα στους σπουδαστές που παρακολούθησαν αυτό το πρόγραμμα σπουδών». Κοινολογις, η Ελλάδα καταδικάζεται γιατί δεν αναγνωρίζει τα κολέγια, που λειτουργούν ως παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το γενικό σύστημα αναγνώρισης των διπλωμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης **«στηρίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών, όσον αφορά τα επαγγελματικά προσόντα που αναγνωρίζουν»**. Δηλαδή λέει στην Ελλάδα ότι δεν της πέφτει λόγος, από τη στιγμή που αποφασίζουν οι ισχυροί. Γι' αυτό και **«εναπόκειται αποκλειστικά στις αρχές οι οποίες χορηγούν τα διπλώματα (σ.σ. εν προκειμένω τα ξένα πανεπιστήμια, τα συνεργαζόμενα με τα ΚΕΣ) να ελέγχουν... αν πληρούνται οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη χορήγηση των διπλωμάτων, καθώς και οι προϋποθέσεις που αφορούν τη φύση του ιδρύματος στο οποίο πραγματοποιήσε τις σπουδές του ο κάτοχος του διπλώματος. Αντιθέτως το κράτος υποδοχής δεν μπορεί να ελέγξει τις προϋποθέσεις βάσει των οποίων χορηγήθηκαν τα διπλώματα»**.

Το Δικαστήριο αποφαιίνεται επίσης ότι **«οι σπουδές δεν πρέπει οπωσδήποτε να έχουν πραγματοποιηθεί σε πανεπιστήμιο ή σε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα»**. Στο σημείο αυτό υπενθυμίζουμε τη Διακήρυξη της Μπολόνια, η οποία θεωρεί ότι συλλογή διδακτικών μονάδων (βάσει των οποίων αποτιμώνται οι σπουδές) μπορεί να γίνει και από συστήματα εκπαίδευσης εκτός του πλαισίου της ανώτατης εκπαίδευσης, αρκεί να αναγνωρίζονται αυτά από τα εμπλεκόμενα πανεπιστήμια υποδοχής. Υπενθυμίζουμε και τις συνεχείς δημόσιες δηλώσεις υποταγής στις κατευθύνσεις της από τον Στυλιανίδη και την κυβέρνηση, αλλά και ότι η Μπολόνια υιοθετήθηκε από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ δια χειρός Αρσένη.

♦ Η Ελλάδα καταδικάζεται γιατί δεν αναγνωρίζει στον αιτούντα την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων, το δικαίωμα να επιλέξει ο ίδιος τα «αντισταθμιστικά μέτρα» (πρακτική άσκηση προσαρμογής ή δοκιμασία επάρκειας), τον τρόπο δη-

λαδή, με τον οποίο θα αναγνωρίσει το δίπλωμά του.

♦ Το Ευρωδικαστήριο θεωρεί ότι είναι παράνομη η λειτουργία του Συμβουλίου Αναγνώρισης Επαγγελματικής Ισοτιμίας Τίτλων Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΣΑΕΙΠΤΕ) στην Ελλάδα, ως προς το σκελος των ελέγχων που διενεργεί για να εξακριβώσει **«αν το εκπαιδευτικό ίδρυμα στο οποίο πραγματοποιήθηκαν οι σπουδές ανήκει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και αφετέρου αν ο αιτών διαθέτει την απαραίτητη επαγγελματική πείρα, στην περίπτωση που η διάρκεια της εκπαίδευσής υπολείπεται κατά ένα τουλάχιστον έτος αυτής που απαιτείται στην Ελλάδα για την άσκηση του ίδιου επαγγέλματος»**. Γι' αυτό συστήνει ότι μοναδική του αρμοδιότητα πρέπει να είναι απλά **«η εξακριβωση των στοιχείων, τα οποία αποδεικνύονται κατά τρόπο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση, από τις βεβαιώσεις και τα συναφή έγγραφα που έχουν εκδώσει οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους προελεύσεως»**.

Δηλαδή περιορίζει το ρόλο του ΣΑΕΙΠΤΕ σε μια καθαρά γραφειοκρατική διαδικασία τυπικού ελέγχου της γνησιότητας των εγγράφων. Κατόπιν αυτών, όλες οι Επαγγελματικές Ενώσεις και τα Επιμελητήρια της Ελλάδας υποχρεούνται να εγγράψουν τους αποφοίτους κολεγίων στα μητρώα τους, χωρίς να απαιτούν εξετάσεις ή ισοτιμίες από το ΔΟΑΤΑΠ. Κάθε τυχόν ένσταση της ελληνικής κυβέρνησης στο σημείο αυτό είναι υποκριτική, αφού είναι γνωστό ότι για να διευκολυνθεί ακριβώς αυτή η αναγνώριση των «πτυχίων» που απορρέουν από σπουδές τριετούς διάρκειας έγινε ο διαχωρισμός της αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων από την αναγνώριση της ακαδημαϊκής ισοτιμίας, καταργήθηκε το ΔΙΚΑΤΣΑ και στη θέση του ξεφύτρωσαν το ΣΑΕΙΠΤΕ και το ΔΟΑΤΑΠ αντίστοιχα. Η δε ελληνική κυβέρνηση ισχυρίστηκε στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο ότι η πρακτική του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (ΤΕΕ) έχει μεταβληθεί και για την εγγραφή των ενδιαφερομένων αρκεί πλέον η αναγνώριση του διπλώματος από το ΣΑΕΙΠΤΕ.

♦ Το Δικαστήριο επισημαίνει παράβαση της οδηγίας όσον αφορά την υπηρεσιακή εξέλιξη στο δημόσιο. Θεωρεί ότι η Ελλάδα δεν επιτρέπει **«τη μετάταξη σε ανώτερο ιεραρχικό και/ή μισθολογικό κλιμάκιο των ατόμων που διορίστηκαν ως κάτοχοι διπλώματος που χορηγήθηκε εντός άλλου κράτους μέλους- με βαθμό χαμηλότερο από αυτόν με τον οποίο θα μπορούσαν να έχουν διορισθεί αν τα διπλώματά τους είχαν αναγνωρισθεί σύμφωνα με την οδηγία»**.

Η εξέλιξη αυτή θα έχει ως συνέπεια και αλλαγές στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, που δεν δέχονταν αποφοίτους κολεγίων-παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων ως υποψήφιους «πανεπιστημιακής εκπαίδευσης». Οι κάτοχοι αυτών των «διπλωμάτων» θα πρέπει να έχουν πλέον όλα τα προνόμια που προβλέπονται για τους πτυχιούχους ΑΕΙ (αυξημένες αποδοχές, επαγγελματική εξέλιξη, τρόπος διορισμού στο δημόσιο).

Η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ήταν ισχυρό χαστούκι στην ελληνική κυβέρνηση και στον υπουργό Παιδείας προσωπικά, ο οποίος δήχτηκε το φτύσιμο ως ψυχάλισμα. Προσπάθησε να ψελλίσει πως άλλο είναι η απόφαση του Ευρωδικαστηρίου και άλλο ο νόμος που πέρασε πρόσφατα για τα κολέγια, για τον οποίο εμείς από την πρώτη στιγμή είχαμε επισημάνει ότι αποτελεί στην κυριολεξία ένα κουρελόχαρτο, που μοναδικό σκοπό έχει να νομιμοποιήσει τα κολέγια και να τα αναβαθμίσει, εντάσσοντάς τα στις αγκάλες του υπουργείου Παιδείας, προαλείφοντας τη μετεξέλιξή τους σε ιδιωτικά πανεπιστήμια. Όλα όσα ισχυρίζεται ο νόμος Στυλιανίδη, για «καθιέρωση ενός πολύ αυστηρού πλαισίου παρακολούθησης και ελέγχου των κολεγίων» που θα αφορά στον έλεγχο «της πληρότητας των προγραμμάτων σπουδών», τα «προσόντα και την ποιότητα των διδασκόντων», τη διοικητική στελέχωση κ.λπ. και οι σχετικές υπουργικές αποφάσεις που έχουν δρομολογηθεί για την εφαρμογή του, που προβλέπουν υψηλότατο μορφωτικό επίπεδο στους διδάσκοντες, αποδείχτηκαν πολύ γρήγορα φούμαρα. Ο «αυστηρός έλεγχος» (και αυτός πάλι υπό αίρεση) περιορίζεται αποκλειστικά στις... τουαλέτες.

Η κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας «δεν αιφνιδιάστηκαν», όπως δήλωσε χαρακτηριστικά ο Στυλιανίδης. Την απόφαση του Ευρωδικαστηρίου την περίμεναν και με το νόμο για τα κολέγια στόχευαν απλώς να ρίξουν στάχτη στα μάτια, ώστε να μην κατηγορηθούν για «εθνική μειοδοσία» υπονομεύοντας το μέλλον του δημόσιου πανεπιστημίου στη χώρα. Σκόπευαν να κερδίσουν χρόνο και να αποφυγούν εάν ήταν δυνατόν τις αντιδράσεις του φοιτητικού κινήματος και των πανεπιστημιακών σ' εκείνη τη φάση, που στην επικαιρότητα κυριαρχούσε το σκάνδαλο Ζαχόπουλου.

Στο ίδιο μήκος κύματος και το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να αποσιωπήσει τις δικές του ευθύνες, αποσιωπώντας την περίοδο που ήταν στην κυβέρνηση. Η γνωστή για την ευρωλογούρικη στάση της Διαμαντοπούλου, θεωρεί απλώς ότι η σημερινή απόφαση στενεύει τα περιθώρια για τα κράτη μέλη να θέτουν κριτήρια ποιότητας (εδώ μας έχουν πάρει και τα σώβρακα) και καλεί την κυβέρνηση να επαναφέρει το θέμα στα κοινοτικά όργανα! Προτείνει δε ως λύση τη δημιουργία Δημόσιας Ανεξάρτητης Αρχής Πιστοποίησης, Ελέγχου και Αξιολόγησης κάθε είδους Εργαστηρίου ή Κέντρου Σπουδών, όταν ρητώς και δια ροπαλού το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έχει απορρίψει και τιμωρεί κάθε απόπειρα ελέγχου των κολεγίων.

Γιούλα Γκεσούλη

■ **Ιταλία: κινητοποιήσεις για την Παιδεία**

Επί ποδός πολέμου...

Ψηφίστηκε τελικά την περασμένη Τρίτη το αντικειμενικό νομοσχέδιο της ιταλικής υπουργού Παιδείας, Μαριαστελα Τζελμίνι. Το νομοσχέδιο που έγινε πλέον νόμος του κράτους περιλαμβάνει μεταξύ άλλων περικοπές (1.5 εκατ. ευρώ μέσα σε πέντε χρόνια) στις δημόσιες δαπάνες για τα πανεπιστήμια (βλέπετε πρέπει να βρεθούν λεφτά για να ζήσουν και οι... τραπεζίτες), μείωση του αριθμού των καθηγητών Πανεπιστημίου (με κάλυψη μόνο μιας θέσης στις πέντε που θα μένουν κενές λόγω συνταξιοδότησης), η οποία μεσοπρόθεσμα θα φτάσει σε μείωση του διδακτικού προσωπικού των ΑΕΙ κατά 50%, κατηγοριοποίηση των Πανεπιστημίων με βάση το... ποσοστό τους, κλείσιμο του επιμορφωτικού σχολείου των καθηγητών στη βάση της περικοπής των δημοσίων δαπανών, κατάργηση των δύο δασκάλων ανά τάξη στα δημοτικά σχολεία καθώς και επαναφορά του «point system» για τον έλεγχο της συμπεριφοράς των μαθητών!

Μαθητές, φοιτητές και δάσκαλοι κατέβηκαν στους δρό-



μους σε διάφορες πόλεις της Ιταλίας αυτή τη βδομάδα, σε συνέχεια των κινητοποιήσεων που κρατούν εδώ κι ένα

μήνα περίπου, ενώ φοιτητές έκαναν κατάληψη σε σιδηροδρομικούς σταθμούς στη Νάπολη και το Μιλάνο και ανα-

μένεται απεργιακό κύμα στα σχολεία και τα πανεπιστήμια (την Πέμπτη 30/10 απεργούσαν τα σχολεία και στις 14/11 τα Πανεπιστήμια). Ενδεικτική της αγανάκτησης ήταν και η τεράστια συγκέντρωση του «Δημοκρατικού Κόμματος» του Βελτρόνι στη Ρώμη, που σύμφωνα με ορισμένες εκτιμήσεις συγκέντρωσε έως και 2.5 εκατομμύρια άτομα το περασμένο Σάββατο.

Ο «καβαλιέρε» εμφανίζεται αποφασισμένος και κατηγορεί τους νέους που «παρασύρθηκαν από την αριστερά», ανάβοντας το πράσινο φως στην αστυνομία να επέμβει σε περίπτωση καταλήψεων που «αποτελούν πράξεις βίας». Η απάντηση στις προκλητικές δηλώσεις του Μπερλουσκόνι ήρθε την ίδια μέρα με την κατάληψη του πανεπιστημίου Οριεντάλε στη Νάπολη.

Το επόμενο διάστημα θα φραγεί κατά πόσο η λαϊκή οργή θα μπορέσει να ξεπεράσει τις κοινοβουλευτικές παγίδες της «θεσμικής αντιπολίτευσης» ή θα σπάσει τον τσαμπουκά του «καβαλιέρε» στους δρόμους.

Να γίνει της... Ιταλίας

Διοργάνωση πανεκπαιδευτικών συλλαλητηρίων στις 6 Νοέμβρη με στάση εργασίας και δυο 48ωρες απεργίες στις 19-20 και 25-26 Νοέμβρη αποφάσισε η Διοικούσα Επιτροπή της ΠΟΣΔΕΠ το περασμένο Σάββατο (η ΔΕ της ΠΟΣΔΕΠ θα ξανασυεδριάσει στις 29 Νοέμβρη για να «επανεκτιμήσει την κατάσταση και να αποφασίσει την παραπέρα κλιμάκωση του αγώνα»). Αίτημα αιχμής είναι η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και ο νόμος για τα Κολέγια, όμως είναι φανερό από το κείμενο της απόφασης ότι η ΠΟΣΔΕΠ βάζει συνολικά το πρόβλημα της Παιδείας και τις σημαντικές ανατροπές που έχουν γίνει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση τα τελευταία χρόνια.

Είναι μια σημαντική απόφαση, αν αναλογιστούμε ότι παίρνεται από το πιο συντηρητικό κομμάτι του εκπαιδευτικού κινήματος και σε μια συγκυρία που οι πιο ριζοσπαστικές δυνάμεις στους κόλπους των πανεπιστημιακών δασκάλων έδειχναν να χάνουν την πρωτοβουλία των κινήσεων. Είναι γνωστό ότι το ρεύμα της υποταγής στις ρυθμίσεις του αντιδραστικού νόμου-πλαίσιο, στο όνομα του «ρεαλισμού» παρέσυρε ακόμα και δυνάμεις που πριν γίνει νόμος τάσσονταν εναντίον του, γεγονός που αντανακλάται και στην τελευταία απόφαση της ΔΕ της ΠΟΣΔΕΠ, η οποία δεν αναφέρεται στην αναγκαιότητα του αγώνα για ανατροπή του νόμου-πλαί-

σιο. Όμως, το γεγονός ότι το ΔΕΠ παίρνει αποφάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις και μιλά από τώρα για προοπτική **κλιμάκωσης** είναι από μόνο του σημαντικό και ανοίγει προοπτικές ευρύτερες.

Στην πραγματικότητα, οι διδάσκοντες ανοίγουν το χορό και καλούν τους φοιτητές να ακολουθήσουν, για να περάσουν στη συνέχεια μπροστά. Οποιοσ ξέρει τα πανεπιστημιακά πράγματα αυτό καταλαβαίνει. Όταν αιχμή είναι τα «κολέγια» και η κατεύθυνση της Μπολόνια, όλα τα θέματα μπαίνουν επί τάπητος. Οι ριζοσπαστικές δυνάμεις του ΔΕΠ ξέρουν καλά ότι δε μπορούν να φέρουν σε πέρας μόνες τους αυτόν τον αγώνα. Η αγωνιστική τους παρέμβαση αυτή τη στιγμή μπορεί να λειτουργήσει σαν καταλύτης, για να επιταχυνθούν οι διαδικασίες στο φοιτητικό κίνημα που ακόμα δεχτεί εν πλώσει. Αν πάρει φωτιά το φοιτητικό κίνημα, τότε ο ρόλος της ΠΟΣΔΕΠ μπορεί να είναι υποβοηθητικός, όπως και άλλες φορές έχει γίνει στο παρελθόν. Γιατί το φοιτητικό κίνημα μπορεί να κλείσει τα πανεπιστήμια και να βγάλει τον αγώνα στο δρόμο, πράγμα που δε μπορεί να κάνει η ΠΟΣΔΕΠ.

Το ερώτημα, λοιπόν, είναι αν το φοιτητικό κίνημα θα πάρει την πύα και θα εξαμολυθεί μπροστά. Αν δεν γίνει αυτό, τότε δύσκολα θα μπορέσει η ΠΟΣΔΕΠ, όση αγωνιστική διάθεση κι αν έχουν οι

ριζοσπαστικές δυνάμεις στο εσωτερικό της, να τραβήξει έναν αγώνα σε ένταση και διάρκεια τέτοια που να αναγκάσει την κυβέρνηση να κάνει πίσω.

Η συγκυρία είναι από κάθε άποψη ευνοϊκή για την ανάπτυξη αυτού του αγώνα. Παρά το κλίμα υποταγής στη νομιμότητα, που επικρατεί στη συντηρητική μάζα των διδασκόντων, ο νόμος-πλαίσιο δεν έχει αποκτήσει καμιά νομιμοποίηση στο χώρο των ΑΕΙ και ΤΕΙ (ακόμα και πατενταρισμένα λαμόγια κάνουν κριτική σε διάφορες πλευρές του). Η κυβέρνηση βρίσκεται στο ναδίρ της δημοτικότητάς της και τα προβλήματα που θα δημιουργεί η κρίση στις εργαζόμενες και νεολαιίστικες μάζες θα τη στριμώχνουν ακόμα περισσότερο. Ευτυχώς είναι και η συγκυρία της ανάπτυξης αγώνων στη γειτονική Ιταλία, που πάντοτε λειτουργούν παραδειγματικά στους κόλπους της νεολαίας.

Πρέπει, λοιπόν, οι πρωτοπόροι φοιτητές, το «μπλοκ των καταλήψεων» όπως πολιτογραφηθήκε το πλειοψηφικό ρεύμα τα τελευταία χρόνια, να αναλάβουν δράση. Από το τελευταίο κύμα των καταλήψεων έχουν μπει στα ΑΕΙ και ΤΕΙ δυο «φουρνιές» νέων φοιτητών. Αυτοί μαζί με τους παλιότερους πρέπει να μετατραπούν ξανά σε ένα εκρηκτικό μίγμα που θα σαρώσει κάθε αναστολή και κάθε κομφορμισμό και θα φτάσει σ' ένα νέο γύρο καταλήψεων, νικηφόρων αυτή τη φορά.

Μια συζήτηση που πρέπει ν' ανοίξει...

Την ερχόμενη Παρασκευή, επέτειο –συμπτωματικά– της Οκτωβριανής Επανάστασης, συζητάμε για την κρίση, τις συνέπειές της, την επαναστατική παρέμβαση.

Ανταλλάσσουμε απόψεις, προβληματισμούς, προτάσεις ανοίγοντας μια διαδικασία στην οποία θα χρειαστεί να επανέλθουμε πολλές φορές.



ΣΤΗΝ 91η ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΣΥΖΗΤΑΜΕ ΓΙΑ

ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ
ΤΙΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΣΤΟ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ
ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

Παρασκευή, 7 Νοέμβρη, 7μμ
Αρτοποιίας, 15 & Αργυρών

KONTA

Οι καθηγητές δεν ψήφισαν απεργία διάρκειας

Τελικά η ολομέλεια των Προέδρων των ΕΛΜΕ απέρριψε την πρόταση της ΟΛΜΕ για απεργία διάρκειας από την 1η Δεκεμβρη, με τη μορφή των πενήνήμερων επαναλαμβανόμενων απεργιών.

Οι καθηγητές προσήλθαν στις γενικές συνελεύσεις των ΕΛΜΕ αρκετά μαζικά μετά από αρκετά χρόνια, όπου οι συνελεύσεις είχαν κυριολεκτικά φυλλορροήσει, ένδειξη της ανησυχίας που διακατέχει τους εργαζόμενους την τελευταία περίοδο, λόγω της γενικευμένης κρίσης που μαστιάζει το καπιταλιστικό σύστημα και των συνεπειών που αυτή θα έχει πάνω τους, αλλά και της κάκιστης θέσης στην οποία έχουν περιέλθει οι εκπαιδευτικοί.

Οι απόψεις που ακούστηκαν διαχωρίζουν τους καθηγητές σε δυο κατηγορίες. Στη μια κατηγορία κυρίαρχος είναι ο φόβος για το μέλλον, η πεποίθηση ότι μέσα από τους αγώνες δεν κερδίζεται τίποτα. Η διεξοδος που προτείνεται είναι τελικά η απραξία, το κούρνιασμα στη γωνιά ή η λύση μέσα από το κυνήγι του ατομικού βολέματος, που εξασφαλίζεται με τα εξοντωτικά ιδιαίτερα μαθήματα (που φυσικά δεν αφήνουν ανεπηρέαστη τη συνείδηση).

Στη δεύτερη κατηγορία ανήκουν οι εκπαιδευτικοί που νιώθουν να πνίγονται μέσα σ' αυτό το τέλμα και θέλουν να φωνάξουν με έναν τρόπο «ως εδώ». Προκρίνουν ως λύση τους αγώνες, απορρίπτουν τις μεμονωμένες τουφεκίες (η πρόταση του Περιεσού για δυο 48ωρες μέσα στο Νοέμβρη και μετά βλέπουμε πάτωσε), στέκονται όμως ακόμα μουνδιασμένοι απέναντι στην απεργία διάρκειας.

Χρέος των ταξικών εκπαιδευτικών είναι να δουλέψουν δυνατά μέσα σ' αυτόν τον κόσμο, να αποκαλύψουν τα παιχνίδια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, να πείσουν για την αναγκαιότητα ενός αγώνα διάρκειας (στον οποίο βασικός κορμός είναι φυσικά η απεργία διάρκειας), που θα διαθέτει τις προϋποθέσεις νίκης.

■ Τώρα και... βιολογικές τσιπούρες και λαβράκια

Πλασάρουν ανυπόστατα βιολογικά προϊόντα

Αναγνώστης της «Κ», καλός γνώστης – από μέσα – του κυκλώματος των εμφανιζόμενων ως βιολογικών προϊόντων, μας πληροφόρησε ότι από το Δεκέμβριο του 2006 διακινούνται στην Ελλάδα τσιπούρες και λαβράκια που πλασάρονται σαν βιολογικά προϊόντα, παρά το γεγονός ότι η ισχύουσα ΚΥΑ (Κοινή Υπουργική Απόφαση) και ο κοινοτικός κανονισμός 2092/91 δεν προβλέπουν κανόνες και προϋποθέσεις για την παραγωγή βιολογικής τσιπούρας και λαβρακιού σε θαλάσσιες ιχθυοκαλλιέργειες. Επομένως, όποιος ιδιώτης καπιταλιστής ισχυρίζεται ότι παράγει βιολογικά ψάρια ψεύδεται και συνάμα παρανομεί. Παραπέρα, οποιοσδήποτε πιστοποιητικός φορέας, ιδιωτική εταιρία που έχει πάρει έγκριση λειτουργίας από τον ΟΠΕΓΕΠ (Οργανισμός Πιστοποίησης και Ελέγχου Γεωργικών Προϊόντων), φορέα που εποπτεύεται από το υπουργείο Γεωργίας, δεν νομιμοποιείται να ισχυρίζεται ότι μετρά από ελέγχους που κάνει – για λογαριασμό μάλιστα γερμανικού πιστοποιητικού οργανισμού – διαπίστωσε ότι οι συγκεκριμένες εταιρίες παράγουν βιολογικά ψάρια.

Οι εταιρίες που ισχυρίζονται ότι παράγουν και προωθούν στην Ελλάδα βιολογική τσιπούρα και βιολογικό λαβράκι είναι η «Ιχθυοκαλλιέργειες Κεφαλληνίας», με έδρα το Ληξούρι, και η «Ελληνικές Ιχθυοκαλλιέργειες ΑΒΕΕ», με έδρα την Αθήνα. Την προώθηση των εν λόγω «βιολογικών ψαριών» στην ελληνική αγορά έχει αναλάβει η εταιρία «Βίτος», ενώ η αλυσίδα σουπέρ μάρκετ «ΑΒ Βασιλόπουλος» τα προμηθεύεται άμεσα από την εταιρία.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση πιστοποιητικός φορέας είναι η ΒΙΟΕΛΛΑΣ. Οι εκπρόσωποι της όφειλαν να γνωρίζουν, ότι με την ισχύουσα κοινοτική και εθνική νομοθεσία δεν επιτρέπεται στις εταιρίες των κρατών-μελών που παράγουν τσιπούρες και λαβράκια σε ιχθυοτροφικές μονάδες να τα εμφανίζουν ως βιολογικά προϊόντα. Πολύ δε περισσότερο να βάζει το βουλοκέρι της νομιμότητας στις δύο ελληνικές εταιρίες, λειτουργώντας ως υπεργολάβος της γερμανικής εταιρίας Naturland, που στη συγκεκριμένη περίπτωση παρανομεί.

Επικοινωνήσαμε με δύο στελέχη της ΒΙΟΕΛΛΑΣ και ζητήσαμε να μας πουν με ποια διάταξη της ισχύουσας ΚΥΑ και του ισχύοντος κανονισμού επιτρέπεται η παραγωγή βιολογικών ψαριών στην Ελλάδα και στις χώρες-μέλη της ΕΕ. Το πρώτο στέλεχος επικαλέστηκε την παρ. 2 του άρθρου 1 του κανονισμού 2092/91. Την παραθέτουμε για να διαπιστώσετε και εσείς το ανυπόστατο του ισχυρισμού του: «Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εφόσον οι λεπτομερείς κανόνες παραγωγής δεν καθορίζονται στο παράρτημα Ι για ορισμένα είδη ζώων, εφαρμόζονται για τα είδη αυτά και τα προϊόντα τους, οι κανόνες που προβλέπονται... εκτός της υδατοκαλλιέργειας και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας. Μέχρις ότου συμπεριληφθούν λεπτομερείς κανόνες

εφαρμογής, εφαρμόζονται οι εθνικοί κανόνες ή ελλείψει αυτών ιδιωτικά πρότυπα που γίνονται δεκτά ή αναγνωρίζονται από τα κράτη μέλη» (η έμφραση δική μας).

Από την προσεκτική ανάγνωση του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 βγαίνει αβίαστα το πρώτο συμπέρασμα: η υδατοκαλλιέργεια και τα προϊόντα της δεν εντάσσονται στους κανόνες της βιολογικής παραγωγής και έτσι δεν επιτρέπεται να κυκλοφορούν προϊόντα υδατοκαλλιέργειας ως βιολογικά. Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι η αναφορά σε λεπτομερείς κανόνες για ορισμένα είδη ζώων στο παράρτημα Ι του κανονισμού 2092/91 δεν αφορά τα ψάρια ιχθυοτροφείων. Γι' αυτά τα είδη ζώων, στα οποία δεν περιλαμβάνονται τα ψάρια ιχθυοτροφείων, μπορούν να εφαρμοστούν εθνικοί κανόνες ή ιδιωτικά πρότυπα, εφόσον γίνουν δεκτά από τα κράτη-μέλη. Καμία λοιπόν σχέση δεν έχει το πρότυπο της γερμανικής εταιρίας Naturland με τη βιολογική γεωργία και κατά συνέπεια δεν είχε και δεν έχει κανένα δικαίωμα η ΒΙΟΕΛΛΑΣ να ελέγχει τις δύο εταιρίες ιχθυοκαλλιέργειας με βάση αυτό το πρότυπο και πολύ περισσότερο να πιστοποιεί ότι παράγουν βιολογικά ψάρια.

Εχουμε, λοιπόν, καραμπινάτη παρανομία από την πλευρά της ΒΙΟΕΛΛΑΣ. Από το Δεκέμβριο του 2006, που κυκλοφόρησαν τα βιολογικά ψάρια στην ελληνική αγορά, ο ΟΠΕΓΕΠ έπρεπε να βάλει άμεσα λουκέτο τόσο στις εταιρίες-παραγωγούς όσο και στον πιστοποιητικό φορέα. Όμως, τίποτ' απ' αυτά δεν έγινε. Μάλιστα, δεν έγινε ο παραμικρός έλεγχος, μέχρι πριν λίγες ημέρες που καταγγείλαμε αυτό το γεγονός στο διεθνή συμβούλο του ΟΠΕΓΕΠ, ο οποίος μας δήλωσε πλήρη άγνοια για τα βιολογικά ψάρια και μας ζήτησε να του στείλουμε τα στοιχεία που έχουμε, προκειμένου να κάνει έρευνα! Την ίδια ημέρα του δώσαμε προσωπικά όλα τα έγγραφα που είχαμε συγκεντρώσει. Σε νεότερη επικοινωνία μας, μας γνωστοποίησε ότι έστειλε στέλεχη του Οργανισμού στην Κεφαλλονιά για να ελεγχθεί η εκεί εδρεύουσα εταιρία και πως και ο ίδιος βρίσκεται στην Κεφαλλονιά. Θεωρούμε αυτές τις κινήσεις δημιουργικές που έγιναν προκειμένου ο εκπρόσωπος του Οργανισμού να καλύψει το γεγονός ότι οι έλεγχοι που γίνονται τόσο από τον ΟΠΕΓΕΠ όσο και από τη Διεύθυνση Βιολογικής Γεωργίας του υπουργείου Γεωργίας ήταν και εξακολουθούν να είναι υποτυπώδεις και για τα μάτια. Όσες φορές μπήκαν κάποια σοβαρά πρόστιμα αυτά δεν επικυρώθηκαν από τον εκάστοτε υπουργό Γεωργίας και έτσι παρέμεινε αναμμένο το πράσινο φως για τα διάφορα λαμόγια της βιολογικής γεωργίας, για να συνεχίσουν να παράγουν συμβατικά προϊόντα και να τα πλασάρουν στα «κορόιδα» σαν βιολογικά. Εάν δεν κάναμε την καταγγελία, δεν υπήρχε περίπτωση ο διεθνήνων σύμβουλος να στείλει ελεγκτές στην Κεφαλλονιά.

Το πρώτο στέλεχος της ΒΙΟΕΛΛΑΣ δε μπορούσε να μας απαντήσει στο

καίριο ερώτημα και μας έκλεισε το τηλέφωνο για να απαλλαγεί από τους ενοχλητικούς που γνωρίζουν πολλά για τη βιολογική γεωργία και για το τι συμβαίνει στην Ελλάδα. Επειδή δεν είμασταν διατεθειμένοι να δεχτούμε την απρέπεια της κυρίας-εκπροσώπου της ΒΙΟΕΛΛΑΣ, απαιτήσαμε να μιλήσουμε με τον ιδιοκτήτη της εταιρίας. Αντ' αυτού, βγήκε στο τηλέφωνο ο γενικός διευθυντής Κ. Διαμαντόπουλος. Και αυτός δε μπόρεσε να μας απαντήσει, γιατί απλούστατα δεν προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία οι κινήσεις που έκανε η εταιρία του. Για να μας «εξουμενίσει» μετά την απρέπεια της υφισταμένης του που μας έκλεισε το τηλέφωνο και για να καλύψει την αδυναμία του να μας απαντήσει, μας έπλεξε το εγκώμιο για τις γνώσεις μας για την βιολογική γεωργία και για τα διαδραματιζόμενα στην Ελλάδα και μας ενημέρωσε ότι τον Οκτώβριο του 2007 είχε στείλει προσωπικά ο ίδιος ενημερωτικό σημείωμα στη Διεύθυνση Βιολογικής Γεωργίας του υπουργείου σχετικά με το πρότυπο της γερμανικής εταιρίας, θέλοντας μ' αυτό τον τρόπο να πει, ότι η εταιρία του έκανε όλες τις ενέργειες που όφειλε να κάνει.

Και σ' αυτό, όμως, διέπραξε γκάφα ο Κ. Διαμαντόπουλος, γιατί η ενημέρωση της Διεύθυνσης Βιολογικής Γεωργίας δεν προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία. Η εταιρία του όφειλε να απευθυνθεί πρώτα στον ΟΠΕΓΕΠ (στον οποίο απευθύνθηκε προκειμένου να πάρει την πιστοποίηση) και μετά να κάνει οποιαδήποτε ενέργεια για πιστοποίηση των δύο εταιριών ιχθυοκαλλιέργειας. Την ίδια μέρα μας έστειλε και το ενημερωτικό σημείωμα, που φέρνει ημερομηνία 30-10-2007, δηλαδή 10 μήνες μετά την

κυκλοφορία στην Ελλάδα των «βιολογικών ψαριών».

Την επομένη επισκεφτήκαμε στέλεχη της Διεύθυνσης Βιολογικής Γεωργίας στα γραφεία τους, τους δείξαμε το ενημερωτικό σημείωμα και ζητήσαμε να μας πουν, γιατί δεν ενημέρωσαν τον Πρόεδρο και τον Διευθύνοντα Σύμβουλο του ΟΠΕΓΕΠ (που πιστοποίησε τη ΒΙΟΕΛΛΑΣ) και γιατί δεν εισηγήθηκαν, αν όχι το κλείσιμο της ΒΙΟΕΛΛΑΣ, τουλάχιστον τον εξαναγκασμό των δύο εταιριών να σταματήσουν να πλασάρουν τα ψάρια ως βιολογικά. Οι απαντήσεις ήταν «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε». Ειδικά η προϊσταμένη, φοβερά εκνευρισμένη από την αδυναμία της να μας απαντήσει, έλεγε μονότονα ότι έκανε τις πρέπει ενέργειες και ότι πρέπει να φύγει γιατί έχει σύσκεψη!

Το γεγονός ότι η Διεύθυνση Βιολογικής Γεωργίας δεν έστειλε το έγγραφο στον ΟΠΕΓΕΠ δεν απαλλάσσει τον Οργανισμό από τις μεγάλες του ευθύνες. Η αγορά της λεγόμενης βιολογικής γεωργίας βούιζε από την ειδηση ότι η ΒΙΟΕΛΛΑΣ πιστοποιεί εταιρίες που παράγουν βιολογικά ψάρια. Ακόμη, αρκετές εφημερίδες αναφέρθηκαν εκτεταμένα στην ειδηση αυτή από τα μέσα του 2007. Τέλος, η ίδια η ΒΙΟΕΛΛΑΣ διαφημίζει τόσο τα βιολογικά ψάρια όσο και την πιστοποίηση που κάνει για λογαριασμό της γερμανικής εταιρίας. Πού ζει, λοιπόν, ο διεθνήνων σύμβουλος του ΟΠΕΓΕΠ; Σε υψάλα ζει και δε μπόρεσε να πληροφορηθεί αυτή την καραμπινάτη παρανομία της ΒΙΟΕΛΛΑΣ, χάρη στην οποία οι καταναλωτές πληρώνουν πανάκριβα τα βιολογικά ψάρια-μαϊμού; Ας αφήσει, λοιπόν, κατά μέρος τα παραμύθια του. Εχουμε ένα σκάνδαλο ανάλογο μ' αυτό με τα βιολογι-

κά σαλάμια, που είναι φορτωμένα με νιτρώδη, τα οποία μέχρι το τέλος του 2007 ήταν απαγορευμένα. Τότε ο ΟΠΕΓΕΠ επέτρεψε έμμεσα την κυκλοφορία τους στην ελληνική αγορά, ισχυριζόμενος ότι υπάρχει κενό στην νομοθεσία, διότι δεν υπάρχει ρητή αναφορά στον κανονισμό, μολονότι η επιτροπή που είχε συγκροτήσει είχε αποφανθεί ότι είναι παράνομη η κυκλοφορία στην αγορά σαλαμιών με νιτρώδη με τον χαρακτηρισμό βιολογικά σαλάμια. Τότε άφησε τα πράγματα να «τσουλήσουν», μέχρι να περάσει ο καιρός και να επιτραπεί η χρήση νιτρωδών στα σαλάμια. Το ίδιο κάνει και τώρα, δεδομένου ότι με το νέο κανονισμό, που θ' αρχίσει να εφαρμόζεται από την 1η Γενάρη του 2009, επιτρέπεται η χρήση ιδιωτικών προτύπων που έχουν αναγνωριστεί από τα κράτη-μέλη. Ο διεθνήνων σύμβουλος του ΟΠΕΓΕΠ προφασίζεται άγνοια, προκειμένου να περάσει το 2008 και να μπουέ στο 2009.

Όταν στις αρχές της δεκαετίας του '90 ξεκίνησε η βιολογική παραγωγή αγροτικών και μεταποιημένων προϊόντων, επιτράπηκαν πολλές παρεκκλίσεις από τη βασική φιλοσοφία της βιολογικής παραγωγής (μη χρήση της χημικής βιομηχανίας), προκειμένου να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για να καταργηθούν αυτές οι παρεκκλίσεις. Από τότε όμως, αυτές οι παρεκκλίσεις διευρύνθηκαν και με το νέο κανονισμό 834/2007 γίνονται καθεστώς. Προσθέστε σ' αυτή την εξέλιξη τη χρόνια κατάσταση με τους υποτυπώδεις ελέγχους και θα έχετε μια πλήρη εικόνα του ότι η βιολογική παραγωγή ελάχιστα διαφέρει από τη συμβατική παραγωγή.

Πολυθεσίτες yesmen

Σαν παιδιά του φροντί-ζει ο υπουργός Γεωργίας Α. Κοντός εκείνους τους υπηρεσιακούς παράγοντες που δεν λένε όχι σε καμία εντολή του, ανεξάρτητα αν αυτή είναι νόμιμη ή παράνομη.

Παράδειγμα πρώτο, ο διευθυντής του Πολιτικού του Γραφείου Δ. Ιατρίδης. Μέχρι τις 19 Σεπτεμβρίου, ήταν Διευθυντής στο Πολιτικό Γραφείο του Α. Κοντού ως υφυπουργού Γεωργίας. Με απόφασή του στις 18 Οκτώβριο του 2007 (δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ ΥΟΔΔ 464), ξαναέγινε διευθυντής του Πολιτικού του Γραφείου. Από την απόφαση αυτή μαθαίνουμε, ότι ο Δ. Ιατρίδης είναι ταυτόχρονα και προϊστάμενος της Διεύθυνσης Εκπαίδευσης του υπουργείου Γεωργίας.

Όσο η ΝΔ ήταν στην αντιπολίτευση, κατήγγειλε τις κυβερνήσεις του ΠΑ-

ΣΟΚ, γιατί στέλεχη του ήταν Ειδικοί Σύμβουλοι των υπουργών και ταυτόχρονα προϊστάμενοι τμημάτων ή οργανικών μονάδων. Όταν έγινε κυβέρνηση ξέχασε και αυτές τις καταγγελίες και έχει κάνει καθεστώς την πρακτική των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Δεν θ' αποφύγουμε τον πειρασμό να υπενθυμίσουμε στον Α. Κοντό, ότι σύμφωνα με το ΠΔ 63/2005 (Κωδικοποίηση της νομοθεσίας για την κυβέρνηση και τα κυβερνητικά όργανα), άρθρο 56 παρ. 3, οι διευθυντές των πολιτικών γραφείων «δεν επιτρέπεται να ασκούν διοίκηση ή διαχείριση των υποθέσεων που εμπíπτουν στις αρμοδιότητες των υπηρεσιών του υπουργείου». Ο Δ. Ιατρίδης, ενώ ως διευθυντής του Πολιτικού Γραφείου του υπουργού δεν έχει το δικαίωμα να ασκεί διοίκηση στους τομείς που επιλα-

βάνεται η Διεύθυνση Εκπαίδευσης, αυτός με την ιδιότητα του προϊσταμένου της το κάνει.

Στις 2 Νοέμβριο του 2007, ο Δ. Ιατρίδης έγινε μέλος του ΔΣ της Αγρογής ΑΕ, εταιρίας που εποπτεύεται από τον εκάστοτε υπουργό Γεωργίας, ο οποίος φροντίζει να τοποθετεί στο ΔΣ ανθρώπους του. Τέλος, ο Δ. Ιατρίδης, με απόφαση των Α. Κοντού και Γ. Αλογοσκούφη, την 1η Απρίλη του 2008 έγινε μέλος του ΔΣ της ΕΤΑ-ΝΑΛ ΑΕ. Και για τις τρεις αυτές πρόσθετες απασχολήσεις ο Δ. Ιατρίδης αμείβεται επί πλέον αυτών που παίρνει ως διευθυντής του Πολιτικού Γραφείου του Α. Κοντού. Μόνο από τη συμμετοχή του στο ΔΣ της ΕΤΑ-ΝΑΛ ΑΕ παίρνει επιπλέον 500 ευρώ τον μήνα.

Παράδειγμα δεύτερο, ο γενικός γραμματέας του υπουργείου Γεωργίας Κ.

Σκαδιάς που «γ... και δέρνει», κατά το κοινώς λεγόμενο. Με πέντε αποφάσεις του Α. Κοντού (πάρθηκαν το διάστημα από 28 Νοέμβριο του 2007 μέχρι 31 Ιούλη του 2008) και μία του Χρ. Φώλια (πάρθηκε 18 Δεκέμβριο του 2007), συμμετέχει σε έξι αμειβόμενες επιτροπές! Η διάρκεια των επιτροπών του υπουργείου Γεωργίας είναι μονοετής, ενώ του υπουργείου Ανάπτυξης τριετής. Με τα στοιχεία που έχουμε, είναι ακόμη πρόεδρος του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (ΚΤΠΚΔ) και πρόεδρος της Επιτροπής που επιλαμβάνεται του τέλους ελέγχων που επισπράττεται από τις αρμόδιες υπηρεσίες του υπουργείου Γεωργίας. Είναι άγνωστο σε πόσες επιτροπές, απ' αυτές που είχαν συγκροτηθεί επί υπουργίας Ε.

■ Φτάνει ο καλός καιρός, λένε τα παπαγαλάκια του κεφαλαίου

Κατακόρυφη η πτώση των τιμών που παίρνουν οι αγρότες

Όταν μέσα στο 2007 και ιδιαίτερα την περίοδο Ιούλη-Δεκέμβρη «τσιμπήσαν» αρκετά οι τιμές των δημητριακών (σιτάρι, καλαμπόκι κ.λπ.) και των βιομηχανικών φυτών (βαμβάκι κ.λπ.) έσπευσαν τα διάφορα παπαγαλάκια του κεφαλαίου να προδιαγράψουν, ότι από εδώ και πέρα η κατάσταση για τους αγρότες θα είναι πολύ καλή. Η κατάσταση αυτή (ακόμη και σύμφωνα με τους δείκτες τιμών εκροών της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας - ΕΣΥΕ) διατηρήθηκε μέχρι τον Ιούνιο του 2008. Από τον Ιούλη, όμως, άρχισε η κατακόρυφη πτώση και φτάσαμε στον Οκτώβρη με τις τιμές στο καλαμπόκι και το σιτάρι να έχουν πέσει πάνω από 50% και στο βαμβάκι πάνω από 25%.

Την εποχή της ευφορίας των παπαγάλων είχαμε αποκαλύψει, ότι η άνοδος των τιμών θα είναι προσωρινή και απ' αυτή θα επωφεληθεί ένα πολύ μικρό τμήμα αγροτών, αυτό που εμείς ονομάζουμε αστική τάξη του χωριού ή πλούσιοι αγρότες. Οι κακές καιρικές συνθήκες του 2007 είχαν σαν αποτέλεσμα να έχουν μειωμένες παραγωγές στα δημητριακά η Ουκρανία και άλλες σιτοπαραγωγικές χώρες. Επίσης, οι χώρες αυτές είχαν βάλει περιορισμούς στις εξαγωγές προκειμένου



να καλύψουν τις δικές τους ανάγκες. Αυτοί οι δύο παράγοντες είχαν σαν αποτέλεσμα να μειώσουν την προσφορά στις διεθνείς αγορές και έτσι να αυξηθούν οι χοντρικές τιμές, (πάνω από την αξία των προϊόντων αυτών, που στον καπιταλισμό είναι εμπορεύματα). Έτσι, οι μεγαλοεξαγωγείς των δημητριακών και των βιομηχανικών φυτών, αφού αγόρασαν σχετικά ακριβότερα από άλλες χρονιές, πούλησαν και ακριβότερα στην εσωτερική αγορά της ΕΕ (και της Ελλάδας) και έτσι ανάγκασαν και τους χονδρέμπορους να δώσουν μεγαλύτερες τιμές στους αγρότες.

Όπως είπαμε, οι τιμές έπαιξαν κατά το διάστημα από τον Ιούλη του 2007 μέχρι τον Ιούνιο του 2008. Σύμφωνα

με το δείκτη τιμών εκροών (καταγράφει τις τιμές που παίρνουν οι αγρότες), η άνοδος των τιμών κινήθηκε στο 12% τους πρώτους πέντε μήνες, ανέβηκε στο 21,7% τον Ιούλη, στη συνέχεια τον Οκτώβρη του 2007 κινήθηκε στο 69% και διατηρήθηκε σ' αυτά τα επίπεδα και τους πρώτους πέντε μήνες του 2008. Όμως, η πλειοψηφία των αγροτών που ανήκουν στη φτωχή αγροτιά δεν διαθέτει αποθηκευτικούς χώρους και κεφάλαια για να κρατήσει τα εμπορεύματά της, προκειμένου να επωφεληθεί από τις μεγάλες αυξήσεις της περιόδου Σεπτέμβρη-Ιούνιο του 2008. Έτσι, αναγκάστηκε να πουλήσει σχετικά γρήγορα και να εισπράξει μικρότερες αυξήσεις κατά κιλό και συνολικά για την παραγωγή που ήταν μικρή. Μόνο ένα πολύ μικρό κομμάτι των αγροτών επωφεληθήκε μεν εισπράττοντας περισσότερα χρήματα από την πώληση της παραγωγής τους, αλλά έχασε ταυτόχρονα περισσότερα χρήματα από τη μεγαλύτερη άνοδο των εφοδίων (λιπάσματα κ.λπ.), οι τιμές των οποίων το Σεπτέμβρη του 2007 διπλασιάστηκαν και κατέληξαν να αυξηθούν κατά 3,5 φορές!

Έτσι, φτάσαμε στην περίοδο Σεπτέμβρη-Οκτώβρη

του 2008, που οι τιμές έπεσαν κατά 25% στο βαμβάκι, ενώ στο καλαμπόκι η πτώση έφτασε το 60% τουλάχιστον. Τα παπαγαλάκια ερμηνεύουν σκόπιμα αυτή την κατακόρυφη πτώση, αναθεματίζοντας κύρια τον καλό καιρό και τις καλές παραγωγές και δευτερευόντως τη μετακίνηση των αγροτών από τη βαμβακοκαλλιέργεια στην καλλιέργεια δημητριακών. Αυτή, όμως, είναι η μισή αλήθεια. Δεν είναι μόνο η μεγάλη παραγωγή των δημητριακών (που κι αυτά είναι βιομηχανικά φυτά, αφού μεταποιούνται ευρέως από τη βιομηχανία τροφίμων). Είναι ακόμη η μαζική εισαγωγή αγροτικών προϊόντων σε εξευτελιστικές τιμές και χωρίς δασμούς από τις τρίτες χώρες. Αυτή την πολιτική την επέβαλε στην ΕΕ το μεγάλο ευρωπαϊκό κεφάλαιο, προκειμένου να κερδίσει τις αγορές αυτών των κρατών, να αρπάξει το «ψητό» των κρατικών προμηθειών και βασικά για να αυξήσει τις επενδύσεις κεφαλαίου στις χώρες αυτές. Είναι τέλος ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής, που ιστορικά έχει επιβάλει (όπως ο νόμος της βαρύτητας στα φυσικά φαινόμενα) σαν κύρια τάση την αγορά των αγροτικών προϊόντων σε εξευτελιστικές τιμές, πολύ κάτω από την αξία τους.

Μπασιάκου, πήρε μέρος ο Κ. Σκαδιάς που είναι ο φόβος και τρόμος των υπαλλήλων του υπουργείου Γεωργίας. Στις επιτροπές του Α. Κοντού, που είναι ακόμη ενεργές, ο Κ. Σκαδιάς είναι πρόεδρος και η αποζημίωση που εισπράττει για τη συμμετοχή του σ' αυτές είναι διπλάσια αυτής των απλών μελών των επιτροπών.

Διευκρινίζουμε, ότι η συμμετοχή του στις πέντε επιτροπές του Α. Κοντού δεν είναι ονομαστική, προβλέπεται από το άρθρο 20 παρ. 1 του νόμου 3399/2005 και θα μπορούσε να συμμετάσχει σ' αυτές αν' αυτό ο οποιοσδήποτε υπηρεσιακός παράγοντας. Δύο απ' αυτές τις επιτροπές έχουν 17 μέλη, δύο 11 και η μία 5 μέλη. Οι τέσσερις πρώτες επιτροπές είναι πολυάριθμες, δυσκίνητες και τα περισσότερα των μελών τους συμπεριλήφθηκαν μόνο και μόνο γιατί προβλέπεται αμοιβή για τη συμμετοχή τους. Θα σταθούμε λίγο στην επιτροπή που συγκροτήθηκε για να καθορίσει τα κριτήρια κατάταξης της γης σε γη υψηλής ή μη παραγωγικότητας. Η επιτροπή αυτή είναι 17μελής μόνο και μόνο για να βουλευτούν διάφοροι «ημέτεροι» υπηρεσιακοί παράγοντες και παρατρεχάμενοι καθηγητάδες. Απουσιάζουν οι καθ' ύλην αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες και ο Α. Κατζηλάκης, αρμόδιος τμηματάρχης της Διεύθυνσης Χωροταξίας και Προστασίας Περιβάλλοντος. Ο Α. Κατζη-

λάκης επέμενε για τρία τουλάχιστον χρόνια να συγκροτηθεί η επιτροπή που θα καθόριζε τα κριτήρια για την κατάταξη της γης ως γης υψηλής ή μη παραγωγικότητας. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας αρνούσαν πεισματικά να συγκροτηθεί αυτή η επιτροπή και τον κινήσε άγρια για την επιμονή του αυτή. Η πολιτική ηγεσία ήθελε να λύσει παράτυπα το σπουδαίο ζήτημα του καθορισμού των κριτηρίων κατάταξης της γης.

Τρίτο παράδειγμα, ο Δ. Μπαμπίλης, γενικός διευθυντής φυτικής παραγωγής. Αυτός εξακολουθεί να συμμετέχει σε τρεις αμειβόμενες επιτροπές ετήσιας διάρκειας, με αποφάσεις που έλαβε ο Α. Κοντός. Οι επιτροπές αυτές είναι: α) Η 17μελής επιτροπή για τον καθορισμό των κριτηρίων για την κατάταξη της γης, που συγκροτήθηκε στις 13 Δεκέμβρη του 2007 και θα λειτουργήσει μέχρι της 13 Δεκέμβρη του 2008. β) Η επιτροπή μεσογειακής διατροφής, που συγκροτήθηκε στις 9 Σεπτέμβρη του 2008 και θα λειτουργήσει μέχρι τις 9 Σεπτέμβρη του 2009. Σ' αυτή ο Δ. Μπαμπίλης εκτελεί και χρέη αναπληρωτή προέδρου. γ) Η επιτροπή για τα αχρεωστήτως καταβληθέντα από το υπουργείο Γεωργίας χρήματα, που συγκροτήθηκε στις 12 Σεπτέμβρη του 2008 και θα λειτουργήσει μέχρι τις 12 Σεπτέμβρη του 2009. Ο Δ. Μπαμπίλης συμμετέ-

σχε επίσης σε δύο ακόμη επιτροπές. Μία εξαμήνης διάρκειας για τα βιοκαύσιμα (συγκροτήθηκε με απόφαση του Χρ. Φώλια) και μία ετήσιας διάρκειας (17-10-2007 έως 17-10-2008), που συγκροτήθηκε με απόφαση του Α. Κοντού και ασχολήθηκε με τα ενεργειακά φυτά.

Τέταρτο (και τελευταίο γι' αυτό το φύλλο) παράδειγμα, ο Θ. Νότος που εκτέλεσε χρέη Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντού, αρχικά της φυτικής και στη συνέχεια της ζωικής παραγωγής. Τώρα έχει συνταξιοδοτηθεί και από τις 4 Ιούνη του 2008 είναι πρόεδρος του ΟΠΕΓΕΠ (Οργανισμός Πιστοποίησης και Ελέγχου Γεωργικών Προϊόντων). Συμμετείχε στην επιτροπή για τα ενεργειακά φυτά (17-10-2007 έως 17-10-2008) και συμμετέχει ακόμη στην επιτροπή για τον καθορισμό των κριτηρίων για τη γη και στην επιτροπή για τη φέτα. Και οι δύο επιτροπές είναι 17μελείς και θα λειτουργήσουν μέχρι τις 13 Δεκέμβρη του 2008.

Οι επιτροπές εργασίας είναι μια μάστιγα για τη λεγόμενη δημόσια διοίκηση. Διασπαθίζεται δημόσιο χρήμα χωρίς να υπάρχει ουσιαστικός λόγος. Οι συμμετέχοντες σ' αυτές στη συντριπτική τους πλειοψηφία ανήκουν στην κατηγορία των υπαλλήλων που υπηρετούν πιστά την πολιτική ηγεσία και έχουν σαν βασικό προσόν να λένε ναι σε όλα.

■ Μέχρι τελικής πτώσης

Σε παράταση των εκλογών προσανατολίζεται η συνδικαλιστική γραφειοκρατία του Σωματείου Οικοδόμων Αθήνας. Οι 25 μέρες δεν τους έφτασαν και ετοιμάζονται να δώσουν παράταση μια εβδομάδα, για να κατακτήσουν το παγκόσμιο ρεκόρ διάρκειας της εκλογικής διαδικασίας σ' ένα συνδικάτο. Θυμίζουμε ότι φέτος έχουν κατακτήσει και άλλη πρωτιά για το βιβλίο Γκίνες: καθιέρωσαν την περιφερόμενη κάλπη! Δηλαδή, δε χρειάζεται να πάει ο οικοδόμος στα γραφεία του συνδικάτου να ψηφίσει (σε κάθε γειτονιά υπάρχει παράρτημα), αλλά πάει η κάλπη να τον βρει στο γιαπί ή το εργοτάξιο! Την επόμενη φορά μπορεί να πηγαίνει και στο καφενείο, τη δε μεθεπόμενη στο σπίτι του!

«*Η μαζική συμμετοχή στις εκλογές αποτελεί σοβαρό βήμα για την ολόπλευρη ισχυροποίηση του συνδικάτου, για την ένταση της αγωνιστικής του παρέμβασης σε όλους τους τομείς της ζωής του οικοδόμου και της οικογένειάς του*», έγραφε ο «Ριζοσπάστης» την περασμένη Τρίτη. Η πραγματικότητα, βέβαια, είναι... λίγο διαφορετική. Η μαζική συμμετοχή στις εκλογές είναι όρος για την ομαλή αναπαραγωγή της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας του Περιεσού, η οποία από το συγκεκριμένο συνδικάτο αντλεί το συντριπτικά μεγαλύτερο τμήμα της εκλογικής της δύναμης για τη συμμετοχή της στα ανώτερα όργανα (ΕΚΑ και ΓΣΕΕ). Αδιάφευτος μάρτυρας οι αριθμοί. Όμως, το μικρό απόσπασμα που παραθέσαμε καταδεικνύει και κάτι ακόμα. Τη λογική εκπροσώπησης-ανάθεσης με την οποία αντιμετωπίζουν και χειρίζονται το συνδικαλισμό. Ο εργάτης δε χρειάζεται να συμμετέχει πουθενά αλλού, παρά μόνο στις εκλογές. Αντε και στα συλλαλητήρια του ΠΑΜΕ. Μαύρο χάλι είναι ο οικοδομικός συνδικαλισμός, μαύρο χάλι το διεκδικητικό κίνημα, όμως γι' αυτούς όλα θα πάνε καλά, αν οι οικοδόμοι ριξουν το «μαγικό χαρτάκι» στην κάλπη. Θ' αναλάβουν αυτοί χωρίς αυτούς...

■ Οι άνεργοι δικαιούνται μόνο...

ξύλο

Ακούς εκεί, να θέλουν οι απολυμένοι του Λαυαρά και της Siemens να παρελάσουν ενώπιον του προέδρου της Δημοκρατίας. Πίσω κουρευλήδες.



Κι επειδή δεν δέχονταν να κάνουν πίσω εθελοντικά, ανέλαβαν τα ΜΑΤ με τη σχετική κλωτσοπατινάδα να τους συνειτίσουν και να τους φράξουν το δρόμο. Και βέβαια, ο ευαίσθητος πρόεδρος Παπούλιας, με τα παχιά λόγια υπέρ των φτωχών και των αδυνάτων, ούτε που συγκινήθηκε. Πάνω απ' όλα η «θεσμική τάξις».

■ Υπέγραψαν Συλλογική Σύμβαση στην TIM

Στις 24 Οκτώβρη η TIM αναγκάστηκε να υπογράψει τη νέα Επιχειρησιακή Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, που προσπαθούσε να μην υπογράψει, στην προσπάθειά της να εκθέσει και να απομονώσει το Σωματείο. Η σύμβαση είναι μονοετής (Μάρτης 2008 - Φλεβάρης 2009) και όχι διετής, όπως επεδίωκε η εταιρία. Προβλέπει αυξήσεις στους βασικούς μισθούς 3% από 1/3/08 - 2,75% από 1/9/08 - 1% από 1/1/09 (μέση αύξηση σε ετήσια βάση 4,6%). Επίσης, επέκταση του επιδόματος ξένης γλώσσας σε ποσοστό 5% στους υπαλλήλους πωλήσεων των καταστημάτων (αίτημα που αρνούσαν η εταιρία), αύξηση του επιδόματος τηλεφωνικής εξυπηρέτησης πελατών από 5% σε 6% και αύξηση στα 140 ευρώ της δαπάνης για φύλαξη των παιδιών των εργαζομένων μέχρι την ένταξή τους στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Ασφαλώς, δεν είναι οι αυξήσεις που θα ήθελαν και που διεκδικούσαν οι εργαζόμενοι. Πρόκειται, όμως, για μια σημαντική νίκη, αν αναλογιστούμε τις δυσμενείς συνθήκες στις οποίες δρουν σωματεία όπως αυτό της TIM (ιδιωτικός τομέας, χαμηλή συνδικαλιστική εμπειρία των εργαζομένων, σημαντικό ποσοστό στελεχών με νοσοτροπία «γιατίπη» κ.λπ.) και το ασφυκτικό κλίμα που έχει δημιουργήσει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ με την ξεπουληματική διετή συλλογική σύμβαση που έχει υπογράψει. Σωματεία με ταξικό προσανατολισμό, όπως αυτό των εργαζομένων της TIM, δίνουν έναν ανισοαγώνα σε χώρους όπου η λέξη συνδικαλισμός είναι άγνωστη και όπου έως τώρα νόμος ήταν η θηληση του εργοδότη.

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και οχτώ: έτος φαύλο και φριχτό.
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινσκοουφίτσα.

Μια ντουζίνα χρόνια κλείνει αύριο η έφηβη «Κόντρα». Χρόνια πολλά μέσα σε χρόνια θολά. Τρεις μέρες αργότερα, η Αλέκα κλείνει πέντε ντουζίνες και κάτι ψιλά... Ικανό διάστημα για να την κάνει να διακρίνει τουρκική απροθυμία για επίλυση του κυπριακού, όπως δήλωσε τις προάλλες. Τα υπόλοιπα που είπε τ' αφήνουμε να τα σχολιάσουν οι πλέον εξειδικευμένοι στο να την καταλαβαίνουν καλύτερα, διότι ημείς αδυνατούμε (κι αδυνατίζουμε). Τέλος, τι νομίζετε ότι έγινε στις 28 Οκτωβρίου του 1967; Ναι, καλά, γιόρτασε η χούντα για πρώτη φορά το «όχι», αλλά γεννήθηκε κι ο Αρούλης! Ναι καλέ!

Πάει κι έρχεται στην επικαιρότητα ο F-REM, το Βατοπέδι (με «ε» ή με «αι» τελικά; Εμαθες τίποτα σ. Βασίλη;), το κάδεδε κωλοπαίδι και η Βαϊστονάιντα, αλλά τελευταία πήρε το μάτι μου

και την απάντηση του Pretender-η σ' έναν blogger. Ο τελευταίος του έκανε απλά κριτική (χωρίς ύβρεις ή ακρότητες) και ο Pretender-η του απάντησε υβριστικά! Βέβαια η επικαιρότητα δεν εξαντλείται εκεί κι αν αποφασίζαμε να την περιλάβουμε σύσσωμη, θα καταλήγαμε αυτή στο χώμα κι εμείς στη φυλακή. Ομως, το καλύτερο σχόλιο της επικαιρότητας το δίνουν οι παππούδες που καθημερινά λιάζονται και παίζουν το ταβλάκι τους στα πάρκα. «Γιατί να πάμε στο καφενείο;», μας είπαν, «για να πληρώσουμε τριακόσια ευρώ το μήνα μόνο για ένα καφεδάκι τη μέρα; Τόση είναι η σύνταξή μας, τι θα φάμε; Τη βγάζουμε λοιπόν εδώ, μέσα στο πράσινο και περνάμε μια χαρά». Και βλέπετε και την Κοκκινσκοουφίτσα, μουρμούρισα πριν αρχίσουν εν χωρώ τα... γαλλικά για «τους από πάνω»...

Η Κούβα είναι ο επί γης παράδεισος, αν πιστέψουμε όσα είπε και εννόησε (είπε-εννόησε: υπενόησε) ο κουβανός πρέσβης σε εκδήλωση της ΚΝΕ στην Ξάνθη. Πάντως όταν ο Χριστομήλιος Κολόν (ο Κολόμβος ντε) μίλησε για παράδεισο, δεν εννοούσε ακριβώς το μετά πέντε αιώνες καθεστώς...

Κατά τα λοιπά, αποτράπηκε δολοφονία του Ομπάμα από νεο-ναζί, ενώ ο Κάρολος πήγε με Καμίλα (η parker roller-ball re;) στο Τόκιο, αντιγράφοντας τον Αννίβα που πέρασε με ελέφαντες τις Άλπεις. Α, ναι, οι Almamegretta, ένα hip hop συγκρότημα από τη Ναρολί λέει: «Είμαστε όλοι παιδιά του Αννίβα / που πέρασε με τους ελέφαντες από τις Άλπεις / Εάν ξέρεις την ιστορία σου, καταλαβαίνεις από πού προέρχονται τα μαύρα μαλλιά / το μελαχρινό δέρμα, το νότιο βλέμμα». Η νότια Κορέα στέλνει φυλλάδια με μπαλόνια (quelle fantaisie!) στη βόρεια κι εκείνη απειλεί να της στείλει μπαλόνια (bullets) με μπαρούτι. Στα καθ' ημάς, ο ακαταλληλότερος είπε όχι στον εορτασμό του «όχι» και πήγε -κατάρρα!- στο Κατάρ για να δει αν μπορεί να ενισχύσει με την παροχή της Ολυμπιακής εκείνον τον ταλαίπωρο σύζυγο τεσσάρων γυναικών και πατέρα τριάντα τώσων παιδιών. Ω, πόση δυστυχία που δεν την βλέπουμε από τα λαμπρά ανάκτορά μας υπάρχει τελικά στον (τρίτο) κόσμο...

Όποτε έτσι το έτερον ήμισυ του Καρλωμένου που σαρκοζέει! Εμπόδιζε την έκδοση της Marina Petrelli; Πω, πω ξεκάρλωμα!... Πάντως, στην άλλη άκρη του Ατλαντικού (αλήθεια, γιατί ονομάστηκε έτσι;) το Πεντάγωνο σκέφτεται να φτιάξει αεροπλανούποβρυχια (συνδυασμός των «αεροπλάνο» και «υποβρύχιο») «Θέλουμε καταδυόμενα αεροσκάφη, όχι ιπτάμενα υποβρύχια», διευκρινίζουν διώχνοντας τον κνησμό από το μαλακό υπογάστριο της ανθρωπότητας, η οποία θα μπορούσε κάλλιστα να τους επιβάλλει να φτιάξουν και καμιά τυρόπιτα (εκ των «τυρί» και «πίτα») και να τραφούν τα βασανισμένα δύο τρίτα της ανθρωπότητας που κάθονται και ακούν τις μ@λ@κίες του καθενός ενώ πεθαίνουν. Κι άμα σηκώσουν και κεφάλι είναι «επικίνδυνοι» και «τρομοκράτες». Είναι παράνοια ρε ούπση μου, μια ολόκληρη (παντοδύναμη αν το θελήσει) παγκόσμια κοινότητα να κάθεται και να κλαίει τη μοίρα της!

Εδώ στο Ελλάδα, οι κυρίες επί των τιμών στα super markets (αυτές ντε με τα περιστροφικά και τ' αυτοκόλλητα) δεν προλαβαίνουν να αλλάζουν τις τιμές. Τι τιμή! Σηκώστε τις, τις τιμημένες. Εν τω μεταξύ, αναρωτιόμουν τις προάλλες που ήπια κάτι ληγμένες μπίρες (παντού υπάρχει ένας ζύθος), γιατί να λέγεται «δήμος Αθηναίων» κι όχι Αθήνας, όπως οι άλλοι λέγονται Θεσσαλονίκης, Κοζάνης και όχι Θεσσαλονικίων ή Κοζανιτών. Λαοκρατία έχετε εκεί;

Υπουργός άνευ αρτοφυλακείου γίνεται; Δεν γίνεται. Ναι, βεβαίως, καταλαβαίνουμε, η δέουσα εξασφάλιση για τα γεράματα.

Κοκκινσκοουφίτσα

kokinokoufita@eksegarsi.gr

ΥΓ: Για τη φωτο της στήλης και το υπονοούμενο, αν ξεχάστηκε, θα τα πούμε εν καιρώ...



ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ Νο 5

2η συνεδρίαση

Παρασκευή, 24.10.08

Κώλυμα στο πρόσωπο του τακτικού δικαστή Απόστολου Παπαθεοδώρου παρουσιάστηκε στη δίκη. Στις 9:30' το πρωί η πρόεδρος ανακοίνωσε ότι ειδοποιήθηκαν προφορικά για πρόβλημα υγείας που αντιμετωπίζει ο δικαστής, ο οποίος έχει ζητήσει 3 εβδομάδες αναρρωτική άδεια, και διέκοψε για τις 12 το μεσημέρι, προκειμένου να φτάσουν στο μεταξύ τα σχετικά έγγραφα.

Στις 12 η πρόεδρος ανέγνωσε τα έγγραφα, από τα οποία προέκυψε ότι ο εφέτης Παπαθεοδώρου πάσχει από κήλη μεσοσπονδύλιου δίσκου και του συννεστήθη (ιατρική βεβαίωση Π. Σουκάκου) αποχή από την εργασία και ανάπαυση 3 εβδομάδων. Χωρίς καν να δώσει το λόγο στην υπεράσπιση, η πρόεδρος άρχισε να ανακοινώνει ότι τη θέση του απόντος δικαστή καταλαμβάνει η πρώτη αναπληρωματική. Η υπεράσπιση, όμως, είχε άλλη άποψη την οποία και ανέπτυξε, για να αποδειχτεί πως κάθε άλλο παρά απλό είναι το ζήτημα που παρουσιάστηκε.

Σύμφωνα με την άποψη της υπερά-

σπισης (επιχειρηματολόγησαν οι Μυλωνάς, Δαλιάνη, Τσοβόλας, Ζορμπαλά, Δαμασκόπουλος), το δικαστήριο οφείλει να διακόψει για τρεις εβδομάδες. Και τούτο διότι πρώτον ο χρόνος είναι μικρότερος του ενός μηνός, που είναι το ανώτατο όριο διακοπής, και δεύτερο πρέπει να ακουστεί η άποψη του ίδιου του δικαστή. Αν διαπιστωθεί ότι δεν μπορεί να συνεχίσει, διότι εξακολουθεί το πρόβλημα υγείας, τότε μόνο μπορεί να ακολουθηθεί η νόμιμη διαδικασία αναπληρωσης. Αλλιώς, παραβιάζεται το άρθρο 8 του Συντάγματος, που λέει ότι κανένας δεν στερείται του νόμιμου δικαστή του.

Η εισαγγελική έδρα (Βαβέτσης και Μαντακιόζης) προσπάθησαν με νομικούς να απαντήσουν στην επιχειρηματολογία της υπεράσπισης, λέγοντας ότι το συγκεκριμένο δικαστήριο έχει στη σύνθεσή του και αναπληρωματικούς δικαστές για να μπορούν να αναπληρώσουν τους τακτικούς σε περίπτωση κωλύματος.

Ο υπερασπιστικός αντιλογος ήταν καταλυτικός. Η παρουσία και αναπληρωματικών δικαστών δεν σημαίνει και εναλλαγή συνθέσεων, σημείωσε η Μ. Δαλιάνη. Δε μπορεί η σύνθεση να είναι διαφο-

ρετική, ανάλογα με τα κωλύματα που εμφανίζονται. Τι θα γίνει αν επιστρέψει ο κωλυόμενος δικαστής; Θα αλλάξει η σύνθεση; Η συνήγορος θύμισε πως στη δίκη για την υπόθεση της 17N είχαν υπάρξει διακοπές λόγω ασθένειας δικαστή, ο οποίος αντικαταστάθηκε όταν το ζήτησε ο ίδιος, επειδή δε μπορούσε πλέον να συνεχίσει. Το κώλυμα είναι πρόσκαιρο και όχι ανυπερέβλητο, σημείωσε η Α. Ζορμπαλά. Αλλιώς, ο ίδιος ο δικαστής θα το σημείωνε στο έγγραφό του, με το οποίο απλά ζήτησε άδεια 21 ημερών και όχι αντικατάσταση. Δεν έχουμε δήλωση του εφέτη, δεν έχουμε αίτημα για αντικατάσταση, οι 3 εβδομάδες δε συνιστούν μόνιμο κώλυμα, τόνισε ο Δ. Τσοβόλας, καταλήγοντας ότι τυχόν αναπλήρωση του κωλυόμενου δικαστή, υπ' αυτές τις συνθήκες, θα συνιστά απόλυτη ακυρότητα. Πρόσθετη νομική επιχειρηματολογία προσέφεραν ο Ν. Δαμασκόπουλος και ο Ι. Μυλωνάς.

Η εμπεριστατωμένη άποψη της υπεράσπισης έγινε δεκτή από την πλειοψηφία του δικαστηρίου (υπέρ της αναπλήρωσης τάχθηκε μόνο ένα μέλος). Μετά από σχετικά σύντομη διάσκεψη, η πρόεδρος ανακοίνωσε την απόφαση και η δίκη διακόπηκε για τις 14 Νοέμβρη.

Η βαρβαρότητα ενάντια στους πρόσφυγες βαθαίνει

Τη μια μέρα ξυλοκοπούν Αφγανό και τον πετούν σακατεμένο σ' ένα νοσοκομείο. Την άλλη ξεγυμνώνουν εν μέση οδού μετανάστη. Την επόμενη επιτίθενται άγρια ενάντια στους πρόσφυγες που περιμένουν σαν δούλοι στην ουρά του Κέντρου Αλλοδαπών, με αποτέλεσμα ένας να σκοτωθεί πέφτοντας σε χαντάκι και αρκετοί άλλοι να φύγουν με σπασμένα χέρια και άλλα τραύματα. Κι όπως πάντοτε, σπεύδουν να εξαφανίσουν τα ίχνη και να βγάλουν λάδι τα όργανά τους, όντας σίγουροι ότι κανένας δεν θα τους ζητήσει λογαριασμό.

Η εικόνα στο Αλλοδαπών κάθε Σαββατοκύριακο δείχνει το μέγεθος της βαρβαρότητας. Μια ουρά χιλιάδων ανθρώπων περιμένει εκεί επί ώρες, με την ελπίδα ότι μπορεί να είναι ανάμεσα στους 400 που θα μπορέσουν να υποβάλλουν αίτηση για άσυλο. Γιατί 400, όταν στην ουρά είναι χιλιάδες; Γιατί τόσες αιτήσεις έχει αποφασίσει η κυβέρνηση ότι θα δέχονται οι υπηρεσίες της, τηρώντας τις νόρμες της ΕΕ. Οι μετανάστες μένουν στην ουρά, πεινασμένοι και διψασμένοι, μη τυχόν και χρειαστεί να χρησιμοποιήσουν τουαλέτα και χά-

σουν τη σειρά τους. Τους εξαναγκάζουν να σταλίζουν εκεί σαν τα ζώα και μες στην απελπισία τους δεν είναι λίγες οι φορές που λογομαχούν ή έρχονται ακόμα και στα χέρια για τη σειρά στην ουρά.

Τα χαράματα της Κυριακής, με πρόσχημα ότι θέλουν να τους βάλουν στη σειρά, οι μπάτσοι έβγαλαν τα κλομπ και άρχισαν να χτυπούν στο ψαχνό. Προκλήθηκε πανικός, ποδοπατήθηκαν άνθρωποι και -όπως κατήγγειλε η Πακιστανική Κοινότητα- «μέσα σ' αυτές τις συνθήκες βρέθηκε χτυπημένος ο 24χρονος Μοντασέρ Μοχάμεντ Ασφράφ». Όπως καταγγέλλεται, τον κινήγησαν και πάνω στο κνημητό έπεσε στο χαντάκι. Μένει να αποδειχτεί αν το χτύπημα που έχει στο κεφάλι είναι από την πτώση ή από αστυνομικό ρόπαλο.

Οι μπάτσοι έβαλαν μπροστά τη «μέθοδο της ζαρντινιέρας». Σε ανακοίνωση αναφέρουν ότι «οι συγκεντρωθέντες προκειμένου να εξασφαλίσουν την καλύτερη σειρά προτεραιότητας κινήθηκαν μαζικά προς τις δυνάμεις που τέθηκαν για την τήρηση της τάξης, από τις οποίες απωθήθηκαν. Κατά την επαναχώρηση λόγω του συνω-

στισμού τραυματίστηκαν ελαφρά τρία άτομα τα οποία, μετά τις πρώτες βοήθειες σε νοσοκομείο, αποχώρησαν»!

Το θάνατο του 24χρονου Πακιστανού τον έδωσαν με άλλη ανακοίνωση και τον τοποθετούν σε άλλη ώρα και άλλο χώρο: «Στις 9.30 το βράδυ του Σαββάτου 29χρονος αλλοδαπός έπεσε σε ρέμα στην περιοχή του Βοτανικού, το οποίο είχε προσεγγίσει για ικανοποίηση σωματικής ανάγκης. Ανασύρθηκε από συνεργικά του πρόσωπα και με

σταθμό ΕΚΑΒ μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο, όπου διαπιστώθηκε ο θάνατός του»! Ομως, η Πακιστανική Κοινότητα επιμένει ότι ο μετανάστης σκοτώθηκε το πρωί της Κυριακής, στη διάρκεια της επίθεσης που δέχτηκαν οι πρόσφυγες από τους μπάτσους. Δεν είχε κανένα λόγο να τους φορτώσει ένα τυχαίο ατύχημα, που όπως όλα δείχνουν δεν είναι καθόλου τυχαίο, αλλά αποτέλεσμα της βαρβαρότητας που συνεχώς βαθαίνει.

Ο νόμος της νύχτας στη Ζαχάρω

«Ο ηθικός αυτουργός της δολοφονικής επίθεσης εναντίον μου από πληρωμένους μπάτσους έχει ονοματεπώνυμο και καλύπτεται πίσω από τον μανδύα τοπικού παράγοντα. Έχει σκοτεινό παρελθόν που όλοι γνωρίζουν πολύ καλά. Προέρχεται από την ευρύτερη περιοχή του "κράτους" της Ζαχάρας Ηλείας, εκεί όπου κάποιιοι με την ανοχή της κυβέρνησης έχουν καταλύσει τελευταία κάθε έννοια νομιμότητας και έχουν επιβάλει τους νόμους της νύχτας».

Αυτά δήλωσε, μεταξύ άλλων, ο δημοσιογράφος, ανταποκριτής της «Ελευθεροτυπίας», Μάκης Νοδάρος, ο οποίος δέχτηκε επίθεση και υπέστη άγριο ξυλοδαρμό από δύο μπάτσους που του είχαν στήσει καρτέρι έξω από το σπίτι του. Ο Μ. Νοδάρος είναι γνωστός για τα αποκαλυπτικά του ρεπορτάζ σχετικά με τα «σημεία και τέρατα» που γίνονται στην ευρύτερη περιοχή της Ζαχάρας, γι' αυτό και μπήκε στο στόχαστρο των «νονών» της περιοχής, που έφτασαν πλέον να χρησιμοποιούν και πληρωμένους μπάτσους. Την ευθύνη χρεώνεται όχι μόνο η κυβέρνηση, αλλά και το ΠΑΣΟΚ, τοπικοί παράγοντες του οποίου συμμετέχουν και στηρίζουν το μεγάλο πλιάτσικο στην περιοχή.

Τα χέρια των τραμπούκων πρέπει να κόβονται

Είναι γνωστό πως όταν γίνονται μαθητικές καταλήψεις κάνει θραύση το φαινόμενο των «αγανακτισμένων γονέων». Διάφορα φασισταριά, νοικοκυραίοι, αλλά και απλώς κομπλεξικοί ανεγκέφαλοι ορμάνε στα σχολεία, κρεμιούνται από τα κάγκελα, βρίζουν και απειλούν τα παιδιά. Ορισμένοι προχωρούν ακόμα και σε τραμπουκισμούς, αν και γενικά υπάρχουν οι πιο ψυχραιμοί που προσπαθούν να τους συγκρατήσουν.

Το περιστατικό που περιγράφουμε παρακάτω σίγουρα δεν είναι το μοναδικό. Αναφερόμαστε σ' αυτό πρώτο γιατί μας καταγγέλθηκε και δεύτερο γιατί δεν έμεινε αναπάντητο. Γονείς που δε βλέπουν στα πρόσωπα των παιδιών τους «εχθρούς της κοινωνίας», αλλά την ελπίδα για το μέλλον, αντέδρασαν και ανέλαβαν δράση, όπως πρέπει να γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Στο 3ο Γυμνάσιο Ηλιούπολης τα παιδιά προχώρησαν σε κατάληψη διατυπώνοντας μια σειρά αιτήματα. Επεσαν πάνω τους να τα φάνε. Μέχρι και η δημοτική αστυνομία δοκίμασε να παρέμβει για να σπάσει την κατάληψη, ενώ η δημοτική αρχή, υπεύθυνη να λύσει μια σειρά από τα προβλήματα που κατήγγειλαν τα παιδιά, ζητού-



σε πρώτα να σταματήσουν την κατάληψη και μετά να τα λύσει (μη τους δώσουμε τη χαρά ότι νίκησαν)! Ενας, όμως, ανέλαβε να δώσει λύση μόνος του. Και μάλιστα, κηδεμόνας μαθητή που φοιτά στο συστεγαζόμενο Λύκειο, οι μαθητές του οποίου δεν έκαναν κατάληψη και οι οποίοι έκαναν κανονικά μαθήματα, γιατί οι μαθητές του γυμνασίου έκλειναν το σχολείο μόνο τις δικές τους ώρες.

Όπως καταγγέλλει η «Επιτροπή υπεράσπισης των Μαθητών Δήμου Ηλιούπολης», «ο Αποστόλης Καλατζόπουλος ως κοινός τραμπούκος εξάσκησε σωματική βία ενάντια στον μαθητή Ορφέα Π. έξω από το βενζινάδικο που ο Καλατζόπουλος διατηρεί». Την έστησε σε ένα δεκαπεντάχρο-

νο παιδί, το άρπαξε, το πέταξε βίαια στο δρόμο και το απειλούσε ότι αν συνεχίσει την κατάληψη (τον βιάστηκε υποκινητή) θα έχει να κάνει μαζί του.

Ο πατέρας του μαθητή έκανε μήνυση και ο Καλατζόπουλος θα δικαστεί τη Δευτέρα στο Αυτόφωρο Μονομελές Πλημμελειοδικείο. Όμως, οι συγκεκριμένοι γονείς δεν έμειναν μόνο στη μήνυση. Έκαναν την καταγγελία τους αφίσα και την τοιχοκόλλησαν μαζικά σε όλη την περιοχή, δείχνοντας το δρόμο της συλλογικής αντίστασης. Ανηγράφουμε από το κείμενο της καταγγελίας:

«Σε μια κοινωνία που τα πάντα έχουν σαπίσει!

Σε μια κοινωνία που για τους εργαζόμενους γίνεται όλο και πιο εφιαλτική!

Σε μια κοινωνία που μια ελάχιστη μειοψηφία λυμαίνεται τα πάντα!

Σε μια κοινωνία που έχει απαξιώσει την εκπαίδευση των παιδιών!

Σε μια κοινωνία που το μόνο μέλλον που επιφυλάσσει στα παιδιά της είναι η ανεργία και η ανασφάλεια!

Σ' αυτή την κοινωνία τα οποιαδήποτε αγωνιστικά σκάρτηματα των παιδιών, "ανόριμα", "ανοργάνωτα", "μη υπεύθυνα" κλπ. αποτελούν ένα πα-

ραθυράκι ελπίδας για το μέλλον.

Σ' αυτή μας τη γνώμη αρκετοί μπορεί να μη συμφωνούν.

Σ' αυτή μας τη γνώμη **δυστυχώς αντιτίθενται με απίθανα πυρά "θεσμικά" όργανα της εκπαίδευσης -καθηγητές (όχι πολλοί ευτυχώς), Σύλλογοι Γονέων κλπ.- που αντί τα πυρά τους να τα στρέψουν ενάντια στους υπεύθυνους αυτής της κατάστασης, τα βάζουν με τα παιδιά αγνοώντας σκόπιμα και προκλητικά ότι τα παιδιά είναι τα κύρια ΘΥΜΑΤΑ της εξευτελιστικής κατάστασης στην εκπαίδευση.**

Για ορισμένους αυτή η συμπεριφορά δεν μας παραξενεύει. Είναι γνωστή η **δουλικόπλητ** τους απέναντι στους μεγάλους και η **"αντρείσυνή"** τους απέναντι στους αδύνατους. Σε όλα τα πράγματα όμως υπάρχουν όρια. Και εδώ τα όρια έχουν τελειώς ξεπεραστεί».

Αφού καταγγέλλει τον τραμπουκισμό, η ανακοίνωση καταλήγει:

«Καλούμε τους πολίτες της Ηλιούπολης να καταδικάσουν με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο τους τραμπουκισμούς εναντίον των παιδιών μας.

Η τρομοκρατία δεν πρόκειται να περάσει».

Παρασκευοσάββατα στην «Κόντρα» ΠΛΟΥΣΙΟΣ Ο ΝΟΕΜΒΡΗΣ

Χτες ολοκληρώθηκε ο πρώτος κύκλος βιντεοπροβολών στην «Κόντρα», που παρουσίασε τέσσερις ταινίες (διαφορετικών σκηνοθετών και διαφορετικών χρονικών περιόδων) σε μια ενιαία θεματική που αναφέρεται στη νεανική βία. Ήταν ένα από τα πιο επιτυχημένα αφιερώματα του cinekontra. Η αίθουσα ήταν κάθε φορά γεμάτη και οι συζητήσεις που ακολούθησαν ήταν ζωηρές και ορισμένες φορές «τράβηξαν» μέχρι μεταμεσονύκτιες ώρες.

Οι εκδηλώσεις του Νοέμβρη θα είναι πιο πλούσιες και θα επεκταθούν πέραν του κινηματογράφου.

Ο μήνας ξεκινά την επόμενη Παρασκευή (7 Νοέμβρη) με μια πολιτική συζήτηση για την καπιταλιστική κρίση και τα «διά ταύτα» που απορρέουν από την εξέλιξη της (η αφίσα για την εκδήλωση δημοσιεύεται στη σελίδα 9).

Την επόμενη εβδομάδα δε θα γίνουν εκδηλώσεις, λόγω της επετείου του Πολυτεχνείου.

Θα ακολουθήσει ένα σύντομο κινηματογραφικό αφιέρωμα με δυο ταινίες με θέμα την τοξικοεξάρτηση, που αναμένεται να τροφοδοτήσουν ενδιαφέρουσες συζητήσεις.

Ενα από τα δυο τελευταία Σάββατα του μήνα θα έχουμε την τιμή να φιλοξενήσουμε και πάλι τους «Υπερασπικούς» σε μια συναυλία με διαδρομές στο έντεχνο, το ροκ και το πολιτικό τραγούδι.

Προς το τέλος του μήνα, περιμένουμε την πρεμιέρα της νέας παράστασης της θεατρικής ομάδας «Ε.Ρ.Ε.Τ.Α.».

Λεπτομέρειες στο επόμενο φύλλο.

■ Προσφυγή της ΠΕΔΔΥ στο ΣΤΕ για το δάσος της Ουαρανούπολης Κάλλιο αργά παρά ποτέ

Προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά του αποχαρισμού του δάσους της Ουαρανούπολης, το οποίο δωρήθηκε στους ρασοφόρους μπιζνεσμαν του Βατοπεδίου για να «αξιοποιηθεί» τουριστικά, κατέθεσε η ΠΕΔΔΥ (Πανελλήνια Ένωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων).

Κάλλιο αργά παρά ποτέ, θα λέγαμε, σημειώνοντας ότι η προσφυγή αυτή έρχεται με μεγάλη καθυστέρηση. Έρχεται σε μια εποχή που το σκάνδαλο της Μονής Βατοπεδίου έχει γίνει φύλλο και φτερό και η κυβέρνηση έχει χάσει τη μπάλα. Περιμέναμε από το συνδικαλιστικό όργανο των δασολόγων, που έχουν και κοινωνική ευθύνη, αφού είναι οι ειδικοί και πληροφορούνται πριν από τον καθένα τα εγκλήματα που συντελούνται σε βάρος των δασών της χώρας μας, να πιαίξει πρωταγωνιστικό ρό-

λο στην αποκάλυψη αυτού του κομματιού του σκανδάλου, που αφορά ένα πανέμορφο δάσος έκτασης περίπου 9.000 στρεμμάτων.

Στις 24 Μάη δημοσιεύσαμε το πρώτο αναλυτικό κομμάτι μας, που αποκάλυπτε το συγκεκριμένο σκάνδαλο, δομημένο ολόκληρο πάνω σε προκλητικές παρανομίες. Επανήλθαμε στις 31 Μάη, ενώ στο μεταξύ δώσαμε το θέμα παντού και με ικανοποίησή μας είδαμε δημοσιεύματα και σε άλλες εφημερίδες. Τότε περιμέναμε να κάνει προσφυγή η ΠΕΔΔΥ και το είχαμε προτείνει σε στελέχη της. Η αναζήτηση εσωτερικών ισορροπιών έφερε όλη αυτή την καθυστέρηση και είναι ευτύχημα ότι στο μεταξύ ξέσπασε ο γενικότερος σάλος και αποκαλύφθηκε και το εγκλημα κατά του δάσους της Ουαρανούπολης. Χρειάζεται, λοιπόν, αποφασιστικότητα και καλά ανακλαστικά.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΜΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Ενα φάντασμα πλανιέται πάνω από την μετεμφυλιακή Ελλάδα. Πρόκειται για τον αηδό (ναι, σ. διορθώτριες) που γεννήθηκε τη μέρα που ξεσπούσαν τα Δεκεμβριανά και η ελευσή του καταγράφηκε στα σημεία και τέρατα του ταραγμένου Δεκέμβρη του '44. Τότε που τόσο κινούσαν για τον άλλο κόσμο, εκείνος ερχόταν! Βαδίζοντας έκτοτε αντίστροφα (με φορητό ή χωρίς) και μετατρεπόμενος σε εθνικό σαλτιμπάγκο, έφτασε να βγάζει κουνελια και Κακομοίρες από το μαγικό καπέλο του. Ωστόσο, ο περί ου ο λόγος μέγας αηδός Αθηνίσιος 2004, αφού άφησε ήσυχα (ευτυχώς) τα παιδιά με τα μαλλιά και με τα μαύρα ρούχα κι αφού η Συννερούλα δεν ξαναγύρισε ποτέ από τότε, είπε και κάτι ενδιαφέρον: «των Ελλήνων οι κοινότητες φτιάχνουν άλλο γαλαξία». Λίγο μετά τους αποκάλεσε «κωλοέλληνες» αλλά δεν έχει σημασία. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι των Ελλήνων οι κοινότητες είναι όντως από άλλο γαλαξία κι αυτό το αποδεικνύει η επερχόμενη δεύτερα παρουσία του Καποδίστρια (Καποδίστριας II, θα έχετε ακούσει σχετικά από τους εσχολόγους του Δ' ΚΠΣ ή ΕΣΠΑ). Για να μην τα πολυλογώ -αν και αυτή είναι η δουλειά μου- ιδού ένα απάνθισμα από τη διαδημοτική, Καποδιστριακή παράδοσή μας.

Αρχίζει με τη φιλοσοφία της κλεφτουριάς, όπως περιγράφεται σε δημόδες άσθμα που παραφρασμένο τραγουδήσε στις μέρες (νύχτες) μας ο Δημήτρης Μητροπάνος:

Της νύχτας οι αρματολοί και της αυγής οι κλέφτες ολονυχτίς κουρσεύανε και την αυγή κοιμούνται κι ο καπετάνιος τους μιλάει, τ' αρχιλαμόγιο λέει: «Για φάτε, πείτε βρε παιδιά, χαρείτε και χορτάστε τούτο το χρόνο τον καλό, τον άλλο ποιος το ξέρει για ζούμε, για πεθαίνουμε, για το ΠαΣοΚ προβάλλει».

Και συνεχίζει ολοφύρομενος ο χορός, εν χορώ: Πήραν τα κάστρα, πήραν τα, πήρανε τα ντερβένια πήραν την Ολυμπιακή και τον ΟΤΕ και πάνε. Κλαίνουν τ' αχούρια γι' άλογα και τα τζαμιά γι' αγάδες μα τούτο το ξεπούλημα κανένας δεν το κλαίει. Επανέρχονται τα τίμια πάθη της πλατιάς λαϊκής δεξαμενής απ' όπου αντλεί τους υπηρέτες του -σπλάχνα από τα σπλάχνα του- ο λαός:

Να 'μουν το Γιούλη βουλευτής, το Μάη τμηματάρχης και στην καρδιά της άνοιξης διευθυντής σε ΔΕΚΟ μα πιο καλά 'ταν να 'μουν κηφήνας και λαμόγιο κηφήνας μα επενδυτής, λαμόγιο μα με σέβας να 'χα ταμεία αδέρφια μου και πρόσβαση στο ΕΣΠΑ να με κοιμίζουν τα ευρώ, να με ξυπνάν τα γρόσια και στα γκισέ των τραπεζών να κάνω το σταυρό μου να τρώω σεμνά και ταπεινά, κύριο να με λένε. Ψάλλει -διστακτικά και μέσα από τίμιες απεργίες- ο χορός:

Ακούσατε να σας ειπώ τα πάθη τα δικά μας στην Euroland πουλήσανε τα πάντα οι λιμασμένοι και όσοι απομείναμε πληρώνουμε τις δόσεις ξυπόλητοι, ξεβράκωτοι, για να λευτερωθούμε. Και τότε φτάνουμε στη δίχως κάθαρση -ακάθαρτη- τραγωδία των αναποφάσιστων, πλην αποφασισμένων να ενημερώνονται, έστω και με το ζόρι:

Φύσα μαϊστρο δροσερέ κι αέρα του πελάγου να πας τα χαιρετίσματα στου δάμαλου την πόρτα. Των υπουργείων μπέηδες και τση βουλής πασάδες κλαίνε και ολοφύρονται στο χώμα ξαπλωμένοι κι ένα πουλάκι πέρασε και το συχνορωτάνε: «Πουλί, πώς πάει ο πόλεμος, πώς οι δημοσκοπήσεις»; «Μπροστά πηγαίνει το ΠαΣοΚ, πίσω πάει ο Αλέξης και παραπίσω ο Περισσός με τα πανό στα χέρια». Ο προβολέας εστιάζει στους κορυφαίους: Ο ΣυΡΙΖΑ και το ΠαΣοΚ, τα δυο βουνά μαλώνουν το ποιο να ρίξει τη βροχή, το ποιο να ρίξει χιόνι. Το 'να τραβάει στα δεξιά και στα ζερβά ο άλλος ενώ στη μέση αχνιστή λαμποκοπά η κουτάλα.

Και η τραγωδία κορυφώνεται με την απόσυρση του χορού στα χορευτικά κέντρα, ενώ μέσα στην αμηχανία ο από μηχανής θεός μηχανεύεται νέους τρόπους μηχανικής διάσωσης του συστήματος. Πράγματα για τα οποία θα ήταν πλεονασμός να ξεοδεύουμε δημοσιογραφικό χαρτί. Ιδίως, σκεπτόμενοι ότι στις 17/6/1952 ιδρύθηκαν δύο εργοστάσια (σε Λάρισα και Βόλο) κατασκευής δημοσιογραφικού χάρτου από το άχυρο του Θεσσαλικού κάμπου!...

Δις Κοιλιογέννητη

Πολυμετοχικός, το ανώτερο στάδιο της ξεφτίλας

✓ Η διαδικασία για τη διαχείριση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων της ποδοσφαιρικής Λίγκας έδειξε σε όλο τους το μεγαλείο τις κόντρες που υπάρχουν στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Οι 16 ομάδες δεν κατάφεραν να βρουν μια συνηταμένη και το αποτέλεσμα ήταν οι 14 να προχωρήσουν σε κεντρική διαχείριση και συμφωνία με τη Νονα και τον Alpha, ενώ Ολυμπιακός και Ξάνθη επέλεξαν το δικό τους δρόμο και τη συμφωνία με την κρατική NET. Η συμφωνία των «14» μέχρι την τελευταία στιγμή ήταν στον αέρα και κλειδώσε όταν η διοίκηση του Παναθηναϊκού (για να έρθει σε κόντρα με τον Κόκκαλη) αποφάσισε να πει όχι στην προσφορά της NET και να συμμετάσχει στην κεντρική διαχείριση των τηλεοπτικών δικαιωμάτων, παρά το γεγονός ότι το ποσό που θα πάρουν οι πράσινοι είναι περίπου 700.000 ευρώ μικρότερο από αυτό που του είχε προτείνει το κρατικό κανάλι.

Δεν μας ενδιαφέρει το οικονομικό μέρος της συμφωνίας, αφενός γιατί δεν θα μπουν φράγκα στη δική μας τσέπη και αφετέρου γιατί δεν πιστεύουμε ότι τα φράγκα που θα πάρουν οι ανδιστελείς εργάτες του ελληνικού ποδοσφαίρου θα τα χρησιμοποιήσουν για να ενισχύσουν το ρόστερ των ομάδων τους, όπως προσπαθούν να μας πείσουν. Αυτό που θα πρέπει να τονιστεί είναι η προσπάθεια της διοίκησης του Παναθηναϊκού να ηγηθεί της Λίγκας, την οποία μέχρι πρότινος έλεγχαν οι ερυθρόλευκοι. Ας θυμηθούμε ότι η Λίγκα στήριξε στις πρόσφατες εκλογές της ΕΠΟ τον Γκαγκάτση, τον οποίο οι πράσινοι με ανακρίβεια σαν εχθρό τους, και ότι μέχρι σήμερα οι επιθυμίες του Κόκκαλη ήταν διαταγή για τη Λίγκα.

Με την απόφασή τους να μπουν στο καθεστώς της κεντρικής διαχείρισης οι πράσινοι θεωρούν ότι «αδειάζουν» τον Κόκκαλη και είναι πλέον αυτοί που έχουν τον πρώτο λόγο στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Θεωρώ λανθασμένη την τακτική τους, γιατί το «εργαλείο» που καθορίζει τις εξελίξεις στο παρασκήνιο είναι οι φωσφορίζε, οι οποίοι ελέγχονται από την ΕΠΟ, συνεπώς εκεί τον πρώτο λόγο τον έχει ο Κόκκαλης. Αφετέρου, γιατί οι ανδιστελείς εργάτες δεν κάνουν μακροχρόνιες συμφωνίες

ες και αλλάζουν

γραμμή πλεύσης ανάλογα με τα προσωπικά τους συμφέροντα, τα οποία πολλές φορές έρχονται σε αντίθεση ακόμη και με τα συμφέροντα της ομάδας τους. Σήμερα είναι με τους πράσινους, γιατί τους «εξυπηρέτησαν» και έβαλαν περισσότερα φράγκα στην τσέπη τους από τα τηλεοπτικά, τίποτα όμως δεν τους απαγορεύει αύριο να τους πουλήσουν και να πάνε με τον Κόκκαλη για να έχουν βοήθεια από τους φωσφορίζε. Από τη στιγμή που η διοίκηση του πολυμετοχικού δεν μπορεί να καθορίσει μια δική της πολιτική, αλλά ετεροκαθορίζεται, πηγαίνοντας πάντα αντίθετα από τις επιλογές του Κόκκαλη, ο Παναθηναϊκός θα έρχεται δεύτερος και καταϊδρωμένος.

Το δεύτερο σημείο που με οδηγεί να είμαι αρνητικός στη συμφωνία που υπέγραψε η Λίγκα είναι ότι τη μερίδα του λέοντος στις τηλεοπτικές μεταδόσεις θα έχει το συνδρομητικό κανάλι και συνεπώς για να μπορούμε να δούμε τους αγώνες του πρωταθλήματος θα πρέπει να βάλουμε το χέρι στην τσέπη. Οι διοικήσεις για μια ακόμη φορά δείχνουν ότι έχουν γραμμένους τους οπαδούς των ομάδων τους και το μοναδικό πράγμα που τους ενδιαφέρει είναι να βάζουν φράγκα στην τσέπη. Ο Κόκκαλης, εκτός από την εξασφάλιση μιας πολύ καλής συμφωνίας με τη NET (θα πάρει περίπου 400.000 ευρώ περισσότερα από αυτά που θα έπαιρνε αν έμπαινε στο καθεστώς της κεντρικής διαχεί-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ



ρισης), μπορεί να πουλήσει και εκδούλευση στους ερυθρόλευκους οπαδούς, ότι τους παρέχει τη δυνατότητα να βλέπουν σε ζωντανή μετάδοση και τζάμπα όλους τους εντός έδρας αγώνες της ομάδας τους. Επικοινωνιακά αυτό έχει μεγάλο αντίκτυπο, όχι μόνο στους ερυθρόλευκους οπαδούς αλλά και στην πλειοψηφία των φιλάθλων που θέλουν να δουν έναν ποδοσφαιρικό αγώνα. Αν μάλιστα ο Βαλβέρδε καταφέρει και στρώσει αγωνιστικά την ομάδα του, σε πελάγη ευτυχίας θα πλέει ο πρόεδρος, αφού όλος ο φίλαθλος κόσμος θα απολαμβάνει τις νίκες του γαύρου. Οσο για εμάς τους βάζελους, έναν ακόμη μαύρο χειμώνα θα περάσουμε.

✓ Οι γκελες που κάνουν οι τρεις ομάδες του ΠΟΚ στο πρωτάθλημα μπορεί να του προσοδίδουν βαθμολογικό ενδιαφέρον, δεν έχουν καταφέρει όμως να αλλάξουν τη μίζερη αγωνιστική εικόνα που αυτό παρουσιάζει τα τελευταία χρόνια. Εχουν ολοκληρωθεί οι επτά πρώτες αγωνιστικές του πρωταθλήματος και το δείγμα γραφής μας επιτρέπει να πούμε κάποια πράγματα για τη μπάλα που βλέπουμε ή καλύτερα για τη μπάλα που δεν βλέπουμε. Κοιτάζοντας τη βαθμολογία, εκτός από την πρωτιά που είναι καταραμένη από τους γαύρους, στις επόμενες θέσεις ακολουθούν ΠΑΟΚ, Ξάνθη, Εργοτέλης, πέμπτος και χλωμός ο πολυμετοχικός και στην όγδοη θέση η κιτρινόμαυρη

παιδική χαρά του Νικολαΐδη.

Με βάση το βαθμολογικό πίνακα μπορούμε να πούμε ότι κάτι νέο γεννιέται στο ελληνικό ποδόσφαιρο και ότι άρχισε η περίοδος αμφισβήτησης της κυριαρχίας του ΠΟΚ. Στο αγωνιστικό επίπεδο όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά. Η ψαλίδα ανάμεσα στις ομάδες έχει μικρύνει, αυτό όμως δεν αφεύεται στην ανάκαμψη των μικρών, αλλά στην πτώση των μεγάλων. Αναφερόμαστε κυρίως στον Ολυμπιακό και τον Παναθηναϊκό, αφού για την ΑΕΚ τα άσχημα μαντάτα άρχισαν από το καλοκαίρι, όταν ολοκληρώθηκε το ρόστερ της. Οι αιώνιοι και ιδιαίτερα ο πολυμετοχικός έριξαν αρκετά φράγκα στην αγορά, όμως μέχρι σήμερα οι παίχτες που απέκτησαν όχι μόνο δεν κάνουν τη διαφορά, αλλά και αμφισβητούνται από την πλειοψηφία των οπαδών. Η κατάσταση έχει δυσκολέψει αρκετά για τους πράσινους, που δείχνουν ότι για μια ακόμη χρονιά χάνουν τη μάχη του τίτλου, και τους κιτρινόμαυρους, που ξαναγυρίζουν στα πέτρινα χρόνια και στις εμψύλιες διαμάχες, ενώ για τους ερυθρόλευκους η πρωτιά και η κατάκτηση του τίτλου θα έχει σαν αποτέλεσμα να «ξεχαστούν» οι άσχημες εμφανίσεις. Προς το παρόν, κερδισμένος βγαίνει ο ΠΑΟΚ, που μετά από πολλά χρόνια δείχνει ότι διαθέτει μια μέτρια αλλά αξιόπιστη για το ελληνικό πρωτάθλημα ομάδα, που θα του επιτρέψει να πάρει από τον μισητό αντίπαλο Αρη τα σκήπτρα της πρώτης ομάδας στη Θεσσαλονίκη και να διεκδικήσει τη δεύτερη θέση που οδηγεί στο Champions League (με πολύ μικρές πιθανότητες να τα καταφέρει).

Κος Πάπιας
papias@eksegarsi.gr

ΥΓ1: Αν συνεχίσει ο σ. Σπύρος να πηγαίνει γήπεδο, προβλέπω ότι ο πολυμετοχικός θα κινδυνέψει με υποβιβασμό. Σε δυο αγώνες πήγε τη φετινή χρονιά, με Ηρακλή και Εργοτέλη, και αντί να φτάσουμε στην κορυφή, πήραμε ένα βαθμό με το ζόρι. Τείνει να ξεληθεί σε μεγαλύτερο γκαντέμη και από το Μητσοτάκη...



■ ΟΥΛΙΕΝΤΕΛ

Το σύμπλεγμα Μπάαντερ-Μάινχοφ

Είθισται οι νικητές να γράφουν την Ιστορία. Η δράση της RAF δεν μπορούσε να αποτελέσει εξαίρεση. Η γερμανική αστική τάξη, μέσω αυτής της γιγαντιαίας, πανάκριβης κινηματογραφικής υπερπαραγωγής, αποπειράται, στα σοβαρά αυτή τη φορά, να ενσωματώσει το «φαινόμενο Μπάαντερ-Μάινχοφ» στη λογική και την πολιτική της αντιληψη.

Για όσους γνωρίζουν πρόκειται για ύβριν. Υβριν απέναντι στους δολοφονημένους των Λευκών κελιών του Σταμχάιμ, που ο Ούλι Εντελ και ο παραγωγός του θεωρούν ότι μάλλον αυτοκτόνησαν. Υβριν απέναντι στην ιδέα της βίας ως μαμής της ιστορίας. Υβριν, τέλος, γιατί μόνο η Ιστορία δικαιούται να τοποθετείται για το αδιέξοδο ή μη ενός αγώνα και όχι μικρόνες, «αγράμματο» χολιγουντιανοί παραγωγοί.



Όσοι δεν γνωρίζουν ενδέχεται να θεωρήσουν την ταινία αυτή μια αντικειμενική καταγραφή της πρόσφατης γερμανικής ιστορίας. Μόνο επειδή δεν κρύβεται η απροκάλυπτη αστυνομική και κρατική βία; Μόνο επειδή όλα γίνονται στο φόντο της παραγμένης δεκαετίας του '60 (πόλεμος του Βιετνάμ, δολοφονία του Μ. Λ. Κινγκ κ.λπ.); Πόσο όμως αντικειμενική, όταν αποσιωπάται π.χ. το γεγονός ότι ο απαχθείς τότε πρόεδρος των βιομηχάνων Χανς Μάρτιν Σλέιερ υπήρξε αξιωματούχος των Ναζί; Πόσο αντικειμενική, όταν ο Αντρέας Μπάαντερ παρουσιάζεται σαν γενναίος μεν αλλά εξαλλος, ανεγκέφαλος, φαλλοκράτης; Πόσο αντικειμενική, όταν η Μάινχοφ παρουσιάζεται να γονατίζει και να «αυτοκτονεί» κάτω από το βάρος των επιλογών της; Πόσο αντικειμενική, όταν αποσιωπάται η απόπειρα δολοφονίας της Ιργκμαρ Μέλερ, που ευτυχώς επέζησε, αλλά μαχαίρωθηκε το ίδιο βράδυ που «αυτοκτόνησαν» οι Μπάαντερ, Ράσπε και Ενσλιν; Πόσο αντικειμενική, όταν δεν δίνεται ούτε σε μια στιγμή το ιδεολογικό στίγμα αυτών των ανθρώπων που ήταν κομμουνιστικό; Πόσο αντικειμενική, τέλος, όταν επιχειρείται η –με το γάντι είν' αλήθεια– ψυχολογική και ηθικολογική ερμηνεία της Ιστορίας;

Είναι γεγονός ότι η δεκαετία του '60 καλλιέργησε μεγάλες προσδοκίες στο αριστερό και προοδευτικό κίνημα της εποχής. Η RAF, με μια ιδιαίτερη «γερμανική» συνέπεια, πάλεψε μέχρι το τέλος γι' αυτά τα οράματα. Η δράση της μπορεί να αντιστοιχηθεί άνετα με εκείνη του Τσε Γκεβάρα. Απεμπόλησαν την ευμάρεια του δυτικού τρόπου ζωής, όπως και κείνος απαρνήθηκε υπουργικούς θώκους στην Κούβα για να δολοφονηθεί μόνος στα βουνά της Βολιβίας, εγκαταλελειμένος από «συντρόφους» και φίλους. Αν η RAF δρούσε στη Λατινική Αμερική, δεν θα τους γνωρίζαμε σαν «τρομοκράτες», παρά ως κάτι σαν Τουπαμάρος, μόνο και μόνο επειδή θα είχαν μεγαλύτερη κοινωνική αντιστοιχία. Από μια άλλη άποψη, η «ομάδα Μπάαντερ-Μάινχοφ» αποτελεί ασφαλώς την αντιφασιστική συνείδηση της σύγχρονης γερμανικής κοινωνίας. Τη συνεισφορά της αυτή καμιά παραχάραξη της Ιστορίας δεν μπορεί να αποσιωπήσει. Γιατί από την ίδρυσή της η RAF θεώρησε ιστορικό της χρέος τον αγώνα κατά της επαπειλούμενης αναβίωσης του ναζιφασισμού στη

Η «Κ» ήταν εκεί

Παγκράτι – Λαύρα Αργυρούπολης 1-0 (Αθηνών)
Αγία Παρασκευή – Παναχαϊκή 1-1 (Γ' Εθνική)

Δυο αγώνες ποδοσφαίρου παρακολουθήσαμε το Σαββατοκύριακο και οι δυο κρίθηκαν στις καθυστερήσεις. Οι μαυροκόκκινοι της Αθήνας κατάφεραν στην τελευταία κυριολεκτικά φάση του αγώνα να πετύχουν γκολ και να πάρουν τους τρεις βαθμούς, συνεχίζοντας να είναι αήττητοι στον 1ο όμιλο της Β' Αθηνών, ενώ οι μαυροκόκκινοι της Αχαΐας πέταξαν δυο βαθμούς και την πρώτη θέση του βαθμολογικού πίνακα, αφού κατάφεραν να δεχτούν γκολ στις καθυστερήσεις του αγώνα. Στα αξιοσημείωτα του αγώνα ήταν η παρουσία των οπαδών της Παναχαϊκής (περίπου 350-400) και τα 15 ευρώ που πληρώσαμε το εισιτήριο του αγώνα, αντί για τα 10 ευρώ που έχει συνήθως στους αγώνες της Γ' Εθνικής. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το απαράδεκτο γήπεδο και την άθλια συμπεριφορά των μπάτσων δικαιολογεί την αντίδραση των πιστοφίλων της πατρινης ομάδας να ξηλώσουν ένα μεγάλο αριθμό καθισμάτων. Ας το καταλάβουν. Οσοι αντιμετωπίζουν τους οπαδούς σαν ζώα πρέπει να γνωρίζουν ότι αυτοί θα αντιδρούν σαν ζώα.

Εξεχαστική επιτροπή

Να ενεργοποιηθούμε πριν ανεργοποιηθούμε

Agina davom, pilentse som, agina ishtom sfinentse som (όταν δίνω είμαι πουλάκι, όταν ζητάω είμαι γουρουνάκι - πομάκινη παροιμία) για την τρέχουσα οικονομική κρίση

◆ Δεν γίνεται αλλιώς σου λένε, τελείωσε./ Ας πάει να μας κόβουνε εμένα εσένα/ τα λειβάδια και τις φάμπρικες λουρίδες/ κι ας μην αφήσουνε τον αγέρα όχι προβιά/ μα ούτε ίσκιο του συννέφου./ Του κάκου σου εξήγώ, τι να την κάνεις την εξήγηση σα δεν έχεις/ το νεφρί να στήσεις στα περάσματα μυδράλιο/ τη ραχοκοκαλιά σου/ να τους γαζώσεις/ ρίχνοντας απάνω τους και το στερνό σου κότσι/ κι ας πάει να γεμίσει ο τόπος φλύκταινες/ πελεκουδία ενέδρες σακατεμένα ασβεστοκάμινα/ προσευχές τα ρέστα του εισιτηρίου μου/ το μισό κορμί σου μια οργιά φυτίλι/ που όλο τριβεται απάνω μου και δε λείει ν' ανάψει. (Εκτωρ Κακναβάτος: «Τοπίο με φλύκταινες»).

◆ Απεικασμός τοπίου ισχνού/ αένας φωνές δημηγορούουν/ στην εκκλησία του δήμου.

◆ Για μη απαραβίαστα έκανε λόγο ο Χαμούρα Α' (όπου άλεφ= βόδι). Συνεπώς παρα-βίασιμα, εξού και βιασμός, δηλαδή gamistus without salio.

◆ «... η κυβέρνηση πρέπει να εκπονήσει ένα συγκεκριμένο σχέδιο τόνωσης (χρηματοδοτικής και όχι μόνον) της παραγωγικής δραστηριότητας, ενίσχυσης της επιχειρηματικής δραστηριότητας, των κλάδων που κινούν την οικονομική ανάπτυξη της χώρας».

(ΗΜΕΡΗΣΙΑ, 29/10/08). Ζητάνε πολλά; Τα θέλουν (σχεδόν) όλα.

◆ «Κλαίγονται» οι θιασάρχες για την κρίση (= λιγότερα εισιτήρια). Ε, βάλτε 10-15 ευρώ το εισιτήριο, μάγκες, να δείτε πως «πάει ο κόσμος θέατρο»...

◆ Όχι μόνο κλαίγονται αλλά θέλουν και (μερική) κρατική χρηματοδότηση οι ασφαλιστικές εταιρίες. (Τους γ...).

◆ Τι χειραφίς ήταν αυτές με τον Γιωργάκη από κάποιους απολυμένους;

◆ Επιτροπές κατά της ακριβείας, λέει η ΚΟΕ. Πιασάρικο αλλά, επειδή είμεθα κακεντρεχείς και φιλόποιοι -άμα δε και φιλιπποί- μήπως αυτές γίνουν από Φλεβάρη μεριά επιτροπές εκλογικής στήριξης του ΣΥΡΙΖΑ;

◆ Βλέπουμε «επιτροπές», «λαϊκές αντεπιθέσεις» και πλείστα όσα ηχηρά και τη μόνη λέξη που δεν βλέπουμε είναι απεργία. Τσούζει.

◆ Νάτη και η «μαρξιστική» ανάλυση της ΚΟΕ: «η κυβέρνηση προμοδοτεί την αισχροκέρδεια των καρτελ».

◆ «Κάποια» πράγματα «εξέχασε» η εφημερίδα της ΚΟΕ (17/10/08) στην παρουσίαση του «τρίτου πόλου» (βλ. Σύνθια Μακ Κίνεϊ) στις αμερικάνικες εκλογές.

◆ Αλήθεια, πού ακριβώς απευ-

θύνεται το σημείωμα «Με ποια γραμμή η Αριστερά απέναντι στην κρίση;» που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα της ΚΟΕ; Γιατί, απόσο ξέρουμε, ο ΣΥΝ και το Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς είναι «κατασταλαγμένοι» από καιρό...

◆ 700 εκ. ευρώ «σχεδιάζει» να δώσει η κυβέρνηση για το θέμα της ανεργίας. Όχι στους άνεργους - για την ανεργία...

◆ Μωρέ, να πάμε να δούμε τον κ. τενόρο (Ρολάντο Βηγιαζόν) αλλά τα εισιτήρια τιμώνται από 40 έως 120 ευρώ (πλάκα με κάνεις, τώρα;).

◆ Μαύρος πάγος: Είσι ντισι αγέρωχοι κι αγέραστοι.

◆ Δεν το πιάσαμε το νόημα της «ταινίας 4 έως 7 λεπτών σε λιγότερο από 48 ώρες και 30 λεπτά».

◆ Οι γυναίκες, λέει, προτιμούν Ομπάμα. Μάλλον την έχει μεγάλη (την προοπτική να βγει πρόεδρος).

◆ Ο Καραμανλής στη Ντόχα κάνει στρόφι για να μην μυρίζει του Βατοπεδίου η μπόχα.

◆ Νάτος και ο παπαγάλος (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 29/10/08) που υπερασπίζεται τα οδικά φοροπηκτικά μέτρα της κυβέρνησης (ο κ. επιστήμονας...).

◆ Ακου «γέρος της δημοκρατίας» ο «θέλωμεν και την βασιλείαν, θέλωμεν και την λαοκρατίαν»...

◆ Αλληλεγγύη στην απεργία πείνας των φυλακισμένων.

◆ Ε, κι επειδή έβγαλε βιβλίο ο Νικολουτσόπουλος, θα σταξεί η ουρά του γαϊδάρου;

◆ Έχουμε και λέμε: πρωταθλητής χειμώνας ο... στο τέλος ανακηρύσσεται πρωταθλητής ο Ολυμπιακός. Οποία μονοτονία.

◆ Θα μπορούσε να είναι η παπαριά της εβδομάδας: «Στην 20ετία ΠΑΣΟΚ μειώθηκαν οι εισοδηματικές ανισότητες».

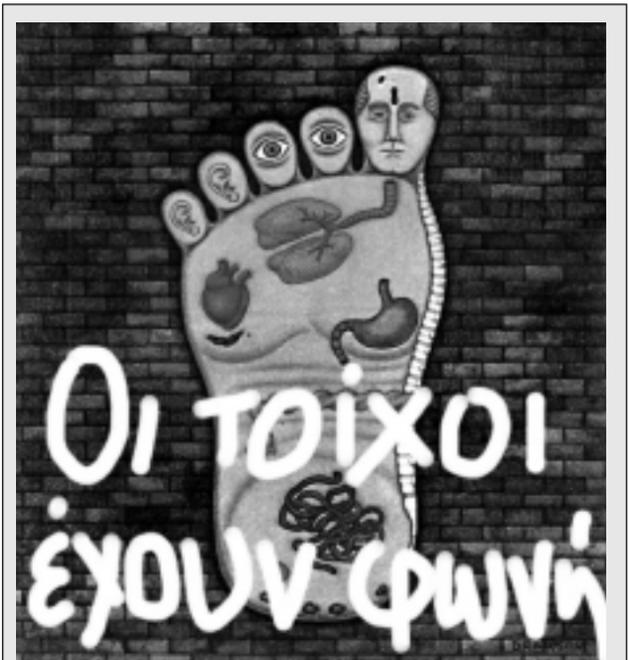
◆ Κουφρή(;) αγγελία: «Επιστολές πολιτικών προσφύγων Ζαχαριαδικών».

◆ Ευκαιρία βρήκε ο Καρκαγιάννης να «κηρύξει» πάλι την «εθνική ενότητα».

◆ Δίνουμε παραφρασμένους (μέχρι αηδίας) τίτλους εφημερίδων: «Η γαύρη πίπα της ανεργίας», «πόθεν ει(σ)χεσες σε κραχτικούς λειτουργούς», «Σήμερα έκθετο 27/10/1940», «Επικίνδυνη φθίση για την ώρα», «Όχι στην μπλουζοκρατία - ναι στη τζαζ», «Σε τζιναγερό καλεί τους απολίτικους ο Παπουτς-Λιάς», «Τέσσερις μάρκες-καζίνο - για εξοδήματα - ψαραγορά».

◆ Εσείς ποια πίπα προτιμάτε: Της ειρήνης (ή της...).

Βασίλης



◆ Οι δεσμεύσεις μας γίνονται πράξη. Μπροστά με σχέδιο και αποφασιστικότητα (ΝΔ)

Σε συνελευση της Νουδούλας στο Ηράκλειο (έχει αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες το κόμμα των ξεσαλωμένων λαμόγιων) μίλησε ο υπουργός Χατζηδάκης. Και είτε ο άνθρωπος το αυτονόητο. Εμείς, είτε, όταν λέγαμε ότι θα σώσουμε την Ολυμπιακή, αυτό που κάνουμε τώρα εννοούσαμε. Όπως και όταν λέγαμε ότι θα σώσουμε το ασφαλιστικό σύστημα, αυτό το τερατούργημα (δεν το είπα ακριβώς τερατούργημα) που γίνεται τώρα εννοούσαμε. Αρα σωστά λέει το σύνθημα ότι οι δεσμεύσεις μας γίνονται πράξη. Τι θα μπορούσαμε να του απαντήσουμε εμείς; Χίλια δικά έχει το ξενέρωτο λαμόγιο. Τα αντλεί από τους άλλους. Από τους δήθεν υπερασπιστές των συμφερόντων των εργαζομένων της Ολυμπιακής. Που μιλάνε για σκληρό αγώνα και περιορίζονται σε ανέξοδα χάπενινγκ. Αλλά λένε και άλλα εννοούν δηλαδή. Σοί πάει το βασίλειο. Το βασίλειο της αστικής ιδεολογίας. Σημείωση: ο μόνος που νοηγήθηκε σφρόδρα από το σύνθημα της Νουδούλας στο Ηράκλειο ήταν ο επιτυχημένος πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης. (Συνώνμη, αν ήμασταν στο ΠΑΣΟΚ - λέμε τώρα - ή αν ήμασταν αριστερές ουρές του ΠΑΣΟΚ, όπως «Ξεκίνημα» π.χ., θα αποκαλούσαμε τον Σημίτη σύντροφο;); Διότι -λέει ο κοντός- μόνο αυτός μπορεί να ισχυρίζεται ότι είχε (και έχει;) σχέδιο για την Ελλάδα. Και για την Ολυμπιακή. Τα ίδια ακριβώς θα έλεγε και θα έκανε. Με σχέδιο σωστό όμως. Γιατί οι δεξιοί δεν ξέρουν καλό σχέδιο.

◆ Ασφαλείς αγορές στην Ευρώπη. Το δίκιο σου δεν έχει σύνορα (Ευρωπαϊκό Κέντρο Καταναλωτή)

Ερώτημα πρώτον: Τι εννοούν με το ασφαλείς; Δηλαδή, ενδέχεται οι αγορές να είναι ανασφαλείς; Και τι είναι ασφαλείς αγορές; Αγορές που θα σέβονται την ποιότητα. Που δεν θα κερδοσκοπούν. Που θα έχουν ένα «λογικό» κέρδος. Το γελάτε, αλλά κάνετε λάθος. Ναι, μπορεί το ψάρι να γίνει κρέας, το έκανε ο Χριστός. Ναι, ο θάνατος μπορεί να σε οδηγήσει σε χαρέμι, το είπε ο Μακάμθ. Ναι, το σαρκοφάγο μπορεί να τρέφεται με καρτότα, το λέει ο χορτοφαγικός σύλλογος αγρίων ζώων. Ναι, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα μπορεί να λειτουργήσει υπέρ των φτωχών, το λέει σοβαρά ο ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί και το Ευρωπαϊκό Κέντρο Καταναλωτή να μη πει την παπαριά του; Τρέχουν τίποτε προγράμματα, παιδιά;

◆ Υπάρχει τρόπος να επουλωθούν οι πληγές του κόσμου. Οσο υπάρχουν άνθρωποι (Ελληνικός Ερμηθός Σταυρός)

Από όλους αυτούς, λοιπόν, τους θαυματοποιούς, οι οποίοι -όπως είδαμε και παραπάνω- «οραματίζονται» απίθανα πράγματα (το μόνο «θαύμα» που θεωρούν ανέκδοτο είναι η ανατροπή του καπιταλισμού και ας έχει ιστορικά πραγματοποιηθεί) οι μόνοι που έχουν δίκιο είναι οι σύγχρονοι διαχειριστές του Ερμηθού Σταυρού. Σου λένε οι άνθρωποι -και σωστά- ότι όσο υπάρχουν άνθρωποι δεν μπορεί, ρε αδερφέ, είναι αδύνατον να μην υπάρχουν και κάποια κοροϊδα. Οπότε βουρ.

◆ ΛΑΟΣ: Για όσους ξέρουν να επιλέγουν

Να κι ο Γιώργος. Βγήκε στην αγορά, στο παζάρι. Όλοι οι έμποροι διαφήμιση κάνουν. Το ίδιο κάνει κι αυτός. Όλοι οι καλοί έμποροι χωράνε στις ασφαλείς αγορές της Ευρώπης. Πολύ περισσότερο που ο πρόεδρος Γιώργος ανήκει στην κατηγορία των πετυχημένων, των αυτοδημιούργητων. Σαν το γιο του ταχυδρόμου ένα πράμα. Γι' αυτό οι δυο τους αγαπιούνται σφόδρα. Είναι και αυτό μέσα στους κανόνες της υγιούς αγοράς. Ο σωστός έμπορος Γιώργος, λοιπόν, για να αυξήσει το τζίρο παινεύει τον καταναλωτή. Θεμιτό είναι και αυτό στην αγορά. Διότι ο πελάτης έχει πάντα δίκιο. Ειδικά όταν πρόκειται για εθνικόφρονα πελάτη. Που θα φωνάζει πάντα ελληνικά, ανόθευτα προϊόντα. Η αγορά, λοιπόν, φίλοι μου, είναι το παν. Οι νόμοι της, οι αξίες της, οι λειτουργίες της. Και έρχεται και οικονομικό τσουνάμι. Και τους κοιτάμε ακόμα.

χώρα που ήδη τον είχε εκθρέψει μια φορά.

Σίγουρα δεν μπορεί να γίνει αποτίμηση εν συντομία μιας τέτοιας πολιτικής δράσης που μάλιστα παρόμοια της υπήρξε σε πολλές χώρες. Μπορούμε όμως να αποτιμήσουμε αυτή την ταινία. «Μικρή» από κάθε άποψη, μπορεί να καυχήθει μόνο για τα μεγάλα πλήθη και την πλούσια αναβίωση των δεκαετιών του '60 και του '70. Θα παίζει τον ύπουλο ρόλο της, όμως ένα δεν μπορεί να κάνει. Να αμαυρώσει την εικόνα αυτών των Ανθρώπων που με τη δράση τους επαναπροσδιόρισαν τις έννοιες της αλληλεγγύης, της αυταπάρνησης, του μέχρι το τέλος αγώνα ενάντια στην αστική τάξη και τον ιμπεριαλισμό.

■ ΜΑΤΕΟ ΓΚΑΡΟΝΕ

Γόμορρα

Μια καλή στιγμή της φετινής κινηματογραφικής σεζόν και του Ιταλικού σινεμά, προπάντων όμως μια ταινία που θρυσματίζει την καλογουαλισμένη βιτρίνα της γειτονικής χώρας, αυτό είναι τα «Γόμορρα». Ενα σύνθετο παζλ και χρονικό της δράσης της Καμόρα στα βόρεια της Νάπολης, μια τοιχογραφία της φτώχειας, της ανεργίας, της αμορφωσιάς, της υπανάπτυξης, του πρωτογονισμού και εν τέλει της εγκληματικότητας στην οποία έχει καταδικάσει το «κράτος της Ρώμης» τον ιταλικό νότο. Αν δει κανείς το θέμα συνειρμικά, όλη αυτή η δραστηριότητα με αντικείμενο τα ναρκωτικά, την πορνεία, τα τοξικά απόβλητα κ.λπ. είναι η μόνη διέξοδος που επιφυλάσσει ο καπιταλισμός για τα φτωχότερα και περιθωριακά τμήματα της κοινωνίας όπου γης. Στην πραγματικότητα πρόκειται για το ίδιο φαινόμενο είτε μιλάμε για τα γκέτο του Παρισιού, το κέντρο της Αθήνας, τις βραζιλιάνικες φavelas κ.ο.κ.

Θα μπορούσε να δει κανείς τα «Γόμορρα» σαν μια ακόμη γκανγκοτερική ταινία. Όμως δεν είναι ακριβώς έτσι. Ο Γκαρόνε, βασισμένος στο ομώνυμο βιβλίο του δημοσιογρά-



φου Ρομπέρτο Σαβιάνο, δημιουργεί μια λιτή, αυθεντική, ρεαλιστική ταινία, που δεν διατάζει να πει την αλήθεια σ' όποιον θέλει να την ακούσει. Αν πάλι κάποιος δεν έχει μάθει να ρωτάει ποτέ το γιατί, τότε δεν θα πάει πέρα από την επιφάνεια των ωμοτήτων που βλέπει.

Είναι κρίμα που ο Ματέο Γκαρόνε, παρά τις εμφανείς ικανότητες του στη διαχείριση της εικόνας, των πλάνων και των ηθοποιών, πλατειάζει σε πολλά σημεία της ταινίας του και χάνει το ρυθμό και το στόχο του, ειδικά στο πρώτο μέρος. Δεν θα δούμε επίσης την διαπλοκή του οργανωμένου εγκλήματος με το κράτος. Αυτό θα μπορούσε να εκληφθεί ως διδακτισμός και προφανώς δεν είναι στις προθέσεις ούτε του Γκαρόνε ούτε του Σαβιάνο. Καταφέρνει παρολαυτά να απεικονίσει τη σύγχρονη Μαφία, τη διασύνδεση και την επιρροή της με τον περιθωριακό φτωχόκοσμο του ιταλικού νότου, έτσι όπως δεν την έχουμε δει ποτέ ως τώρα. Και αυτό είναι ό,τι αξίζει σ' αυτή την ταινία.

■ ΓΕΡΖΙ ΣΚΟΛΙΜΟΦΣΚΙ

Τέσσερις νύχτες με την Άννα

Επιστροφή, μετά από δεκαεπτά χρόνια, ενός αξιολογού κινηματογραφιστή, έστω κι αν η παρούσα ταινία του δεν είναι ιδιαίτερα σημαντική.

Η μελαγχολία της μοναξιάς και του ανομολόγητου έρωτα περιγράφονται από τον Σκολιμόφσκι με μια πρωτότυπη και ενδιαφέρουσα αφήγηση, καθώς ο θεατής παρακολουθεί έναν περιθωριακό νέο σε μια αποξενωμένη επαρχιακή πόλη να βιώνει στα όρια ενός συγκινητικού παραλογοισμού την αγάπη του για μια νοσοκόμα, εισβάλλοντας τις νύχτες στο σπίτι της και προσπαθώντας να δώσει νόημα στη δική του ζωή. Η ταινία για τις ευαίσθητες ποιητικές εμμονές που γίνονται αντικείμενα όχι μόνο χλευασμού αλλά και της κρατικής βίας μερικές φορές...

Ελένη Σταματίου

✓ **Αφιέρωμα σε σχετικά άγνωστες ταινίες του ευρωπαϊκού κινηματογράφου παρουσιάζεται στην αίθουσα "Αφραία" από τις 30/10 ως τις 5/11. Αξίζει να πληροφορηθείτε τις καθημερινές προβολές, αφού είναι γνωστό ότι στα αφιερώματα ανακαλύπτει κανείς αξιολογές ταινίες που δεν πρόκειται να προβάλλουν τα κυκλώματα διανομής.**



Αριστερά: Το «Dignity» φτάνει στο λιμάνι της Γάζας. Δεξιά: Ο μικρός Σαέντ στο λιμάνι της Λάρνακας, αποχαιρετά τους φίλους που αναχωρούν για την πατρίδα του.

■ Το «Dignity» έφτασε στο λιμάνι της Γάζας με 27 επιβάτες

Ο αποκλεισμός της Γάζας έσπασε για δεύτερη φορά

We've done it again! Τα καταφέραμε πάλι. Μ' αυτόν τον πανηγυρικό τίτλο το Free Gaza Movement ανακοίνωσε την περασμένη Τετάρτη, ότι το «SS Dignity» εισήλθε στις 8:10' το πρωί της ίδιας μέρας στο λιμάνι της Γάζας, μεταφέροντας 27 άτομα (επιβάτες και πλήρωμα).

Μετά το ιστορικό πρώτο ταξίδι του περασμένου Αυγούστου, όταν τα ελληνικά καΐκια «Αγ. Νικόλαος» και «Δημήτρης Κ» έσπασαν τον αποκλεισμό της Γάζας μετά από 41 χρόνια, μεταφέροντας 44 εθελοντές από 17 χώρες, ο αποκλεισμός σπάει για δεύτερη φορά. Αυτή τη φορά το ταξίδι ήταν πιο άνετο και κράτησε το μισό χρόνο (άλλο δυο βιαστικά μετασκευασμένα ψαροκάικα και άλλο μια θαλαμηγός, έστω και λίγο παλιά). Οι απειλές από τους Σιωνιστές, όμως, ήταν οι ίδιες.

Ασκήσαν πίεση στην κυπριακή κυβέρνηση, η οποία δεν ενέδωσε και έκανε και αυτή τη φορά αυτό που είχε υποχρέωση να κάνει: εξέδωσε τον απόπλου που ζητήθηκε για ένα νόμιμο προορισμό, τη Γάζα, αφού πρώτα πραγματοποιήσει όλους τους νόμιμους ελέγχους στο πλοίο. Απειλήσαν (μέσω «διαρροών» στον ισραηλινό Τύπο) ότι θα βυθίσουν το πλοίο ή θα το σύρουν στη Χάιφα και θα συλλάβουν όλους τους επιβαίνοντες. Στο τέλος, εξέδωσαν μια ανακοίνωση σύμφωνα με την οποία αν το υπό σημαία Γιβραλτάρ (δηλαδή

Ηνωμένου Βασιλείου) «Dignity» παραβιάσει τα ισραηλινά χωρικά ύδατα, θα αιχμαλωτιστεί και οι επιβάτες του θα συλληφθούν. Όμως, η διαδρομή από Λάρνακα σε Γάζα δε διέρχεται από ισραηλινά χωρικά ύδατα. Από τα κυπριακά μπαίνει στα διεθνή και από εκεί κατευθύνει στα χωρικά ύδατα της Γάζας. Και αυτή τη φορά, λοιπόν, δεν πραγματοποιήσαν την απειλή τους και το «Dignity» έφτασε κανονικά στον προορισμό του. Οι Σιωνιστές περιορίστηκαν στα «τσαλιμάκια» που έκανε ένα περιπολικό της ακτοφυλακής τους σε μικρή απόσταση πίσω από το σκάφος του Free Gaza Movement. Επικοινωνήσαν με τον ασύρματο, ζήτησαν να μάθουν ποιο είναι το σκάφος, ποιος ο κυβερνήτης, ποιους μεταφέρει και ποιο το λιμάνι προορισμού (!!!) κι αυτό ήταν όλο. Δεν δοκίμασαν να κάνουν

τίποτα. Ετσι, παραδέχτηκαν εμμέσως πλην σαφώς ότι κάθε σκάφος έχει νόμιμο δικαίωμα να καταπλέει στο λιμάνι της Γάζας. Με την κίνηση αυτή, όμως, υπενθύμισαν ότι διατηρούν το δικαίωμά τους να δρουν ως οι κρατικοί πειρατές της Μεσογείου, κρίνοντας αυτοί, πέρα από κάθε διεθνή νόμο, πέρα από το Δίκαιο της Θάλασσας, πότε πρέπει να επέμβουν.

Όπως μας είπαν ο Γιώργης Κλώντζας και ο Νίκος Μπόλος, καπετάνιος και μηχανικός στο «Αγ. Νικόλαος» στην πρώτη αποστολή, μέλη του πληρώματος και σ' αυτή την αποστολή, ο κόσμος στο λιμάνι της Γάζας δεν ήταν πολύς. Είχε προηγηθεί ένα μπουρίνι και την ώρα που έφτανε το σκάφος στο λιμάνι ψιλόβρεχε. Παλαιστήνιοι φίλοι με τους οποίους επικοινωνήσαμε μας είπαν ότι την παραμονή το ραδιόφωνο έλεγε

πως το Ισραήλ δεν θα επιτρέψει στο πλοίο να φτάσει και η άφιξη ήταν ξαφνική, με αποτέλεσμα ελάχιστοι να την πληροφορηθούν.

Οι ψαράδες, πάντως, τίμησαν, την άφιξη του «Dignity», όπως και οι Αρχές της Λαριίδας της Γάζας. Η Λαϊκή Επιτροπή Ενάντια στον Αποκλεισμό ήταν εκεί, ενώ το μεσημέρι της ίδιας μέρας ο πρωθυπουργός Ισμαήλ Χανίγια παρέθεσε γεύμα στο σπίτι του και παρασημοφόρησε με το ειδικό μετάλλιο «Free Gaza» τα μέλη της αποστολής.

Οι εθελοντές επισκέφτηκαν όπως και την πρώτη φορά το νοσοκομείο της Γάζας, τον Ερυθρό Σταυρό όπου συγκεντρώνονται οι οικογένειες των φυλακισμένων και άλλα μέρη στη Γάζα. Η αποστολή ήταν προγραμματισμένο να αναχωρήσει από τη Γάζα για τη Λάρνακα σήμερα το πρωί.

■ Συγκέντρωση, Πέμπτη 6/11, Σύνταγμα, 6μμ

Δολοφόνος το τουρκικό κράτος

Ο Ενγκάν Τζεμπέρ είναι ένας ακόμη αγωνιστής δολοφονημένος από το «δημοκρατικό» τουρκικό κράτος. Συνελήφθη στην Ισταμπούλ στις 28 Σεπτεμβρίου, επειδή διένειμε το περιοδικό «Yuguus» («Πορεία»). Οδηγήθηκε στη Διεύθυνση Ασφαλείας του Σαρήγερ, όπου βασανίστηκε άγρια μαζί με άλλους τρεις συντρόφους του. Στη συνέχεια, οδηγήθηκαν στις διαβόητες φυλακές Μετρίς. Εκεί, ο Ενγκάν Τζεμπέρ τοποθετήθηκε σε ατομικό κελί. Καθημερινά τον χτυπούσαν άγρια με κλομπ και τον κατέβρεχαν με παγωμένο νερό. Αυτό συνεχίστη-

κε για μέρες. Από τα συνεχή βασανιστήρια υπέστη εγκεφαλικό. Στις 8 Οκτώβρη, άφησε την τελευταία του πνοή στο νοσοκομείο όπου μεταφέρθηκε.

Αυτή είναι η τύχη που επιφυλάσσει στον επαναστατικό Τύπο και τους αγωνιστές που τον στηρίζουν το τουρκικό κράτος, το οποίο –κατά τα άλλα– στηρίζει την... ελευθερία του Τύπου. Την ερχόμενη Πέμπτη, στις 6 το απόγευμα, οργανώνεται στο Σύνταγμα συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια στο δολοφονικό όργιο της Τουρκίας.



Ταξική ειρήνη;

«Μήπως έγινα σοσιαλιστής; Ίσως...». Το ρητορικό ερώτημα και την αμφιλεγόμενη απάντηση έδωσε ο Νικόλα Σαρκοζί, μιλώντας προ ημερών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για την ανάγκη του κρατικού παρεμβατισμού (και) με τη μορφή της στήριξης των θέσεων εργασίας. Ο ίδιος, βάζοντας στην άκρη το σλόγκαν «δουλεύετε περισσότερο αν θέλετε να κερδίζετε περισσότερα», με το οποίο στήριζε την προεδρική του υποψηφιότητα, ανακοίνωσε δέσμη μέτρων για την τόνωση της γαλλικής αγοράς εργασίας, όπως χρηματοδότηση επιπλέον 100.000 θέσεων εργασίας από τον κρατικό προϋπολογισμό, χαλάρωση των περιορισμών στη χρήση συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου από μικρομεσαίες επιχειρήσεις, διεύρυνση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων και διευκόλυνση της εργασίας τις Κυριακές. Ανάλογα μέτρα ετοιμάζεται να εξαγγείλει και η γερμανική κυβέρνηση, όπως φάνηκε από πρόσφατες δηλώσεις του υπουργού Οικονομίας Πιρ Στάινμπρουκ.

Αν προσέξει κανείς όλα τα μέτρα που εξαγγέλλονται θα διαπιστώσει ότι πρόκειται για μέτρα υπέρ του κεφάλαιου και όχι υπέρ των ανέργων. Μέτρα που δεν μπορούν και δεν πρόκειται να ανακόψουν την άνοδο της ανεργίας. Γιατί καμιά επιχείρηση δεν θα διατηρήσει μια θέση εργασίας που της είναι περιττή (με δεδομένο ότι η παραγωγή της πρέπει να μειωθεί για να αντιστοιχηθεί στη μειωμένη ζήτηση), ακόμα κι αν αυτή είναι επιδοτούμενη. Εκείνο που θα κάνει είναι να απορροφήσει κάποια κρατικά κονδύλια. Από την άλλη, μια χαρά είναι για τους καπιταλιστές η διεύρυνση των θέσεων μερικής απασχόλησης, αφού τους επιτρέπει και τις κρατικές επιδοτήσεις να εισπράττουν και την παραγωγή να μειώσουν.

Και όμως, αυτά τα μέτρα παρουσιάζονται και διαφημίζονται ως «στροφή στον κείνσιανισμό» και «εγκατάλειψη του νεοφιλελευθερισμού». Από τη μεριά δε της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας γίνονται αποδεκτά και τα αιτήματα που διατυπώνονται είναι για διεύρυνσή τους, χωρίς να αλλάζει η κατεύθυνση της επιδότησης των καπιταλιστών. Είναι τόσο πλατιά και τόσο εντατική η προπαγάνδα που γίνεται που και σημαντικό μέρος των εργαζόμενων τα αποδέχεται, υποκύπτοντας στο «ρεαλισμό» του «μικρότερου κακού». Αφού δε μπορούμε να κάνουμε τίποτ' άλλο, τουλάχιστον ας πάρουν κάποια ψίχουλα μερικοί άνεργοι. Αυτή είναι η λογική που επικρατεί αυτή τη στιγμή.

Μια λογική που έχει στη ρίζα της μια προϋπόθεση που θα έπρεπε να αποτελεί –τουλάχιστον– ζητούμενο και όχι δεδομένο: δε μπορούμε να κάνουμε τίποτ' άλλο; Γιατί; Ποιος μέτρησε τους συσχετισμούς και τους βρήκε καταθλιπτικά σε βάρος των εργαζόμενων;

Οι αστοί γνωρίζουν πολύ καλά ότι μια τόσο βαθιά κρίση, που τον ορίζοντα λήξης της ακόμα δε μπορούν να δουν, εγκυμονεί κινδύνους για «τυφλά» εξεγερτικά κινήματα, που δε θα μπορούσαν να συγκρατήσουν οι αδυνατισμένοι (φρόντισε ο αλαζονικός νεοφιλελευθερισμός γι' αυτό) μηχανισμοί κοινωνικής χειραγώγησης (συνδικάτα, κόμματα κοινωνικής δημαγωγίας). Ετσι, τα κράτη κινητοποιούνται προληπτικά, προκειμένου να δημιουργήσουν μια ευρεία βάση κοινωνικής ειρήνης, η οποία θα διασπάσει τους εργαζόμενους σε ομάδες και υποομάδες, οι οποίες θα στριμώχνονται για να εισπράξουν τα ψίχουλα της κρατικής φιλανθρωπίας, αντί να διεκδικήσουν αυτά που τους ανήκουν.

Ας μην έχουμε καμιά αμφιβολία: αν οι συνθήκες το απαιτήσουν, τα ψίχουλα μπορεί να γίνουν περισσότερα. Μπορεί να καθυστερήσουν την έξοδο από την κρίση, αν είναι να κερδίσουν το μείζον: την κοινωνική ειρήνη που διατηρεί ασφαλή τα θεμέλια του συστήματος. Γι' αυτό και έχει ιδιαίτερη σημασία η προβολή των πιο «μαξιμαλιστικών» διεκδικήσεων, που θα πηγάζουν κατευθείαν από το επαναστατικό αίτημα της ανατροπής του καπιταλισμού.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: ΑΓ. ΑΝΝΗΣ 24 - ΑΙΓΑΛΕΟ

